

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК СХІІ

П'ЯТНИЦЯ, 20 ТРАВНЯ 2005 РОКУ

ЧИСЛО 20

VOL. CXII

FRIDAY, MAY 20, 2005

No. 20

У Києві відкрився Міжнародний пісенний конкурс „Евробачення-2005“

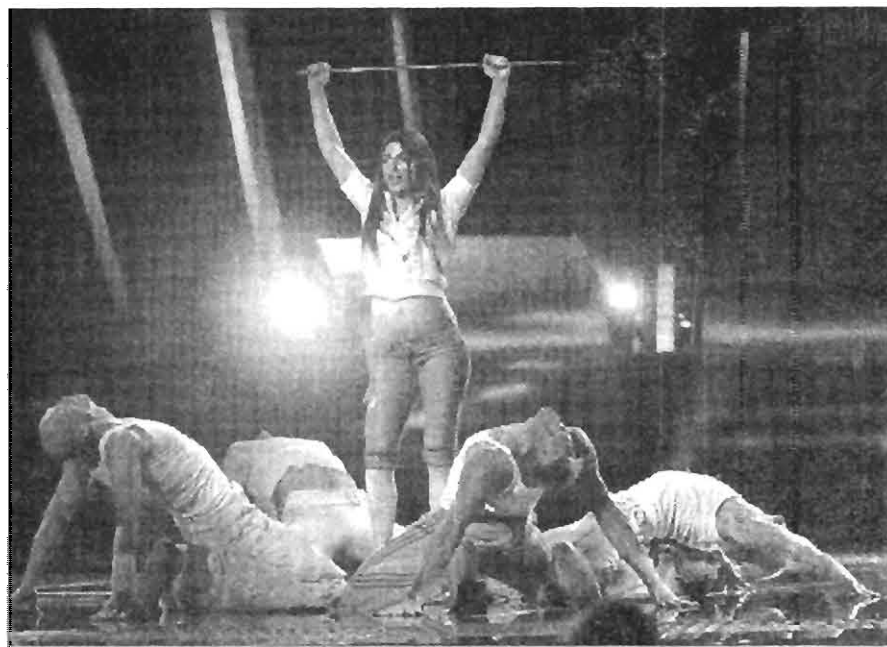

Представник України на конкурсі „Евробачення-2005“, соліст гурту „Гринджоли“ Роман Костюк на сцені Палацу спорту України. Фото УНІАН

КИЇВ. – У Маріїнському парку столиці 16 травня офіційно відкрився 50-й міжнародний пісенний конкурс „Евробачення-2005“. До столиці України приїхали всі 38 офіційних делегацій країн-учасниць „Евробачення“. Заключний етап конкурсу проходитиме у Палаці спорту 21 травня, а концерт-закриття „Україна. Європа. Майбутнє“ відбудеться на Майдані Незалежності ввечері 22 травня.

На площі біля Маріїнського палацу приготували 30 столів з частвуванням. На відкриття прийшли віце-прем'єри Микола Томенко і Олег Рибачук, міністер культури Оксана Білозір, міністер внутрішніх справ Юрій Луценко та донька Президента В. Ющенка – Віталіна. Офіційна частина розпочалася козацьким танцем, потім увесь час грала класична музика. Промовляли Микола Томенко і заступник київського міського голови Володимир Яловий. Завершилася вечірка фашерверком під „Оду радості“ Бетговена – гімн Європейського союзу.

Після цього організатори запросили присутніх до „Евроклубу“ (розважальний комплекс „Арена“

Представниця Греції на пісенному конкурсі „Евробачення-2005“, одна з головних претенденток на перемогу Гелена Папарізоу на сцені Палацу спорту України в Києві. Фото УНІАН

на Бесарабській площі), де відбувся показ колекцій провідних українських дизайнерів одягу і дискотека. Ще одне відкриття конкурсу відбулося 18 травня на Майдані Незалежності, де Руслана запали-

ла символічне серце. До 22 травня Хрещатик оголошено пішоходною зоною. За порядком на центральних вулицях міста пильнують 300 міліціонерів-жінок.

УНІАН

Повстання в Узбекистані: сотні жертв

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – В місті Андіжані, на сході Узбекистану, вночі 12 травня тисячі людей, протестуючи проти арешту 23 підприємців, зламали оборону в'язниці і визволили кількасот в'язнів. З цієї акції почалося триденне протистояння між військом міністерства внутрішніх справ Узбекистану і населенням Андіжану. 13 травня близько 10 тисяч осіб вийшли на вулиці, 14 травня тисячі їх почали тікати до сусіднього Киргизстану.

Президент Узбекистану Іслям Карімов заявив, що організатори акції протесту, включно з 23 арештованими, були іслямськими екстремістами. Опозиція спростовує це твердження і заявляє, що 23 арештованих були звичайними підприємцями, а дії уряду І. Керімова є продовженням багаторічних репресій влади проти опозиційних сил.

Міністер закордонних справ Великої Британії Джек Стров заявив 15 травня, що важко прийняти заяву І. Карімова, тому що узбецький президент вже більше трьох років не допускає міжнародних спостерігачів до Узбекистану.

16 травня міністерство внутрішніх справ Узбекистану заявило, що внаслідок втручання війська загинуло 70 осіб.

Опозиційна партія „Вільні селяни“ 17 травня оголосила, що 745 осіб загинули під час придушення повстання 13-14 травня в містах Андіжан та Пахтаабад. Члени цієї

партії відвідують будинки місцевих жителів і записують прізвища загиблих. Провідник партії Нігара Хідоятола заявила, що місцеві жителі продовжують шукати тіла загиблих родичів і ховати їх.

„Кількість жертв необхідно підрахувати, тому що президент Узбекистану Іслям Карімов, виступаючи на прес-конференції, сказав, що загинуло лише сто осіб“ – сказала Нігара Хідоятола. Вона вважає, що найближчим часом люди ховатимуть убитих, а через кілька місяців вибухне народне обурення.

Андіжан – не перше місто, де за останні місяці спалахує бунт. 29 березня стався бунт у Джизаку, де у місцевих фермерів влада відібрала землю. Фермери влаштували демонстрацію. Десятки авт було спалено, міліція втікала. Тільки після обіцянки влади повернути землю фермери заспокоїлися. 3 травня жінки з Кашкадар'ї влаштували акцію в Ташкенті, де проти них виставили „спецназ“. Жінок і дітей били, багатьом переламали руки і ноги. Переважна більшість людей пішла в гори і до сусіднього Киргизстану, звідки вони ще повернуться. Місцеві жителі підтримали повстанців.

Причиною вибуху вважають, зокрема, безробіття в регіоні. 30 відс. працездатного населення країни не має праці, натомість у республіці накопичилася чиновницька кляса з не-

(Закінчення на стор. 5)

Віктор Ющенко закликає ветеранів війни до примирення

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – Рішення Президента України Віктора Ющенка знову повернутися до архівних матеріалів і нарешті виразно зформулювати державну оцінку ролі збройних формувань ОУН-УПА в часи Другої світової війни, як і в історії України, видається оглядачам подій, зокрема киянцям Олександрові Олійникові з Інституту масової інформації, дуже своєчасним. На його думку, тільки в патосних урочистостях у Москві усе видається однозначним: Гітлер почав війну, Росія зробила вирішальний внесок у перемогу над фашизмом, червоний прапор над Райхстагом піднесли росіяни Єгоров і грузин Кантарія. Україна і українці опинилися десь на узбіччі.

В дні святкування 60-річчя перемоги в Україні знову постали давні проблеми: визнавати воєнків ОУН-УПА учасниками бойових дій чи, навпаки, членами незаконних „бандформувань“? Чинний закон України про статус ветеранів і гарантії їх соціального захисту окреслює цілком певні правові межі цих понять, зараховуючи до ветеранів війни лише тих воєнків УПА, які брали участь у бойових діях проти гітлерівських „загарбників“ на тимчасово окупованій території України в 1941-1944 роках і

були реабілітовані відповідно до закону України про реабілітацію жертв політичних репресій в Україні. Тобто, ті, хто не пішов до Червоної армії з приходом її на західні терени України і не склав зброю, визнаються ворогами. Раніше – радянської влади, тепер, виходить, незалежної України, над якою майорять „бандерівські“ синьо-жовті прапори з тризубами...

Радянська влада у виконанні сталінського режиму була особливо жорстоко налаштована до супротивників, знаходячи їх, де можна і де не можна. Історія, на відміну від ідеології ніколи не буває однозначною. Гортаючи сторінки минулого, пише О. Олійник, ми завжди ризикуємо відкрити старі гріхи або натрапити на несплачені рахунки. Платити за них доводиться новим поколінням, в яких вистачає своїх проблем. Історичне примирення і прощення всіх учасників війни – справді єдино можливий шлях виходу з ситуації, що склалася в Україні. Ветерани Великої вітчизняної війни вважають, що примиренню між ними та воєнками ОУН-УПА має передувати створення комісії, яка б дослідила діяльність ОУН-УПА у роки війни.

(Закінчення на стор. 20)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Зустріч глав держав країн членів Ради Європи у Варшаві

КИЇВ. – Президент України Віктор Ющенко 15–17 травня взяв участь у Варшавській III-й зустрічі глав держав та урядів країн – членів Ради Європи. До того, В. Ющенко 15 травня здійснив першу візиту до Литви, де зустрівся з президентом Валдасом Адамкусом і взяв участь у конференції „Майбутнє Східної Європи: держави, нації, суспільства та люди“. Основною метою візиту президента України В. Ющенко до Вільнюсу було обговорення з литовським колегою В. Адамкусом конкретних спільних кроків на шляху до євроатлантичної інтеграції. Литва, яка заявила про своє бажання бути адвокатом України в Європейському союзі і НАТО, запропонувала Києву скористатися її досвідом при набутті членства в обох міжнародних організаціях. В. Адамкус запросив українського колегу приєднатися до Вільнюської конференції, діяльність якої визнана доволі ефективною. Результатом першої конференції було створення Вільнюської десятки – солідарного клубу країн, що мали на меті членство в НАТО і Європейському союзі. Подібний політичний проєкт В. Адамкус запропонував В. Ющенкові разом здійснювати вже наступного року. З візитою провідника України збіглося відкриття міжнародної конференції інтелектуалів Європи. В її праці брали участь відомі вчені, політологи, письменники, журналісти з Азербайджану, Грузії, Литви, Німеччини, Польщі, України, Франції, Чехії, інших європейських країн, а також представники опозиційних кіл Білорусії. Обидва президенти привітали учасників форуму інтелек-

туалів. Ввечері вони разом вилетіли до Варшави. Програма візиту В. Ющенко до Варшави включала ряд двосторонніх зустрічей. 15 травня він мав неформальну зустріч з Президентами Польщі, Молдови та Литви. 16 травня В. Ющенко взяв участь у пленарному засіданні зустрічі, а також провів двосторонні зустрічі з президентом Австрії, прем'єр-міністром Португалії, президентом Фінляндії, прем'єр-міністром Норвегії та прем'єр-міністром Бельгії.

Про вступ до ЕС і НАТО вирішуватиме народ України

КИЇВ. – Президент Віктор Ющенко 12 травня заявив, що рішення стосовно вступу України до Європейського союзу і НАТО буде визначатися референдумом народу України. Дати згаданого референдуму, ще не подано. Цю заяву Президент В. Ющенко зробив під час свого виступу в телебаченні, де він також відповідав на цілий ряд (26,000) запитань від громадян України, котрі заторкнули різні ділянки життя в Україні.

Українці вважають, що влада виконує обіцянки

КИЇВ. – 40.3 відсотка опитаних українців вважають, що дії нової влади відповідають передвиборним обіцянкам, проголошеним на Майдані Незалежності під час Помаранчевої революції. Такі дані соціопитування, проведеного Київським міжнародним інститутом соціології, оприлюднила газета „Дзеркало тижня“ 14 травня. 29.9 відсотка вважають, що дії не відповідають проголошеному зі сцени Майдану. 27.5 відсотка вагалися відповісти напевно, оскільки влада виконує де-

які обіцянки, а деякі – ні. В той же час 55.4 відсотка опитаних вважають дії нової влади прозорішими, ніж попередньої, 22.3 відсотка відповіли „важко сказати напевно – почасти згоден, почасти не згоден“ зі ствердженням. 19.3 відсотка вважають, що дії влади прозорішими не стали. В цілому політику нової влади позитивно оцінили 51.6 відсотка опитаних. Причому так відповіла більшість опитаних на півдні, заході та в центрі. Почасти позитивно, почасти негативно політику влади оцінили 30.8 відсотка, а негативно на це питання відповіли 16 відсотків.

Завершено другий етап виведення миротворців

КИЇВ. – Україна завершила другий етап виведення українських миротворців з Іраку. Після того до України 13 травня повернулися 530 вояків, в Іраку залишилося 864 українські військовослужбовці. До початку виведення в Іраку перебувало близько 1 600 українських миротворців, дислокованих у провінції Васіт в зоні польського командування. В Іраку загинули 18 і було поранено 33 українські вояки.

Звільнено затриманих в Мінську українців

КИЇВ. – У першому тижні травня правоохоронні органи Білорусі звільнили п'ятьох українських громадян, яких було затримано 26 квітня у Мінську, під час ходи „Чорнобильський шлях“, організованої білоруською опозицією. Згідно зі заявою Едуарда Бажірова, голови організації „Міжнародна ліга охорони прав українських громадян“, звільнені українські громадяни були в доброму стані здоров'я. Українських громадян після

звільнення та у поверненні до Києва до кордону супроводжував дипломат з Посольства України в Білорусі. Тим часом в Москві затримано активістів, які перед посольством Білорусі протестували проти затримання мирних демонстрантів у Мінську. Одного зі затриманих покарано шестиденним адміністративним ув'язненням, а затриману дівчину покарано грошовою 500-рублевою карою.

Настя Овчар почала дихати самостійно

БОСТОН, Мас. – Настя Овчар більше не потребує апарату штучного дихання, дівчинка почала дихати самостійно, повідомили 8 травня. Стан 5-річної пацієнтки і досі оцінюють як тяжкий. Тепер дівчинці роблять операції з пересаджування шкіри. Однак прогнози лікарів оптимістичні – вже за кілька місяців дівчинку повернуть з Бостону до України. 12 травня В. Ющенко послав листа голові Ради директорів дитячої лікарні „Шрайнерс“ /Бостон, США/ Ральфові С. Піно з подякою всім працівникам опікового центру за допомогу, надану Насті Овчар. Після відвідин опікового центру він та його дружина переконалися: життя дівчинки – в руках високопрофесійних фахівців, які роблять все для одужання дитини. В. Ющенко підкреслив, що докладе всіх зусиль, аби в Україні найближчим часом з'явився аналогічний опіковий центр. Президент та його дружина будуть раді допомозі медиків „Шрайнерс“ у відкритті такого закладу в Україні.

За повідомленнями інформаційних агентств

Відбувся благодійний концерт Руслани

КИЇВ. – 17 травня ввечері відбувся присвячений дітям Чорнобиля благодійний концерт народної артистки України, переможниці минулорічного конкурсу „Евробачення“ Руслани Лижичко, котрий відвідав Президент України Віктор Ющенко ра-

зом з родиною. Концерт відбувся у київському розважальному центрі „Арена“. Р. Лижичко обрана ЮНІСЕФ послом доброї волі в Україні. За словами координатора інформаційних програм ЮНІСЕФ в Україні Дмитра Коники, Руслана була обрана, вихо-

дючи з її здатності до співчуття і глибокої відданості справі допомоги дітям. Як Посол доброї волі Дитячого фонду ООН Руслана буде боротися за подолання йододефіцитних захворювань і займатися питаннями профілактики поширення ВІЛ/СНІД в Україні. На згаданому концерті слухачі також побачили виступи

кількох виконавців з різних країн, які беруть участь у конкурсі „Евробачення-2005“. Серед них – український гурт „Гринджоли“ з оновленим варіантом пісні „Разом нас багато“. По завершенні концерту Руслана вручила квіти від Віктора і Катерини Ющенко, а також від посадника Києва О. Омельченка.

Руслана співає на благодійному концерті. Фото: УНІАН

Переможниця „Евробачення-2004“ Руслана Лижичко 17 травня співала з думкою про хворих дітей. Фото УНІАН

До 60-річчя закінчення в Європі Другої світової війни

Спільно відзначили День перемоги

НЬО-ЙОРК. – 9 травня постійні представництва при ООН Вірменії, Азербайджану, Білорусі, Грузії, Казахстану, Киргизстану, Молдови, Росії, Таджикистану, Туркменистану, України і Узбекистану в приміщенні Представництва Росії при ООН влаштували прийняття з нагоди 60-річчя закінчення в Європі Другої світової війни.

При вході запрошених гостей вітали послы перелічених держав до ООН, і серед них – Постійний представник України при ООН,

посол Валерій Кучинський. У зустрічі взяли участь інші українські дипломати з Постійного представництва України при ООН і Генерального консульства України в Нью-Йорку.

Вечір пройшов у дружньому спілкуванні і споминах про тягар війни в країнах колишнього СРСР, коли на теренах одних тривали бої, а населення інших приймало у себе біженців та зазнавало нестатків воєнного часу.

Л. Хм.

Генерал американського війська Джім Гембі (зліва) і Постійний представник України при ООН, посол Валерій Кучинський з дружиною Аллою.

Зліва: співпрацівник ООН Дмитро Батюшенков з дружиною Іриною і представник Міністерства оборони України при Постійному представництві України при ООН генерал Віталій Куксенко з дружиною Любов'ю.

Заступник постійного представника України при ООН Віктор Крижанівський з дружиною Оленою (в центрі) і Генеральний консул України в Нью-Йорку Сергій Погорельцев з дружиною Світланою.

Посольство України влаштувало свято

ТЕЛЬ-АВІВ. – Кілька років тому день закінчення в Європі Другої світової війни стараннями її ветеранів проголошено державним святом. Посольство України в Ізраїлі разом з дипломатичними місіями ще шести країн – Білорусі, Молдови, Грузії, Узбекистану, Казахстану та Росії провели святковий вечір для ветеранів Другої світової, які воювали на всіх фронтах, трудилися в тилу, були в партизанських загонах, звільняли рідні землі.

Тепер є різні думки стосовно причин тодішньої війни, її наслідків, ролі маршалів і генералів. Однак, треба віддати почесні воякові, який ризикував життям, недосипав, недоїдав, замерзав в окопах, йшов на ворога з вірою і впевненістю, що ворог не має права нищити рідну землю.

До залі входять старенькі, сиві, з орденами і медалями, зі слізьми на очах, з радістю вітають побратимів. Від минулого року їх стало ще менше. Учасників вечора зустріли оркестра, представники дипломатичних місій та ізраїльського уряду. Член кнесету, дочка в'язня вінницького гетто Марина Солодкіна привітала присутніх зі святом перемоги і подякувала за мужність та відвагу, за важкий труд. На вечорі виступив хор ветеранів морських десантників з містечка Бат-Ям. Ветерани дружно підспівували, забувши про хворі ноги, аритмію.

Присутні вшанували пам'ять мільйонів загиблих в концентраційних таборах, жителів 250 українських сіл, спалених фашистами разом з мешканцями, випили по чарці і не соромилися непроханих сліз. Та вони ж – від печучого східного вітру...

Світлана Глаз

Віктор Ющенко не буде звільняти Романа Зварича

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – Президент України Віктор Ющенко 13 травня на прес-конференції в Українському домі заявив, що не звільнятиме міністра юстиції Романа Зварича, і попросив припинити інтриги проти нього. „На тому континенті, де ми проживаємо, є міністри закордонних справ навіть без вищої освіти, і європейська нація сприймає це, бо це політична посада. Бо людина робить прекрасну фахову роботу, а що стоїть за цим, я прекрасно розумію”, – зазначив В. Ющенко. Після закінчення прес-конференції журналісти спробували ще раз з'ясувати у В. Ющенка його позицію щодо Р. Зварича. „Я відверто скажу, що знаю істинні причини, чому навколо Зварича ідуть круги, – сказав В. Ющенко. – Ви мене змушуєте говорити те, щоб я не хотів, щоб воно було сьогодні озвучене. Давайте домовимося, що я потім скажу”, – сказав В. Ющенко.

Секретар Ради безпеки і оборони Петро Порошенко 15 травня заявив в інтерв'ю телевізійному каналові „1+1”, що скандал з міністром юстиції Р. Зваричем замовили ті ж люди, які спричинили відставку В. Ющенка з посади прем'єр-міністра в 2001 році.

П. Порошенко сказав: „Дискусія про освіту виникла після того, як міністер юстиції припинив злочинний потік відмивання податку на додану вартість в певних областях України. Замовниками і виконавцями є ті самі особи і структури, які робили замовлення в 2001 році, коли пішов з посади прем'єра В. Ющенко, ті самі особи, які працювали проти нас в 2001 році і на початку 2002 року, вони використовують ті самі технології і зараз“.

На прохання назвати цих людей, П. Порошенко сказав: „Якщо хтось звернеться до суду з приводу освіти Р. Зварича, я готовий прийти і свідчити“. П. Порошенко сказав, що особисто бачив документи Р. Зварича, а Р. Зварич ніде не вказував, що є док-

тором наук. В той же час він погодився, що Р. Зваричу слід було привезти з США документи про свою освіту раніше.

Щодо слова „професор“ у біографії Р. Зварича, П. Порошенко запропонував: „Давайте чітко розрізняти посаду і звання. Вивчіть це питання!“. Він обурився з того приводу, що Р. Зварич за власні кошти виїхав до США і привіз документи про його освіту, які виявилися в порядку, але ніхто перед Зваричем навіть не вибачився.

Інтернет-газета „Українська правда“ продовжує осудження Р. Зварича. 16 травня Олена Притула в статті „Фальсифікація – ні! Махінація – ні! Ні – брехні!“ повідомила про початок другого кола переговорів з організації інтернет-конференції Р. Зварича в „Українській правді“. Вона зокрема пише: „Висловлювання П. Порошенка про „замовників та виконавців“ кампанії проти Р. Зварича змусили нас знову повернутися до набридлої теми. Нагадаємо, що нас не цікавить ступінь освіти міністра (хоча й це питання не останнє). Однак нас дуже турбують підозри про його патологічну брехливість“.

„Українська правда“ робить висновок цитатою Б. Паскаля: „Нехай людині немає жодної вигоди брехати, це ще не означає, що вона говорить правду: брешуть просто в ім'я брехні“. Олена Притула знову переглядає усі позиції, що стосуються перебування Р. Зварича в університеті, і пише:

„Нам зараз часто ставлять запитання, чого це ви причепилися до цього Зварича, він не найгірший міністер в уряді! Ну, перебрехав, ну й що, з ким не буває? Дійсно, не найгірший. І поки в нас не було підстав ставити під сумнів професійні якості цього „політпризначенця“. Однак його моральні якості, про важливість яких так довго говорив президент під час революції, не дозволяють нам мовчати“.

За матеріалами ЗМІ

АМЕРИКА І СВІТ

Росія та Естонія підписали договір про кордон

МОСКВА. – На зустрічі в Москві 18 травня між російським міністром закордонних справ Сергієм Лавровим та його естонським колегою Урмасом Паетом, сторони підписали давноочікуваний договір про кордон. Для завершення переговорів знадобилось майже десять років, в той час, як широко розповсюдженою була думка про те, що Росія гальмує переговори, щоб зашкодити зусиллям Естонії приєднатись до Європейського союзу. Однак, як кажуть аналітики, з часу приєднання Естонії до ЕС минулого року Москва виявила, що відсутність угод про кордон з її сусідами чинить перешкоди процесові послаблення візового режиму для росіян. Визначаючи увесь периметр кордону між двома країнами, договір відкриє шлях для низки двосторонніх домовленостей в економічній галузі.

Королева відкрила нову сесію парламенту

ЛОНДОН. – Британський уряд, після перемоги на загальних виборах раніше цього місяця, оприлюднив свої законодавчі плани на наступні 18 місяців. Плани були озвучені королевою Єлизаветою II, яка, згідно з традицією, відкрила 18 травня сесію парламенту і виступила з промовою. Королева заявила, що її уряд і надалі запроваджуватиме економічну політику, яка зміцнює стабільність і сприяє тривалому зростанню і процвітання. Королева сказала, що уряд і надалі забезпечуватиме низький рівень інфляції і здоровий стан державних фінансів, посилюватиме програму реформ і прискореної модернізації соціальних служб з метою забезпечення рівних можливостей і справедливості, запроваджуватиме законодавчі ініціативи у ключових галузях соціальної сфери – освіті, охороні здоров'я, соціальному забезпеченні та боротьбі зі злочинністю.

„Нюзвік“ визнав свою помилку щодо скандальної публікації про Коран

ВАШІНГТОН. – Американський журнал „Нюзвік“ визнав, що його публікація про зневажливе ставлення до Корану під час допитів ув'язнених на американській військовій базі в Гвантанамі була помилковою. Журнал „Нюзвік“ 16 травня увечері оголосив, що відкликає раніше надрукований матеріал про наругу над Кораном на базі Гвантанамі.

Головний редактор журналу Марк Вітекер, заявив, що „Нюзвік“ офіційно повідомляє, що надрукований 1 травня матеріал не відповідає дійсності. „Нюзвік“, з посыланням на анонімне джерело, написав, що на базі Гвантанамі священна книга мусульман – Коран була порвана та вкинена в туалет, щоб чинити моральний тиск на ув'язнених.

Спростування вийде в найближчому номері журналу. Журнал висловив жаль у зв'язку з заворушеннями, що спалахнули у різних районах Афганістану після публікації у „Нюзвіку“. Керівник вашінгтонського бюро журналу Ден Клайдмен сказав: „Ми шкодуємо про те, що використали хибну ін-

Успіх жінок Кувейту

КУВЕЙТ. – Жінки Кувейту отримали право брати участь у виборах. Парламент цієї країни 16 травня схвалив поправку до виборчого закону. Відтепер жінки Кувейту також можуть висувати свою кандидатуру на виборах. За поправку, котру обговорювали протягом кількох років, проголосувало 35 із 59 парламентарів.

Держсекретар США К. Райс відвідала Ірак

БАГДАД, Ірак. – Держсекретар США Кондоліза Райс 15 травня вперше відвідала Ірак, аби зустрітись з військовими командувачами та іракськими урядовцями. За її словами, перемогти повстанців можна лише в разі, якщо уряд запропонує іракським громадянам потужну політичну альтернативу. В контексті налагодження політичного процесу доктор К. Райс висловила занепокоєння рівнем представництва іракських сунітів у комісії, яка розробляє нову конституцію країни. За її словами, усі іракці повинні відчувати, що їхні інтереси враховані. Перед приїздом К. Райс бомбист-самогубця вбив чотирьох мешканців міста Бакуба, а у Багдаді повстанці застрелили двох урядовців.

Тиск на Дж. Буша щодо кандидатури посла до ООН

ВАШІНГТОН. – У США Демократична партія закликала Президента Джорджа Буша відкликати висунути ним кандидатуру Джона Болтона на посаду американського посла в ООН. Впливовий сенатський комітет зі зовнішніх взаємин не підтримав кандидатуру Дж. Болтона і передав її без затвердження на розгляд Сенату. Це означає, що критики Дж. Болтона матимуть можливість заблокувати його кандидатуру. Дж. Болтона, здавна відомого критикою на адресу ООН, деякі сенатори звинувачують у поганому ставленні до

підлеглих та у використанні розвідки з тим, щоб її висновки відображали його точку зору. Голова Сенатського комітету із зовнішніх взаємин Ричард Лугар виступив на захист Дж. Болтона: „В процесі роботи його різкий стиль відчувував деяких колег. Однак, немає свідчень, що Дж. Болтон порушував закон або причетний до серйозних порушень етичних норм. В цілому, під час призначення головним питанням є те, чи кандидатура має необхідну кваліфікацію. У мене немає сумніву в тому, що Дж. Болтон дуже добре кваліфікований для цієї посади“.

Болгарія передасть США три військові бази

СОФІЯ, Болгарія. – Болгарія передасть США три розташовані на її території військові бази, заявив 14 травня у Софії міністер оборони Болгарії Микола Свиначов. При цьому глава оборонного відомства не уточнив, про які саме об'єкти йдеться, бо це ще не визначено, він, однак, зазначив, що бази, котрі передаються США, будуть істотно модернізовані. Вашингтон плянує протягом найближчих десяти років перевести від 60 тисяч до 70 тисяч своїх військовослужбовців з Західної Європи (переважно з Німеччини) та Південної Кореї до країн Східної Європи.

НАСА оголосила, хто полетить на МКС

КЕЙП-КАНЕВЕРАЛ, Каліф. – Національне агентство з аеронавтики та космічних досліджень США оголосило 13 травня склад 12-ої експедиції на Міжнародну космічну станцію (МКС). Командиром стане американський астронавт Віліям МакАртур, а бортінженером – росіянин Валерій Токарев. Вони вирушать до космосу наприкінці року на кораблі „Союз“ ТМА-7. Крім того, МКС уперше відвідає з тривалою місією космонавт Європейського космічного агентства. Орієнтовно Томас Рейтер буде доставлений на станцію шатлом „Атлантіс“ у вересні 2005 року, якщо лети „човників“ буде відновлено. З цією подією пов'язують повернення на міжнародну космічну станцію постійних команд з трьох учасників – оскільки вантажопідйомність „Союзу“ нижча за шатли, чисельність команд була тимчасово скорочена. 54-річний В. МакАртур у 1993 році брав участь у 14-денному „безстикувальному“ леті шатла „Колумбія“, у 1995 відвідав станцію „Мир“, а 2000 вперше побував на МКС. Для В. Токарева ця експедиція стане другою. Він літав на МКС 1999 року.

Росія звинувачує Захід у шпигунстві

МОСКВА. – Британські дипломати у Москві відкинули звинувачення ФСБ у тому, що базовані в Сполученому Королівстві доброчинні організації провадять розвідувальну діяльність у Росії. Ці заяви пролунали у відповідь на заяви голови російської служби безпеки, у яких британська компанія „Мерлін“, яка майже десять років допомагає долати в Росії туберкульоз, була згадана поміж неурядових організацій, які, як було сказано, використовуються західною розвідкою для збирання секретної інформації. Кілька

днів після того, як В. Путін приймав у Кремлі понад 50 провідників світу на ювілей завершення Другої світової війни, між Росією і Заходом потягло настроями холодної війни. Москва звинуватила західні розвідки в збуренні революцій на „задньому подвір'ї“ Росії. Голова Федеральної служби безпеки Н. Патрушев заявив 14 травня, що західні неурядові організації і допомогі агенції використовуються для шпигунства в Росії і лобювання інтересів їхніх держав. Було згадано „Савдійський Червоний Хрест“, американський „Корпус миру“ і кувейтську групу „Спілка за соціальні реформи“. Американські дипломати категорично відкинули припущення Н. Патрушева, однак, його заяви відображають переконання багатьох росіян у тому, що Захід вступив у змову задля того, щоб підірвати їхню країну.

Чехія вимагає компенсації від Росії

ПРАГА, Чехія. – Президент Вацлав Клаус підписав закон, який передбачає виплату компенсації жертвам радянського вторгнення у Чехословаччину в 1968 році. Рідні загиблих та поранених під час окупації зможуть отримати грошову компенсацію у розмірі до шести з половиною тисяч доларів. Війська СССР, Польщі, Угорщини, Болгарії та Східної Німеччини увійшли в Чехословаччину у серпні 1968 року, щоб не допустити демократичних перетворень у цій країні.

Відтворили обличчя Тутангамона

ЛОНДОН. – Дослідники відтворили обличчя єгипетського фараона Тутангамона. Це було зроблено завдяки скануванню мумії, а фотографія макету великим пляном представлена в британських часописах. Йдеться про обличчя дев'ятинадцятирічного юнака. Над макетом, незалежно одна від одної, працювали три групи дослідників – французька, американська та єгипетська. Остаточний вислід обличчя Тутангамона – вийшло приблизно однаковим в усіх групах. Також дослідники дійшли висновку, що цей фараон скоріше за все помер внаслідок інфекції, яку отримав через поранену ногу.

Ф. Кастро закликав до маршу проти Америки

ГАВАНА, Куба. – 17 травня офіційні чинники Іміграційної служби США затримали Луїса Посаду Карілеса, якого Куба звинувачує в ряді замахів, вчинених з наміром повалити режим Ф. Кастро. До того, президент Куби Ф. Кастро 11 травня закликав своїх співгромадян до чергового маршу проти Америки. Цього разу Ф. Кастро вимагає арешту та повернення до Куби Л. Карілеса, якого звинувачують в організації вибуху на кубинському літаку 29 років тому. Також він причетний до спроби замаху на Ф. Кастро у 2000 році. Л. Карілес, якому тепер 77 років, через адвокатів звернувся до уряду США з проханням надати йому статус політичного біженця. Уряд США вагається, оскільки, з одного боку, Л. Карілес – борець з антинародним режимом, а з іншого – терорист. Аналітики твердять, що коли Л. Карілес й буде висланий з США, то ніколи – до Куби.

За матеріалами ЗМІ

Бензинова криза в Україні Хто в Україні розкрадає державні архіви?

КИЇВ. – Якраз у „ювілей“ – перші 100 днів нового уряду 15 травня з бензинових станцій у Києві зникла бензина, яку тепер продають тільки за спеціальними картками. У спричиненні цієї ситуації Юлія Тимошенко звинувачує не Кремль, а російських поставальників. Вона заявила 15 травня, що нафто трейдери Росії хотіли за рахунок України здобути надприбутки, користаючи зі своєї позиції монополіста, аби „миттєво викрутити руки Україні... Те що вони нас шантажують – це мінус не Україні, а їм“. Керівник уряду пообіцяла диверсифікувати джерела постачання за рахунок казахської, прикаспійської, норвезької та прибалтійської нафти... оскільки Росія продає свою нафту за цінами „навіть вище світових“.

За останні місяці Росія підвищила ціни на нафту на 30 відсотків”, – вважала за потрібне додати Ю. Тимошенко. З приводу згаданої нафтової кризи Верховна Рада України 17 травня скасувала ввізне мито на високооктанову бензину і дизельне паливо. З прийняття цього закону ціна бензини А-95 складе 3.20 грн. за літр. Рішення Верховної Ради – прийняття законопроекту про нові митні тарифи дозволить забезпечити ввезення нафтопродуктів за тими цінами, які установив уряд.

Паралельно політики говорять про необхідність диверсифікації постачання енергоносіїв, оскільки чергова бензинова криза вкотре вказала на цілковиту залежність України від Росії, наслідком якої може стати політична залежність.

УНІАН

Засновано Національний Шевченківський день

КИЇВ. – Президент Віктор Ющенко заснував Національний Шевченківський день, який має відзначатися щороку 9 березня. Про це йдеться в Указі від 16 травня „Про деякі заходи щодо підготовки до святкування 200-річчя від дня народження Тараса Шевченка“. Президент доручив урядові забезпечити упорядкування пам'ятних місць, пов'язаних із життям і діяльністю Тараса Шевченка.

КИЇВ. – Львівські науковці стурбовані ознаками розкрадання державних архівів. За їхніми даними, процес розкрадання розпочався ще кілька років тому. За цей час зникли тисячі історичних документів, які сьогодні осіли у приватних колекціях за кордоном і, мабуть, вже ніколи не будуть повернуті в Україну.

Перші чутки про крадіжки в архівах з'явилися ще два роки тому, проте дирекція Центрального державного історичного архіву відразу заперечила цей факт. Але з новою силою скандал розгорівся минулого року, коли кандидат у президенти Віктор Янукович вирішив передати Львівському історичному музеєві кілька листів Михайла Грушевського.

За словами науковців, до цього листи М. Грушевського 70 років зберігались у Державному архіві. Хто викрав документи і викинув їх на чорний ринок, досі не відомо. За словами історика та архівіста професора Ярослава Дашкевича, з державного архіву вже зникли тисячі документів: „Зникли автографи Грушевського, його листи, його статті. Зникли листи Михайла Драгоманова. Зникли матеріали з архіву Митрополита Андрея Шептицького. Зникли листи Пантелеймона Куліша. Вкрадено 66 королівських грамот на пергаменті, з оригінальними печатками. Вони вивезені уже за кордон“.

Вартість документів, за якими пропав слід, сягає мільйонів євро. Міліція, яка розпочала слідство ще у грудні минулого року, засекретила весь список зниклих документів і обіцяє розкрити його після завершення слідства, коли будуть знайдені винні. За словами доктора мистецтвознавства Олександра Федорука, така ситуація є неприпустимою, адже поки не оголошено список викрадених цінностей, ними можна спокійно торгувати на чорному ринку, без жодних переслідувань: „Я, як людина, яка платить податки, ставить питання перед Службою безпеки України, перед управлін-

ням, яке займається боротьбою з контрабандою – що вони там роблять, в цьому управлінні? Шукають Бакая чи інших осіб? За що їм гроші платять і чому вони мовчать? Чому, коли ми тут порушуємо ці питання, то тоді вони починають шукати і працювати? Як це трапилося, що в нашій державі можна безкарно торгувати краденими речами? В цивілізованому світі є конвенції чи домовленості, що не можна торгувати краденими речами, тільки в нас це дозволяють собі робити“.

Львівські науковці стверджують, що міліція потихеньку намагається закрити справу з викраденнями, і навіть відмовляється допитувати тих працівників архіву, які готові давати свідчення.

Кандидат історичних наук Ігор Скочилас каже, що представники наукових кіл вже запропонували державному архіву свою допомогу. Але відповіді так і не отримали: „Ми були готові запропонувати архіву свою посильну допомогу в упорядкуванні цих фондів, створенні інформаційної бази даних, а також у тому, щоб допомогти упорядкувати ці фонди. Тому що не є секретом, що ці фонди, які не впорядковані, вони є дуже великою спокусою для злодія. І сталося так, що саме з цих фондів, які є найбільш неупорядкованими у Львівському архіві, зокрема з фонду львівської Генеральної Греко-Католицької консисторії – власне ці 66 королівських грамот, про які говорив Ярослав Романович, й були викрадені“.

У Львові вже відбулись громадські слухання на цю тему, і науковці вирішили звернутись до віце-прем'єра з гуманітарних питань Миколи Томенка, міністра внутрішніх справ Юрія Луценка та голови Служби безпеки України Олександра Турчинова з проханням взяти цю справу під особисту контролю.

Ірина Шуст,
Радіо „Голос Америки“

Повстання...

(Закінчення зі стор. 1)

чуваними привілеями і доходами. З 1999 року парламент не обговорює бюджет держави. Всі опозиційні партії заборонено. За ЗМІ встановлено сувору контролю. Не можна критикувати літературну творчість Іслама Карімова, укази його кабінету міністрів. Про опозицію - не можна. Про корупцію - не можна. Тим часом за останні 15 років Узбекистан опустився до розряду найбідніших держав світу”.

16 травня офіційний представник Державного департаменту Сполучених Штатів Річард Бавчер заявив, що США занепокоєні силовим вирішенням ситуації в Узбекистані.

Вашінгтон закликає уряд Узбекистану виявити стриманість, оскільки насильство не може привести до довготривалої стабільності, дозволити Міжнародному комі-

тетові Червоного Хреста й іншим гуманітарним організаціям повний доступ у регіон, щоб зібрати факти, відновити повний доступ до новинного мовлення й Інтернету для населення, щоб люди могли дізнатися, що відбувається. Р. Бавчер також засудив демонстрантів за атаку в'язниці й адміністративних будинків в Андижані.

Державний секретар США Кондоліза Райс після повернення з Іраку сказала: „Зараз головна турбота полягає в тому, щоб підштовхнути всі сторони уникнути подальшого насильства, допомогти біженцям, які втекли з Узбекистану в Киргизстан, і швидко подолати наслідки останніх подій”.

16 травня у районі прикордонного узбецького міста Пахтаабад, де внаслідок зіткнення поліцейських і учасників антиурядового віча загинули близько 200 осіб, група озброєних людей зробила спробу потрапити на територію Киргизстану. Продовжуються заворушення в іншому прикордонному місті – Кара-Су, де

захоплено будинок адміністрації і спалено кілька адміністративних будинків. Узбецькі війська блокували це містечко з населенням близько 20 тисяч осіб. Відстрілянини у містечку Тешик-Таш, в районі киргизсько-узбецького кордону, загинули узбецькі військовослужбовці.

Більше 500 осіб 14 травня прорвалися через прикордонний пост на киргизьку територію, де організовано табір для біженців, серед яких 16 дітей і близько сотні жінок. 20 біженців, які мають кульові поранення, госпіталізовані.

В таборі біженців 15 травня побували представники комітету безпеки ООН і представник президента Киргизстану в південному регіоні, які зустрілися з біженцями і вивчили ситуацію на місці.

Рішенням властей Узбекистану і Киргизстану відкрито кордон у районі киргизького населеного пункту Кара-Су для переходу людей, які за традицією в неділю вирушили на базари, хоча Ташкент і Бішкек офіційно оголосили про закриття спільного кордону після подій в Андижані.

Міжнародна правозахисна організація „Human Rights Watch“ занепокоєна можливим нарощуванням репресій в Узбекистані.

Правозахисники закликали узбецьку владу не використовувати для розгону демонстрацій вогнепальну зброю за умов, коли зберігається ймовірність нових акцій протесту.

Елмар Брок, голова комітету з прикордонних справ Європарламенту, заявив, що Європа разом зі Сполученими Штатами має домагатися зміни режиму в Узбекистані, який є

клясичним авторитарним режимом, здебільшого, з огляду на його старе комуністичне минуле, і частково з огляду на його мафіозність.

Заступник керівника прес-служби МЗС України Дмитро Свистков повідомив 17 травня, що українські громадяни не постраждали під час подій в Андижані. Він також наголосив, що в Україні стурбовані загостренням ситуації в Узбекистані, внаслідок силового протистояння і повідомленнями про людські жертви.

Британська газета „Індепендент“ на першій сторінці подала велике фото, на якому видно тіла загиблих в Андижані. Газета пише, що, за словами свідків, в Андижані загинули принаймні 500 осіб після того, як військові підрозділи відкрили вогонь у демонстрантів.

„Гардіан“ повідомляє, що британський уряд вступив у відкриту суперечку з Узбекистаном з приводу силового придушення протестів в колишній республіці СРСР, внаслідок чого загинули сотні людей. „Таймс“ в редакційній статті пише, що події в Узбекистані можуть destabilізувати Центральну Азію.

„Лише через два місяці після повстання, яке усунуло від влади президента Акаєва в Киргизстані, – зазначає „Таймс“, – в Центральній Азії знову безлад“. „Таймс“, наголошує, що президент І. Карімов, колишній комуністичний провідник, є авторитарним керівником, чие правління стало більш корумпованим і диктаторським, ніж це було в радянські часи.

За матеріалами ЗМІ

В. Путін образився на Польщу

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – Газета „Нови Дзеннік“, що виходить в Нью-Йорку польською мовою в числі від 14 травня на першій сторінці вмістила статтю „Черговий афронт Путіна“, в якій повідомляє, що президент Росії В. Путін не приїхав 16 травня на вершинну зустріч Ради Європи до Варшави, демонструючи свою неприхильність за те, що Польща підтримала Помаранчеву революцію в Україні. 12 травня журналісти запитали у президента

Польщі О. Кваснєвського його думку з цього приводу. Президент відповів, що Польща, на його думку, була на правильному боці і якщо прохолодність у російсько-польських взаєминах є вислідом участі Польщі у вирішенні української кризи, то така участь мала сенс. „Цей вислід треба прийняти і не плакати через нього“, – сказав О. Кваснєвський. – „Ми повинні мати відчуття власної сили і гідності“.

Л. Хм.

22 травня – день повернення Кобзаря в Україну

В 1861 році, коли помер Тарас Шевченко, засновник першої в Америці слов'янської друкарні і перший перекладач творів поета англійською мовою о. Агапій Гончаренко написав в часописі о. Герцена „Колокол“: „І без того тяжко, важко нам блукати на далекій чужині... На кого тепер надія? Хто буде потішати наш люд в неволі?“

Перепоховання Т. Шевченка з Росії в Україну, з Санкт-Петербурга до Канева, 22 травня 1861 року було не тільки виконанням останньої волі покійного („Щоб хоч умерти на Дніпрі, хоч на малесенькій горі“), а й символічним поверненням поета до свого народу. З появою могили Кобзаря на Чернечій горі в Каневі Україна дістала той магнетичний осередок, з якого народ черпав потіху, силу і надію. І це добре розуміли гнобителі. В Російській імперії канівські вчителі не мали дозволу приводити дітей на Могили, усі відвідувачі потрапляли під нагляд. 9 березня 1914 року кінний загін поліції бльокнував шлях до Могили, щоб не дозволити вшанування пам'яті поета до 100-річчя від його народження. Комуністичний режим позначився репресіями проти численних хоронителів могили і музею на Чернечій горі.

У 1960-ті роки відновився звичай, за яким щороку 22 травня відвідували Тарасову гору письменники, професори, студенти, інтелігенція, усі національно свідомі мешканці Києва. На підходах до могили стояли пости міліції, які вимагали від прибулих спеціальних перепусток, затверджених КГБ. Тих, хто не мав їх, завертали ще не підході до Канева, від урочища Довжик. Преса того часу таврувала спроби українців відвідати 22 травня Тарасову гору як „прояви націоналізму“. Але потім шанувальників Т. Шевченка і патріотів України усе зростав, і влада вдалася до своєрідного маскування: щороку у цей день влаштовували свято „Жовтневі зорі“, на яке звідусіль доставляли хори з ідеологічно вивіреним і затвердженим репертуаром, які впродовж дня співали на горі, створюючи ілюзію всенародного вшанування, щоб ні шістдесятники, ні київське студентство не могли промовляти на Могили, заглушувати потужними голосниками. У натовпі було чимало агентів у цивільному, які пильнували, щоб хто не прохопився з промовою про Т. Шевченка як пророка України. Усе ж не допильнували: вночі 21 січня 1978 року на могили вчинили самоспалення на знак протесту проти комуністичної сваволі в Україні колишній політв'язень Олекса Гірник.

Всенародні свята на Тарасовій горі були відновлені 22 травня 1988 року, коли біля могили поета зібралися кобзарі України. Але що не вгамувалися недруги. Останнє протистояння сталося 22 травня 1991 року, коли до Канева прибув з Петербургу похід-реквієм „Останнім шляхом Кобзаря“. Православна церква Московського патріархату доклала велетенських зусиль, щоб зашкодити святу. До Успенського собору не допускали священників інших конфесій, доступ до могили перепинили міліція і КГБ, на самій могилі безупинно служили панахиди промосковські „батюшки“ під проводом харківського Владика Никодима. Коли похід прибув на Тарасову гору, силовики почали його погром. Але до розпаду СССР вже залишалися лічені тижні...

За роки незалежності України роля Тарасової гори як духовного центру України міцніла, але недавній режим усе ж не дбав про розвиток Шевченківського заповідника, маючи інші інтереси. Тепер вже помітні зміни на краще. Президент В. Ющенко, який завжди був сталим бувальцем на Тарасовій горі, затвердив 9 березня як Шевченкове свято, уряд дбає про розвиток пам'ятної зони. Вже від самої громади залежить, щоб 22 травня стало великим святом Повернення Пророка, повернення тих надій, про які у 1862 році писав з Америки о. Агапій.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про історію Нью-Йорку за моїми вікнами

Відколи доля дала мені можливість споглядати з вікон вітальні на дерева і зелень, хоча живу на прозаїчній та типовій Третій вулиці т. зв. „давтавну“ Нью-Йорку, цей куток природи, на якому був колись цвинтар, приносить завжди нові несподіванки.

Минулого року на ньому весною фільмували кіно п. н. „Ангели в Нью-Йорку“, і цілий великий простір був окупований фільмовими техніками, з великими знаряддями та світлами, ще раніше там перебували невідомі мені люди, що продавали книжки з історією Нью-Йорку, а минулого кінця тижня знову давній цвинтар заповнився відвідувачами, які проходжувалися там, читаючи пояснення з брошур, що їх тримали в руках.

Це так цікавило мене особливо, і я без надуми вискочила з хати, щоб обійти її довкола та стати на вході у цей „мій рай з вікна“. На брамах городу прочитала запрошення оглянути „мармуровий цвинтар“ у цьому кінці тижня, а біля стола перед зачиною завжди, як виявилось, каплицею, стояли при столі організатори відвідин, готові до пояснень та з брошурками про „Мармуровий цвинтар Нью-Йорку“.

І ось я після десяти років життя в його найближчому сусідстві і постійного вдоволення, що зі своїх вікон завжди оглядаю зелень великого городу та радію його спокоєм і відсутністю людей, вкінці дізналася, при допомозі чемних добровольців та брошур, які вони роздавали, що мій найкращий „сусід“ – це Мармуровий цвинтар, на якому був по-

хований п'ятий Президент США Джеймс Монро у 1831 році. Щоправда, його тлінні останки перенесено в 1858 році до Річмонду у Вірджинії, але його похорони саме тут, на цьому вже історичному цвинтарі, були величаві. Тодішній „Нью-Йорк Пост“ оцінює кількість учасників на 100.000 та подає, що коли труна Президента була вже на цвинтарі, останні ряди учасників похорону виходили щойно з-під дому Міської управи.

На жаль, не поставлено на місці поховання ніякого пам'ятника, гідного Президента, а його тлінні останки перенесено після 27 років до Вірджинії, де незабаром встановлено відповідний для Президента держави пам'ятник, якого він ніколи не отримав на Мармуровому цвинтарі.

Але з матеріалів, що потрапили в мої руки останньої неділі, я дізналася, що Мармуровий цвинтар – це другий найстарший цвинтар в Нью-Йорку, в якому досі спочиває 258 осіб у відповідних гробах, а між ними – два посадники Нью-Йорку, засновник лікарні Рузвельта, письменник Джан Стівенс та інші історичні для Нью-Йорку постаті.

А тепер цей цвинтар є місцем зустрічі лише голубів, які збираються тут у різні пори дня і року.

Сумно, але правдиво...

Для мене, однак, цей тихий і гарний закуток, який постійно бачу зі свого вікна, є найкращою картиною, що я могла собі бажати у дуже неромантичному місті, на ім'я – Нью-Йорк.

О-КА

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видав Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік \$55.00, на півроку - \$35.00. Для членів УНСоюзу
\$45.00 річно, на півроку - \$30.00. За кожен зміну адреси - \$1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор — Ірена Ярославич
Редактори: Ольга Кузьмич, Христина Ференцевич,
Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи“
Адміністратор Володимир Гончарик
Керівник відділу оголошень
Марійка Осціславська
Передплата - Марійка Пенджола

(973) 292-9800 (дод. 3041)

(973) 292-9800 (дод. 3040)

(973) 292-9800 (дод. 3042)

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА

запрошує на доповідь

АНДРІЯ ЛЕГКОГО,

композитора та музикознавця,
члена Спілки композиторів України

„Українська музика епохи барокко 17 століття“

У програмі:

звучатимуть зразки духовної та світської музики 17 ст.
у виконанні ансамблю старовинної музики

„Ricerca“

в суботу, 28 травня 2005 р.,
о год. 5-й по пол.

в будинку НТШ
63 Fourth Ave. (між 9-ю і 10-ю вулицями)
New York, NY 10003

3 РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Читаймо Максима Рильського

19 березня ц. р. минуло 110 років від дня народження Максима Рильського – одного з найбільших українських поетів ХХ століття і майстерного перекладача з чужих літератур, ерудованого вченого, який зробив цінний внесок у літературо- і мовознавство.

Народився поет в Києві, там закінчив гімназію. Почав навчання на медичному факультеті, відтак перейшов на філологічний Київського університету ім. св. Володимира. Війна і революція перервали студії, і поет їде в село Романівка, яке часто згадує у своїх творах, і там учительює. Батько його, Тадей Рильський, економіст і етнограф, був відомим культурним діячем. Хоча походив із спольонізованої поміщицької родини і проживав в умовах заборони української мови і культури взагалі, проте зумів дати синові українську освіту та прищепити високу національну свідомість.

Перші вірші М. Рильський почав писати в ранньому віці, і вже на 15-му році життя виходить його перша збірка поезій „На білих островах”, яка тепер є бібліографічною рідкістю. Поет від ранньої молодості знайомиться з мистецьким досвідом не лише українських поетів, але й майстрів європейської поезії. Талантом і високою ерудицією звернув на себе увагу збірками поезій „На узліссі”, „Під осінніми зорями” і „Синя далечінь”, виданими в 1918 році. У них поет у витонченій формі оспівує небуденну красу української природи, серед якої лунали рідні пісні, а він думкою линує у „синю далечінь” минулих часів. Вони принесли йому славу мистця слова. Володів усіма слов'янськими, а також німецькою, французькою та англійською мовами. Блискуче переклав відомі твори славетного польського поета Адама Міцкевича „Пан Тадеуш” і „Кримські сонети”. Переклав теж кращі твори Шекспіра і Пушкіна, а шедевром його мистецької перекладної поезії є твір „Французькі клясики ХVII століття”. Захоплювався античною поезією, а знаючи клясичні мови, перекладав твори грецьких поетів.

Після Першої світової війни поет повертається до Києва, де зустрічає товаришів з університетських студій: Миколу Зерова, Павла Филиповича, Михайла Драй-Хмару, Юрія Клена, разом з ними входить до групи так званого „П'ятірного грона неоклясиків”. Його метою було очистити засмічену пролетарськими графоманами українську літературну мову та літературу взагалі і підняти її на високий інтелектуальний рівень.

Належання до того грона була однією з причин, що в 1931 році він перебував пів року в московській в'язниці. ГПУ арештувало його якраз у день народження. Критики оскаржували

поета, що він, як і інші неоклясики, був відірваний від життя, бо не співав од і пеанів більшовицькій системі. Насправді Максим Рильський, як неоклясик, не був відірваний від життя, навпаки – у своїх поетичних творах делікатно торкався найніжніших струн людської душі.

Максим Рильський був органічно національним поетом, з глибоким відчуттям народного горя у його трагічних моментах, і одночасно звеличником славних. Тому московський більшовизм був чужий йому не тільки з національних, але й естетичних мотивів:

*Шукаю білої лілеї
А всі лілеї у багні.
Шукаю я землі своєї,
Бо ця земля – чужа мені.*

У першому десятиріччі після революції немає в його творах ані одного слова про Леніна чи Сталіна чи взагалі про совєтчину.

Однак після арешту в 1931 році поет з боєм серця був змушений писати проти власних переконань, вихвалювати більшовицьку владу, яка поневолювала Україну. Це саме повторилося в другій половині 1940-их років. Твори його, писані в тому часі, не мали літературної чи мистецької вартості. В цей спосіб поет рятує своє життя від тих, хто звинувачував його в „українському буржуазному націоналізмі”, який вважався найтяжчим злочином.

Але він не тільки поет, він – глибокий літературний критик і, як згадано, найвищою кляси перекладач з чужих літератур. Максим Рильський – титан праці. В його поетичному доробку – біля 30 книжок оригінальних віршів і ще безліч перекладів. Рильський як учений і академік у своїх творах виступав в обороні пам'яток української старовини перед московсько-вандальським нищенням, а також проти заміщення рідної мови, яку закликав плекати як найдорожчий скарб:

*Як парость виноградної лози,
плекайте мову.
Пильно й ненастанно
політь бур'ян.
Чистіша від сльози –
вона хай буде.*

М. Рильський – поет-патріот і, незважаючи на критику та його очорнення перед більшовицькою владою, за висловом одного літературознавця – „залишився вірний Україні і тільки Україні”. Він писав:

*Піддам того нарузі
Прокльоном вічним прокляну,
Хто Рідний Край у горі й тузі
Забуде хоч на мить одну.*

Любомира Мичковська,
Клівленд, Огайо

Помаранчевий Великдень на Флориді

Цього року Великдень був інший, ніж будь-коли в Осередку св. Андрія. Перш за все, це був день вдячності Богові, що в час страшних чотирьох гураганів захистив нас від лиха, всіх втримав живими-здоровими, а пошкоджені будинки помалу набрали чепурного вигляду.

Але найбільшим дивом цього року стала перемога Помаранчевої революції, досягнута силами нового покоління України, обрання нового Президента Віктора Ющенка і призначення його кабінету. В цілм світі замайорів новий жовтогарячий, помаранчевий колір, він навіть увійшов у моду весняного сезону. Тож увесь Великдень став помаранчевим, і навіть крашанки заграли цими барвами.

Наша церква, частково через велику віддаль між українським і американським релігійним календарем, в травневі дні порожніла: діти, внуки і гості відлітали на північ. Але цим разом на Великодніх відправах було людно: походили молоді новоприбульці, що бажали прихилитись до рідного і тут, далеко від України. Старші поселенці з любов'ю христосувались з молоддю, в церкві було чимало підлітків, дітей і навіть немовлят.

На привітання о. Михайла Борисенка нарід голосно і дружно відповідав: „Воістину Воскрес!”. Через те, що більшість „постійних” богомольців вже переходять поріг 80-ліття, обсяг вечірні було скорочено і за „норпортським часом” перше „Христос Воскрес!” пролунало перед північчю, але потім ще вистояли також коротшу утренью і перейшли до „мистецької” частини: в залі двома рядами, на довгій столі, виструнчилися золоті верхі та помаранчеві пасочки, писанки і крашанки, ковбаска та інше, що кому бажалося.

Після недільної Служби відбувся спільний обід, та ще й з незвичайними гостями: генералом Грищуном і його командою – з північної Флориди, де українські воєнки відбувають теоретичне й

тактичне ознайомлення з військовими справами США. А наймилішою гостею була матуся дружини Президента В. Ющенка – Софія Чумаченко. До неї спішили підійти наші емерити, частина яких раніше жила в Чикаго й передмістях, де народилась і виросла Катерина Чумаченко-Ющенко.

Промови були ширі й сердечні. Більшу частину часу зайняв хор, яким керувала Софія Филипович, а я прочитала шойно написаний вірш про „Помаранчевий Великдень”.

Помаранчевий
Великдень

*Ласкавість синя з небозводу
Вітає Боже воскресіння.
Для українського народу
Це віра в Боже Провидіння.
Відважний злет орлиних крил
Ніколи з пам'яті не зникне:
Цей Помаранчевий Великдень –
Це свято молодечих сил.
Весна, Великдень, Воскресіння,
Відродження одвічних мрій.
Тепер прийшла пора весіння
І життєдайний буревій.
Жовтогарячий, непоборний,
Помаранчевий сонця цвіт
Розбив на решті морок чорний
І показав дорогу в світ.
Із нами у веснянім танці,
В жовтогарячі кольори
Також флоридські помаранчі
Під наші стали прапори!
У помаранчевій надії
У дійсність втілює слова,
Бо Україна молодіє,
Бо зміна виросла нова.
Ще будуть в нас бої за волю
І битви затяжні до болю,
Безкровна боротьба на витрим,
Змагання з супостатом хитрим.
До труднощів готові будьмо,
Про Божу поміч не забудьмо.
Підступних каверз сподівайся,
Не нападай – але не здайся!
Великдень – свято перемоги,
Весни й оновлення людини,
Надій на невідступність Бога
І світлу долю України!*

Ганна Черінь,
Порт Шарлот, Флориди

„Вірино, що наше життя зміниться”

Хочу висловити вам глибоку вдячність за велику допомогу нам, за моральну підтримку, якою ви додавали нам сили для духовного та реального протистояння недавній владі. Ваші листи, якими ви великою мірою підтримали нас, допомогли нам правильно вибрати нашого президента.

Ми довго боролися – один місяць стояли наші хлопці й дівчата, чоловіки й жінки, малі та старі. Скривджені, голодні, змерзлі, ми чекали вирішення нашої долі, яка була в багатьох руках. Нам обіцяли ешелони, в яких нас повезуть до Сибіру на каторгу. Кожен пережив це морально, але поряд з цим на Майдані, під час вигуків, криків, бунту, революція єднала українців. Ми не відчували ненависти одні до одних, „помаранчеві” громадяни не бажали зла „блакитним”. Ми поєдналися в єдине ціле. І в цьому велика заслуга належить вам. Ви допомагали нам знайти порозуміння, любов. Ми вдячні вам за все, що ви для нас зробили, вдячні за любов і розуміння.

Хоча змін ще, практично, мало, ми віримо, що вже дуже скоро наше життя зміниться. Спасибі вам!

Це – уривок з моєї пісні, складеної після обрання Президентом В. Ющенка:

*Ми всі повинні бути разом
Сьогодні, завтра і завжди.
Єднає всіх одна держава,
Вкраїні ми дочки й сини.
Наш дух і силу не зламати
Нікому, ким би він не був.
Ще буде в світі панувати
Довіра, мир і правда знов.*

Марія Руда,
с. Дністрик Дубовий,
Львівської обл.

Пересилаю листа з Дністрика
Дубового – відгук на тисячі листів,
які організація „Доля для України”
в останні 6 місяців долучала в
посилки до сіл різних областей.

Любомира Крупа,
Нью-Джерзі

Користуйтеся
веб-сайтами
„СВОБОДИ”
www.svoboda-news.com
„УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА”
www.ukrweekly.com
УНІОЮЗУ
www.unamember.com

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

У червні Союзівка чекає на сеньйорів і гостей!

Від недільного вечора, 12 червня, до п'ятниці, 17 червня, на Союзівці відбуватиметься річний з'їзд сеньйорів Українського Народного Союзу. Як і попередні з'їзди, подія очікується цікавою, приємною, пануватиме на ній тепла, родинна атмосфера – і ще не пізно замовити на Союзівці кімнату. Для цього зателефонуйте на : 845-626-5641.

Клуб сеньйорів УНСоюзу створено 30 років тому. Його щорічні конференції, в яких бере участь переважна більшість сеньйорів, кожного разу перетворюються у незабутні товариські зустрічі, на яких присутні діляться новинами з життя своїх громад, слухають доповіді на важливі теми, відпочивають в цьому чарівному куточку Кетскільських гір.

У понеділок, 13 червня, вранці з'їзд розпочнеться в Українській католицькій церкві Святої Трійці в Кергонсоні традиційною Божественною Літургією за упокій померлих членів УНСоюзу. Опісля – реєстрація прибулих і загальні ділові збори. У програму з'їзду входить вечірка зі співами, гра в бінго, льотерея українських подарункових виробів, вечеря в „Одесі“, коктейль у „Веселці“, перегляд документальних фільмів, мистецька виставка, бенкет з танцями, а також спеціальна поїздка до Українського музею в Нью-Йорку. З доповідями виступатимуть авторитетні промовці: Ігор Гайда, Ада Гельбіг, Христина Козак, Нестор Олесницький, Роман Процик, Оксана Соколик, Богдар Ворох. Теми очікуються різні, але кожна буде цікавою і головне – корисною для слухачів.

Під час з'їзду учасники матимуть нагоду зустрітися з президентом УНСоюзу Стефаном Качарасем та управителем Союзівки Нестором Паславським.

Усіх осіб, котрі готуються приїхати на червневий з'їзд сеньйорів, просимо привезти подарунки для товариської льотереї. Також пригадуємо, що в четвер, 16 червня, увечері відбудеться бенкет – з огляду на це є бажаний український національний одяг: китарик, вишивана сорочка та ін.

Оксана Тритяк,
Головний організатор УНСоюзу

Світлини про давно минуле...

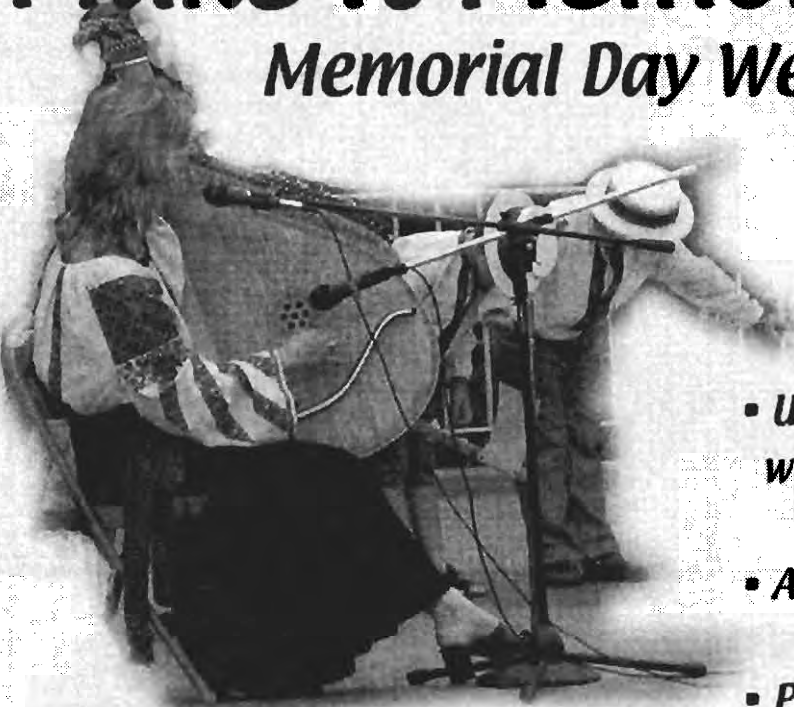

В 1991 році я мав можливість мандрувати по Європі – моїми давніми, передвоєнними стежками. Будучи в Польщі, в супроводі голови Українського товариства в Кракові Романа Андруховича (вже покійного) поїхав на Лемківщину, у правічний український край з нещасливою історичною долею. У Смереківцях на цвинтарі знайшов я могилу головного секретаря Українського Народного Союзу початку ХХ сторіччя Семена Ядловського, а також пам'ятник „талергофцям“ з часів Першої світової війни. Обидві фотографії подаю до „Свободи“.

Орест Корчак-Городиський,
Чикаго

Make it Memorable at Soyuzivka

Memorial Day Weekend May 27-30, 2005

Olya Fryz

Performing her new and
"soon-to-be-released"
Ukrainian children's CD

**Saturday Evening Zabava
with FATA MORGANA**

Adoptive Parents Program

Discover and cherish a
millenia old heritage
and culture

- Ukrainian Food Cooking Demo
with Andrij Sonevtsky
- Arts & Crafts with Maya Lew
- Pysanky and Art Painting
on Glass Demonstrations

www.Soyuzivka.com

Call for Reservations
845-626-5641

UNA Estate Soyuzivka • P.O. Box 529 • 216 Foordmore Road • Kerhonkson, NY 12446 • 845-626-5641 • email: Soyuzivka@aol.com

Т. Шевченко: „Брак освіти – це початок великого лиха”

Лариса-Тетяна Гавц-Дармохвал

Сучасник Т. Шевченка П. Куліш писав: „Ми знаємо, що в Англії не право і не декрет, а культура знищила кріпацтво”. А щоб це сталося в Україні, треба було виховати суспільність, треба було піднести її морально і приєднати до високих ідей. Напрошується думка про долю українського народу в даний час, коли він одержав самостійність, але так повільно виходить з глухого кута. Яка в цьому причина? Т. Шевченко через два минулі століття промовляє до нас, вчить власним прикладом, своїми думками, як нам вийти з моральної кризи, як стати повноцінною нацією.

Т. Шевченко вважав освіту за головний чинник поступу й культури: „Брак освіти – це початок великого лиха” („Художник”), „Де люди цураються освіти – там темнота, всякі недостачі, злидні, а вже про звичай – краще мовчати” („Нещасний”). Де міг і як міг, поет сіяв зерна національної свідомості. Навіть у листах до брата навчав його писати „по-своєму, а не по-московському”. Вже першими своїми творами пропагував повернення до українських національних традицій, будив любов до забутої, зрадженої синами батьківщини, що „обідрана сиротою понад Дніпром плаче”, віру, що „слава України” „не поляже”, а розкаже, що діялось в світі, „чия правда, чия кривда і чий ми діти”.

У денационалізації вищої суспільної верстви бачив одну з причин національного лиха: „Всі мови слов'янського люду, всі знає, а своєї дасть-Бог”, – казав зрадникам, закидаючи їм: „А ви претесь на чужину шукати доброго добра”, бо бачив, що з тої чужої науки вони приносили в Україну тільки „великих слів велику силу, та й більш нічого”. Справу національної освіти вважав за певний шлях до національного відродження: „Учіться, брати мої! Думайте, читайте і чужому навчаєтесь, – свого не цурайтесь: бо хто матір забуває, того Бог карає”. Закликав інтелігенцію до самоосвіти, бо вірив у виховну силу рідної історії: „Подивіться лишень добре, прочитайте знову тую славу, та читайте од слова до слова та й спитайте тоді себе: що ми? Чий діти? Яких батьків? Ким, за що закуті?”

Що читав Шевченко з теоретичної літератури про освіту, докладно не знаємо. У повісті „Капітанша” згадує він про „великого поборника народної освіти Ланкастера”, англійського педагога,

що провадив безплатно навчання бідних дітей і мав оригінальну програму. У 1811 році було в Англії вже 95 шкіл його системи, з 30 тисячами учнів. Першу таку школу заснували в Гомелі 1819 році. Це був рід інтернату, в якому було 50, а пізніше 200 хлопців. Учили релігії, основ граматики й арифметики, влітку – рільництва та городництва.

Термін „освіта” вживав Шевченко у двоякому значенні: для означення шкільної освіти, для означення процесу культурно-освітнього поступу нації взагалі. Значно раніше від теоретиків-педагогів XIX–X ст. він прийшов до переконання, що освіта повинна бути всебічна, розвивати гармонійно всі здібності людини. Був глибоко переконаний, що навіть фахова освіта повинна йти в парі з усім „розвитком внутрішнього, високоморального життя” („Художник”). Вона повинна сприяти і піднесенню естетичних смаків.

Побувавши в Нижньословгородському дівочому інституті, Т. Шевченко записує у своєму щоденнику немілі враження, що їх викликали ці відвідини: „В залах інституту, окрім лавок та грізного, ярмаркового портрету самодержавця – ні одної картини, ні одної гравюри: чисто, гладко, як в якому-небудь манежі. А де ж естетичне виховання жінки? А воно для неї так потрібне, як повітря, що освіжає віддих. Душегубці!”. Цей педагогічний погляд поета був послідовним висновком з його загально-філософського погляду на велике моральне значення для людської душі краси, в чому б вона не проявлялась – чи то в природі, чи в творах мистецтва. Все життя його цікавила проблема популяризації найкращих творів мистецтва серед народу.

Не менше глибоко розумів Шевченко й те, що виховання дитини повинно бути оперте на релігійних засадах. Будучи сам палким пропагандистом ідеї Христової любови як засади організації суспільства, він казав: „Свята, велика річ – релігія для людини” („Варнак”).

В Україні була офіційна російська школа, до якої Т. Шевченко ставився негативно, бо в ній вбачав „причину несвідомості” – несвідомості національної: „У школі нас усього, усього, що тільки є, навчають, крім своєї любові рідної мови. О. школо, школо! Як би тебе швидше перешколити!” – каже він у повісті „Прогулянка”. Школа в Україні в руках московської влади була знаряддям нищення української нації, передусім української інтелігенції. Шевченко з болем серця дивився на те, як з тої школи виходили „мерзенні каламарі”, „блюдолизи”, „просвіщенні” землячки-перевертні – п'явки народні, що їх батько „може, останню корову продав, поки навчив московської мови” (поема „Сон”).

Шевченко обурювався, коли бачив в українських панів упередження до своєї рідної мови, коли зустрічав таких, що не хочуть „уст своїх паскудити мужичими словами” („Близнята”), коли бачив, як пані українки бояться віддати дочок до полтавського інституту, бо вони „поробляться хахлачками” („Музика”).

Ніхто так високо не підняв роль самоосвіти у житті людини, не протиставив так ясно самоосвіту офіційній шкільній освіті, не підкреслив потребу перевиховання суспільства, як це зробив Шевченко. Він виразно підкреслив, що освіта повинна йти в парі з моральним піднесенням людини і виробленням твердих національних характерів. І цим саме сягнув думкою поза цілі десятиліття та зійшовся з поглядами найкращих просвітних діячів XIX і XX ст.

Коли після смерті царя Миколи передова інтелігенція на короткий час дістала змогу розпочати освітню працю серед народу, Шевченко щиро захопився тим освітнім рухом, що постав в Україні з часу призначення Пирогова на посаду куратора київської шкільної округи. Появились в Україні недільні школи. В 1859–60-их роках їх було вже 68. Поруч з недільними школами для підлітків і дорослих постали по містах і селах школи для дітей.

Своє щире співчуття освітній акції в Україні виявив Шевченко не лише тим, що матеріально її підтримував (наприклад, на користь недільних шкіл у Києві та в Чернігові він пожертвував 100 примірників „Кобзаря”). Восени 1860 року заходився складати буквар, далі збирався виготовити ще й цілу низку навчальних посібників (лічба, етнографія, географія, історія).

У листопаді 1860 року буквар вже був готовий. Тому, що в букварі були молитви, то він підлягав ще й духовній цензурі, яка поставилася до Тарасового букваря з упередженням. Тому хворий поет мусив їхати до петербурзького митрополита з проханням дозволити друкувати „Букварь”. 21 листопада духовний та світський цензори підписали дозвіл. Книжка видрукувана в 10,000 примірників на початку січня 1861 року. Тоді Шевченко почав розсилати „Букварь” своїм приятелям для поширення в Україні: в Полтаву, Київ, Чернігів, навколишні села.

Як не прикро, але митрополит київський Арсеній, чернігівський архієпископ Філарет не дозволили продавати букварі своїй пастві. Усі невдачі з поширенням „Букваря” по школах, а також те, що значна частина накладу залишилася в Шевченка, тяжко відбилася на його душевному стані в останні дні життя.

Уже після смерті Шевченка гурток харківської молоді закупив 2,000 примірників „Букваря”, щоб поширити його по школах Харківщини, але харківська консисторія відмовилася прийняти українські книжки.

Свій буквар Т. Шевченко назвав „южнорусским” – мабуть, не був певний, чи цензура доброзичливо поставиться до його „Букваря”, якщо він матиме назву „український”. Обачність його оправдана. Це книжечка на 24 сторінки, без ілюстрацій. В ній лише три вір'ятки: хрест, трикутник і сова – символи любови, потрібності Божественного буття та науки. Розклад матеріялу такий: дві сторінки займають велика і мала абетки, цифри, одну сторінку рукописна абетка, на одній сторінці таблиця множення... Решту сторінок – це тексти для читання за складами, тексти для суцільного читання (поетові переспіви „Псалмів Давидових” 132, 53, 12, 93, 149, молитви, фолклорні тексти – „Дума про Марусю попівну Богуславку”, „Дума про пирятинського попавича Олексія, народні приказки).

Весь матеріал „Букваря” відповідає основній ідеї морального виховання, як її і розумів Шевченко, а саме: релігія для людини – „свята, велика річ”, а суть її в правді та любові.

То ж на яких псалмах пропонує Шевченко вчитися читати? Вдумаймося у ці рядки.

*Чи є що лучче, краще в світі,
Як укупі жити,
З братом добрим добро певне
Познать, не ділити.
Або
Господь любить свої люде,
Любить, не оставить,
Дожидає, поки правда
Перед ними стане.*

Є тут молитви: „Отче наш”, „Вірую в єдиного Бога, Отця, вседержителя...” та інші. Заглиблюючись у написане Шевченком у „Букварі”, починаємо розуміти, чому в радянській школі чи в університеті під час вивчення його творчості забували відкрити Шевченків „Буквар” (не був введений у навчальну програму!); бо представляли поета як атеїста, а це б зовсім заперечувало тій ідеології, яку несло мистецтво „соціалістичного реалізму”.

„Буквар” – це історична пам'ятка виступу Шевченка в останніх днях його життя на боротьбу з темрявою неучтва, за національну освіту українського народу.

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ МОДЕРНОГО МИСТЕЦТВА

запрошує на

презентацію антології Ньюйоркської Групи

Півстоліття Напівтиші

і

Літературний вечір

з участю

МАРІЇ РЕВАКОВИЧ

Вступне слово – проф. Богдан Рубчак

Субота, 21 травня 2005 р. – 7 год. веч.

В приміщенні Інституту

Ukrainian Institute of Modern Art, 2320 W. Chicago Ave., Chicago, IL

Про автора: Лариса-Тетяна Гавц-Дармохвал народилася в 1935 році в Стрию (тодішньої Дрогобицької області), закінчила філологічний факультет Львівського університету ім. І. Франка, викладала українську мову і літературу в середній школі ч. 2 м. Болехова на Івано-Франківщині. Очолює в Болехові місцеву організацію Союзу Українок і Літературний фонд ім. Наталії Кобринської, автор досліджень „Наталія Кобринська, її співпраця з передовими жінками Болехова, з Січовими стрільцями”, „Видатні люди Болехівщини та Долинщини” й ін.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

„Самопоміч” підтримує НаУКМА

ЧИКАГО. – В Українсько-американській федеральній кредитовій спілці „Самопоміч” 29 квітня зібралися керівники цієї установи на чолі з президентом Богданом Ватралем, представники громадських, освітніх, духовних організацій та засобів масової інформації на зустріч з президентом Національного університету „Києво-Могилянська академія” В'ячеславом Брюховецьким та директором студентської бібліотеки ака-

демії Тетяною Ярошенко. Гостей супроводжував президент Києво-Могилянської Фундації в Америці Ігор Вислоцький.

Президент Ради директорів „Самопоміч” Михайло Кос привітав гостей.

Виступаючи перед представниками громадськості В. Брюховецький розповів про події Помаранчевої революції. Саме студенти академії були першими, хто виступив проти тогочасного владного режи-

му та підняв голос протесту проти фальсифікації президентських виборів в Україні. Не часто трапляється, щоб студенти вищого навчального закладу та їхні викладачі створили монолітний колектив, але Києво-Могилянська академія є саме таким прикладом. В. Брюховецький розповів про вікомні події кінця 2004 року. Його розповідь супроводжувалася демонстрацією відеофільму. Професор ознайомив всіх зі станом справ у сучасній Україні та подіями, що хвилюють українство у всьому світі. Також президент представив

Тетяну Ярошенко, яка з осені минулого року проходила стажування у Йельському університеті.

Тетяна Ярошенко розповіла про мету її перебування в університеті та про свою працю на посаді директора бібліотеки.

Богдан Ватраль ознайомив гостей з історією очолюваної ним фінансової установи та завданнями, які стоять перед нею. Він наголосив, що активи каси перевищили 450 мільйонів доларів, а кількість членів становить понад 21 тисячу осіб. Каса „Самопоміч” планує у цьому році від американського кредитового руху організувати півмільйонну позичку для Центральної кредитової спілки в Україні на сільськогосподарські проєкти. Президент наголосив, що українці діясно схвально оцінюють діяльність Києво-Могилянської академії та всіляко допомагатимуть цьому навчальному закладу. Богдан Ватраль вручив гостям чек на 5 тисяч доларів для розвитку студентської бібліотеки. Приймаючи дарунок, В. Брюховецький подякував представникам каси „Самопоміч” за розуміння проблем академії та матеріальну підтримку для молоді, і запевнив, що назва Українсько-американської федеральної кредитової спілки „Самопоміч” буде вибита на стіні бібліотеки серед імен інших її жертводавців.

Богдан Ватраль передає В. Брюховецькому чек на 5 тис. доларів

Володимир Павелчак

Моя мама, тато,
братчик і сестричка та усі рідні
мають життєве забезпечення.

А Я?

Ставки є низькі.

Для дальших інформацій
прошу переглянути
схему на наступній сторінці.

УКРАЇНСЬКА

Федеральна Кредитна Спілка

Я роблю всі свої
розрахунки на
одному
місці

Українська Федеральна Кредитна Спілка є установою, де Ви можете полагодити ВСІ свої фінансові справи від кредитних карток та ощадних сертифікатів до кредитів на хату та бізнес.

Обмаль часу, щоб приїхати до Спілки особисто? Через наш веб-сайт Ви можете перевірити баланс, перевести гроші, заплатити рахунки, навіть побачити копії змінних чеків. Безпечно, будь-коли і де б Ви не знаходились. Адже УФС - це сучасна фінансова установа з філіями на східному та західному побережжях США, і наша головна ціль - високоякісні послуги своїм членам. Це і є секретом наших успіхів.

Приєднайтесь до Української Федеральної Кредитної Спілки, ми подбаємо про Ваш добробут!

- Моргеджі
- Позички на хату
- Позички на авто
- Персональні позички
- Студентські позички
- Ощадний рахунок
- Чековий рахунок
- Захист рахунку
- Кредитні, дебітові та АТМ картки
- Молодіжні рахунки (клуб "Рукавичка")
- Сертифікати
- Money market
- Пенсійні рахунки
- Бізнесові позики
- Бізнес чеківі рахунки
- Позички під забудову
- Стипендії
- Payroll deductions
- Подорожні чеки
- Грошові перекази
- Інформація про рахунки через Інтернет та телефон
- Плата рахунків через Інтернет та багато іншого...

УКРАЇНСЬКА
Федеральна Кредитна Спілка

Добробут для поколінь

Rochester, NY Main Office (585) 544-9518 824 Ridge Rd. East, Rochester, NY 14621 Fax: (585) 338-2980	Syracuse, NY Branch Office (315) 471-4074 211 Tompkins Street Syracuse, NY 13204 Fax: (315) 474-2328	Albany, NY Branch Office (518) 266-0791 1828 Third Ave. Watervliet, NY 12189 Fax: (518) 266-1269	Sacramento, CA Branch Office (916) 721-1188 6029 San Juan Ave. Citrus Heights CA 95610 Fax: (916) 721-5551	Boston, MA Branch Office (781) 493-6733 107 Eastern Avenue Dedham, MA 02026 Fax: (781) 493-6730
---	---	---	---	--

RUFcu direct
FREE ONLINE BANKING

www.rufcu.org
E-mail: info@rufcu.org

PayWISE
ONLINE BILL PAYMENT

Toll Free and Audio Response: 1-877-968-7828

Виступ Михайла Горбачова в університеті „Сетон Гол”

М. Горбачов

САВТ ОРАНЖ, Н. Дж. – 19 квітня колишній президент ССРСР М. Горбачов виступив з промовою у залі університету „Сетон Гол”. Він промовляв бадьоро, з ентузіазмом, російською мовою, з синхронним перекладом на англійську.

Перед промовою М. Горбачова президент університету його представив і підкреслив його ролі в історії, назвавши його „Людиною ХХ сторіччя”. Він також сказав для студентів, що не обов’язково походити з привілейованої позиції, щоб досягнути успіху, бо не тільки М. Горбачов, а й Р. Рейган і К. Войтила мали дуже скромні початки, а вийшли на вершини.

М. Горбачов почав промову з історичного нариса про ССРСР – згадав побіжно про Леніна, Сталіна, Хрущова і швидко дійшов до часу, коли він очолив ЦК КПСС і заініціював „гласність і перестройку”. Сказав, що „перестройка” прокотилася по цілому світі і мала вели-

Михайло Горбачов (1931 р. нар.) з 1985 року був Генеральним секретарем ЦК Комуністичної партії Радянського Союзу, з 1988 року – головою президії Верховної Ради ССРСР, з 1990 року – президентом ССРСР. М. Горбачов розпочав реформи, які, всупереч його волі, призвели до розпаду ССРСР. Він припинив військове втручання ССРСР в Афганістані, нормалізував взаємини з США, дозволив вихід з блоку ССРСР залежних від нього держав і об’єднання Німеччини. Дістав в 1990 році Нобелівську нагороду за мир. Після розпаду ССРСР продовжив активну діяльність у „Фонді Горбачова”, міжнародній екологічній організації „Зелений хрест”. Перед світом він показав, що радянський провідник може бути живою людиною, а не забронзовілим божком.

кий вплив на людство. Він пояснив, що були зроблені заходи, щоб врятувати ССРСР, але запізно.

У своїй промові М. Горбачов уживав перебільшень, неточностей і обминав деякі неприємні епізоди зі свого президенства. М. Горбачов визнав, що він передбачав великі проблеми, деякі з них були не до розв’язання під час його президенства. Його питали: „Чому немає прогресу, чому інженери не працюють, чому природні ресурси використовуються недоцільно?”. Люди не були готові до вільних виборів, вважає М. Горбачов, і перші вільні вибори за тисячу літ відбулися тільки в 1989 році. Така настанова людей витворила хаос і виникла небезпека розпаду Росії. Тільки під час президенства В. Путіна, на думку промовця, настав певний порядок. Великі ускладнення новітньої історії вказали, що свобода і демократія є єдиним розв’язанням проблем.

М. Горбачов заявив, що він підтримує і боронить „перестройку” сьогодні, так як він боронив в минулому. Наслідки „перестройки” революціонували і звільнили Центральну і Східну Європу, дали поштовх в сторону демокра-

тії, мали вплив також на Африку і Південну Америку.

У 1919 році, продовжив М. Горбачов, Європа підписала угоду, щоб країни Європи жили в мирі і дружбі. Цього не сталося. Ми запізнилися і не використали хвилю надій. Надія змінилася на розчарування і викликала спробу розв’язання проблем війною, після якої почалася „холодна війна”, котра закінчилася щойно в 1985 році. В світі мусить наступити соціальна справедливість, інакше досягнення знову перетворяться на поразку, сказав він. Ринки повинні діяти відкрито і міжнародна допомога повинна бути розподілена між недорозвиненими країнами. М. Горбачов закликав Президента США швидше досягнути позитивних зрушень в Іраку. М. Горбачов вважає, що треба використати глобалізацію, щоб зменшити розбіжність між багатими і бідними народами.

Не можна допустити приниження націй, бо це породжує відчай і тероризм. Смертність з голоду і

хвороб зростає, особливо жінок і дітей. 12 країн, які спершу стали на шлях демократії, звернули від нього через те, що демократичні уряди не змогли виконати те, що обіцяли. Ми повинні розв’язати проблеми бідних і поліпшити передумови розвитку демократії. Авторитет і контролю перебувають в руках урядів, а не в руках людей – це негайно треба змінити, вважає М. Горбачов.

Про советсько-американські взаємини М. Горбачов сказав: „В минулому було протистояння між нами, але Президент Р. Рейган змінив свою позицію щодо Советського Союзу, підписавши договір в 1985 році на вершинній конференції, і в цей спосіб пішов на поступки. Перестали називати Р. Рейгана „динозавром”, а М. Горбачова – „запеклим більшовиком”. Америка повинна бути в світовому провіді, але не повинна нав’язувати свою волю мілітарною силою. Партнерство США з Росією було б бажаним і сприйнятливим. Росія повинна зайняти ключову позицію як партнер Америки.

М. Горбачов не говорив про Чорнобиль і його жертви, про Берлінську стіну, Помаранчеву революцію, спроби В. Путіна торпедувати вільні вибори в Україні, про генцид в Чечні, виконаний Москвою. І хоч він не дуже дотримувався правди, заля, в якій зібралися переважно молоді американці, тішилися його критикою Дж. Буша і Америки.

Божена Ольшанівська

Зформувалося об’єднання „Українська громада Австрії”

ВІДЕНЬ. – 9 квітня президент Світового Конгресу Українців (СКУ) Аскольд Лозинський зустрівся з правлінням „Української громади Австрії” (УГА) на чолі з Інною Чорненькою, новоприбулою з Києва. В ході тригодинної бесіди було обговорено пропозицію СКУ навести контакти з новою організацією, визначено плани можливої співпраці, як у галузі підтримки, так і у суспільній службі – зокрема виділення одноразової матеріальної допомоги найбільшій з новоприбулих.

Президент СКУ говорив про можливість прийняття представників УГА до офіційної делегації СКУ при ООН у Відні. Також обмірковували потребу інтенсивнішої співпраці з Греко-католицькою парафією Св. Варвари у Відні, налагодження співпраці з Посольством України в Австрії.

У виборах президента України минулого року українці Австрії виявили помітну активність. Вони проводили передвиборну агітацію серед земляків, закликаючи їх йти голосувати та поповнювати списки виборців. Було створено групу спостерігачів за ходом виборчого процесу. Кілька чоловік поїхали спостерігачами до України. Після того, як друга тура виборів в Україні та у багатьох країнах дія-

пори пройшла з грубими порушеннями, українці в Австрії активно виявили свою незгоду. У самому Відні було проведено чотирнадцять маніфестацій протесту проти фальсифікації виборів та на підтримку В. Ющенка.

Після перемоги Помаранчевої революції ініціативна група запропонувала створити офіційне об’єднання українців в Австрії. На установчих зборах до списку членів зголосилося близько 250 осіб. Терміном на два роки було вибрано правління громади. Формальна реєстрація завершилась у березні 2005 року.

За кілька місяців існування громада організувала Віденський баль громади, періодичні зустрічі з варениками, святкування офіційної реєстрації громади, зустріч з лікарем В. Ющенка, молодіжну вечірку. У співпраці з Австрійською службою телебачення було знято та показано на центральному телеканалі фільм про виникнення та життя громади. Наразі плануються курси німецької мови для новоприбулих та курси комп’ютерної грамотності. Передбачено проведення вечорів, присвячених пам’ятним подіям та відомим особам України.

Інна Чорненька

В УНСоюзі Ви можете придбати Вашій дитині забезпечення з одноразовою вкладкою на ціле життя на 5,000 доларів за одну низьку вплату.

Прошу порівняти вік Вашої дитини зі схемою поданою внизу.

Це одноразова сума, яку треба заплатити.

У справі апікацій телефонуйте сьогодні:

1-800-253-9862

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ 5,000 ДОЛЯРІВ

Вік	Вкладка	
0	300.00	дол.
1	300.00	дол.
2	310.00	дол.
3	310.00	дол.
4	320.00	дол.
5	330.00	дол.
6	340.00	дол.
7	355.00	дол.
8	365.00	дол.
9	380.00	дол.
10	395.00	дол.

Let ALL roads take you to Soyuzivka this summer

MAY - JUNE

5/28- Olya Fryz performance
5/28- Zabava with Fata Morgana
6/12-17 UNA Senior's Week
6/19- Father's Day Luncheon and Program
6/26- 7/3- Tabir Ptashat Camp, Session #1
6/26-7/8 Tennis Camp
6/27-7/1- Exploration Day Camp, Session #1

JULY

7/1-7/4 Fourth of July Festivities
July 1 Luna performs at Tiki Bar
July 2- Zabava- LUNA AND Teen Dance Night- HRIM & DJ
July 3- Zabava, band to be announced
7/3-7/10 Tabir Ptashat Camp, Session #2
7/4-7/8 Exploration Day Camp, Session #2
7/10-16 Discovery Camp, Session #1
7/20- Hutzul Night with performance by Olya Fryz
7/17-22 Chemney Camp Session #1
7/17-7/23 Discovery Camp, Session #2
7/17-7/23 Adventure Camp, Session #1
7/22- Odessa Seafood Night with Chemney Camp Performance
7/24-29 Chemney Camp Session #2
7/24-7/30 Discovery Camp, Session #3
7/24-7/30 Adventure Camp, Session #2
7/27- Hutzul Night with performance by Olya Fryz
7/29- Entertainment at Tiki Bar, performance TBA
7/29- Odessa Seafood Night with Chemney Camp Performance
7/29,30,31- A Day in the Life of an UPA Partisan
7/30-Zabava- Na Zdorovya AND Teen Dance Night-HRIM & DJ
7/31-8/5 Scuba Diving Course

AUGUST

8/1-5 Golf Week
8/5-7 Sports Jamboree
8/5 Caberet Show with Ron Cahute and company
8/6-Afternoon Performances- Barabolya Show
with Ron Cahute & Company followed
by entertainment with HRIM
Zabava with Burya on Veselka Patio and
DJ in Veselka Hall
8/7-8/20 Traditional Ukrainian Folk Dance Camp
8/12 Twisted Kieshka performs at Tiki Bar
8/13 Miss Soyuzivka Weekend & Zabava with Tempo
8/20 Dance Camp Recital Performance
and Zabava with Fata Morgana

SEPTEMBER

Labor Day Weekend Festivities

9/2 Zabava with Luna
9/3 Afternoon festivities- Dance Ensemble,
Palylyk and DJ
9/3 Zabava with Luna and Fata Morgana
9/4- Afternoon Dance Ensemble performance
followed by entertainment at the Tiki Bar
Zabava with Fata Morgana and Teen Dance
Night with Hrim & DJ

www.Soyuzivka.com

UNA Estate Soyuzivka P.O. Box 529 • 216 Fordmoore Road • Kerhonkson, NY 12446 • 845-626-5641

Авторський вечір О-КИ в Філадельфії

Громада вітає О-КУ.

Фото: В. Курбако-

ФІЛАДЕЛЬФІЯ. – Презентацію книжки журналістки, члена НТШ, пластової і громадської діячки, довголітнього члена редакції газети „Свобода“ Ольги Кузьмович „Про вчора і сьогодні“ організував 43-й Відділ США ім. Олени Пчілки. Голова відділу Анна Максимович після привітання учасників програми та гостей з Нью-Йорку передала ведення програми

імпровізований референтці 43 Відділу Людмилі Чайківській. Вже вдруге випала нагода зустрічі з Ольгою Кузьмович, яка всім відома як О-КА – авторка фейлетонів в газеті „Свобода“, на презентації її книжок. За словами А. Максимович та Л. Чайківської, була приємна можливість послухати про „творчість тендітної жінки великого слова“, захоплюватися її журна-

лістичною працею, її „мужністю та молодістю, що живе в серці пластунки“.

Хор „Прометей“ привітав Ольгу Кузьмович пісню. Д-р Василь Махно, чий науковий статті часто з'являлись в часописах, розповів про свою першу зустріч з О. Кузьмович, відзначив її як цікаву, принципову, з сильним характером жінку. Назва книжки, представленої до презентації, за словами д-ра Василя Махна, є „символічною, як і філософською, якою авторка пов'язує нить часів поколінь; словом, яке пов'язує минуле, але залишається попри всякі невтішні прогнози вимирання літератури в часи суцільного Інтернету чи нестримної інформаційної навали. Книжка Ольги Кузьмович – ще одна спроба заперечити своєю появою ці песимістичні прогнози“. На його думку, авторка є символом своєрідного покоління в українській історії, на котре випали непрості історичні переходи, пов'язані майже з цілим ХХ століттям. Д-р В. Махно коротко розповів про життєвий шлях Ольги Кузьмович, про її працю як журналіста, редактора, голови Крайової Пластової Старшини США, почесного члена НТШ в Америці, автора майже 2000 нарисів, оповідань, статей, репортажів, спогадів та двох книжок-збірок. Через особистий досвід авторка подає не лише свої емоції і переживання, але одночасно за цим стоїть сама історія від початку ХХ століття. Д-р Василь Махно висловив надію, що книжка принесе читачам хвилини насолоди, а авторці побажав наступних видань.

Уривки з книжки Ольги Кузьмович „Про вчора і сьогодні“ оригінально пов'язав між собою в один монолог Народний артист України Іван Бернацький, гість з Нью-Йорку. Його виступ був нагороджений бурхливими оплесками. Диктор української радіопрограми в Філадельфії Іванка Ковалів прочитала вірші, присвячені Ользі Кузьмович, та побажала авторці довголіття та дальшої творчої наснаги. Хор „Прометей“ під диригуванням Нестора Кизимишина та з музичним супроводом Галини Мазурок-Рей подарував Ользі Кузьмович дев'ять українських пісень.

Л. Чайківська прочитала привіт Ользі Кузьмович від голови Світового наукового товариства ім. Шевченка д-ра Леоніда Рудницького, в якому відзначено плідну працю Ольги Кузьмович та її внесок в культурне життя нашої громадськості. В заключному слові Л. Чайківська висловила надію, що Ольга Кузьмович, відома під ім'ям О-КА, ще довго буде кожного тижня розповідати читачам „Свободи“ „Про це і те“. Шанувальники пера О-КИ купували на згадку її книги з авторським підписом.

Уляна Мазуркевич,
д-р Петро Клюк

Г. Дзівак

Готуємось до Дня Незалежності України

ФІЛАДЕЛЬФІЯ. – Екзекутива Українського громадського комітету з відзначення 14-ої річниці Незалежності України 11 квітня в приміщенні Українського освітньо-культурного центру провела сходу, на яких організаційно оформився комітет.

До громадського комітету увійшли представники УКА, УКРади, Освітньо-культурного центру, УНСоюзу, ЗУАДКу, Українського Братського Союзу, Організації Державного Відродження України, Українського Золотого Хреста, Товариства українських сенйорів, Товариства українських лікарів, УСО – „Тризуб“, Товариства українських інженерів Америки, ОЖОЧСУ, ООЧСУ, Суспільної служби комбатантів, Братства колишніх вояків 1-ої УД УНА, СУМ, УПА, Округи США, СУК – „Провидіння“, Товариства „Черемош“, хору „Прометей“, УАВетеранів, Радіо Українських державних ор-

ганізацій, банків „Певність“, „Самопоміч“, Пласту, Української Федерації Америки, НТШ, Українського Патріархального Товариства, Української ліги проти знеславлення, Комітету оборони людських прав в Україні, „Нашої Української Рідної Школи“, ТВ „Контакт“, Парафії св. Покрови, Товариства „Волошки“, УПЦ Катедрі св. Володимира, 1-ої Української Євангельсько-баптистської церкви, Українського горожанського клубу.

Комітет вирішив відзначити 14-ту річницю Незалежності України 24 серпня в Українському освітньо-культурному Центрі, о 7-ій год. вечора.

Комітет запрошує все українське громадянство Філадельфії і околиць до чисельної участі у святі.

Новий успіх „Матерів в молитві“

Скрипаль Маріян Підвірний

НЬО-ЙОРК. – Про активність організації „Матері в молитві“ ми вже писали цього року, а ось в суботу, 6 травня, вони знову показали себе в якнайкращій формі, влаштовуючи день Патрона нашої УКЦ св. Юра в Нью-Йорку, а з цим – закінчення Великодніх свят.

Вщерть заповнена церква св. Юра у вечірню годину була якнайкращим доказом прихильності до акцій „Матерів в молитві“.

Після Богослужби несподіванкою був вхід до церкви трьох молоденьких співачок – сестер Павлишин і Христини Махно, що своїм співом викликали відповідний настрій у присутніх парафіян, який вони закінчили спільною молитвою до Діви Марії. Хор „Думка“ під орудою свого невтомного диригента В. Гречинського відспівав кілька набожних пісень, а відтак усі присутні були запрошені до залу св. Юра на програму та перекуску. Тут численних присутніх привітала голова організації „Матері в молитві“ О. Продиус, що і була організатором та душею цього свята. Присутні були також о. Лаврентій, о. Кирило, а відтак парох церкви св. Юра о. Вернард Панчук, ЧСВВ.

Молоденькі Надя і Наталка Павлишини з акторською вмілістю виконали і тим разом декілька пісень, а відтак конкувала з ними також молоденька Христина Махно, співаючи відповідні пісні. Музичний супровід спочивав у ру-

Промовляє до присутніх о. Лаврентій.

ках досвідченого Теодора Шевчука, а численна публіка не шкодувала для молоденьких співачок теплих оплесків. Такі ж оплески зібрав скрипаль Маріян Підвірний, що виступив перед цією побожною громадою вперше. Оця продумана концертна програма була відповідним супроводом до товариської гостини, яку з таким досвідом

приготували члени організації „Матері в молитві“. Численна публіка та її признання було найкращою нагородою для організаторів, і доказом, що щира молитва у великому гурті може зібрати нашу звичайно порозкидану громаду великого Нью-Йорку.

О. К.

Selfreliance

Ukrainian American Federal Credit Union

Selfreliance.Com

Ваші гроші - працюють на вас!

Шер Сертифікати

Термін 20 місяців

Термін 10 місяців

4.50%*

APY

3.50%*

APY

4.5% 20 місяців якщо ви отримуєте Direct Deposit на свій рахунок у Кредитівці.

Мінімальний вклад всього \$1,000

Звичайні щадничі рахунки

**Дивіденду заробляє
кожен вкладений доляр!***

Мінімальний баланс всього \$5!

**Нащо Вам "їхній банк", коли можете
ощаджувати у своїй Касі -
де Ваші гроші на Вас працюють!**

Самопоміч

Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка

Your savings federally
insured to \$100,000

NCUA

National Credit Union Administration,
a U.S. Government Agency

HOME OFFICE: 2332 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622 773-329-7500
Toll Free 1-888-222-8571

5000 N. Cumberland Ave, Chicago, IL 773-589-0077
761 S. Benton Street, Palatine, IL 847-359-5911
300 E. Army Trail Rd, Bloomingdale, IL 630-307-0079
8410 W. 131st Street, Palos Park, IL 708-923-1912
8624 White Oak Street, Munster, IN 219-838-5300

773-589-0077

847-359-5911

630-307-0079

708-923-1912

219-838-5300

New Jersey

734 Sandford Ave. Newark, NJ

558 Summit Ave. Jersey City, NJ

2200 Rte 10W Parsippany, NJ

973-373-7839

201-795-4061

973-451-0200

*Annual percentage yield (прибуток у річному відношенню). Дивіденда нараховується коли на рахунок мінімум \$10. Час отримання сертифікату обмежений і може бути змінений без повідомлення. Мінімальний вклад \$1000, максимальний \$150,000 на члена. Завчасний вибір підлягає обмеженням прибутку. Тільки члени в котрих є Direct Deposit на рахунок у кредитівці кваліфікують на 20 міс. шер сертифікат з 4.5% APY. Телефонуйте до бюро кредитівки за докладним поясненням. Тільки для наших членів.

Загальні збори кредитівок „Самопоміч”

Нью-Йорк: голова Ради директорів Мирослав Шмігель відкриває збори, зліва – Владика Василь Лостен і Богдан Курчак, праворуч – Богдан Й. Кекіш.

ДІТРОЙТ, Миш.

НЮ-ЙОРК

Загальні збори Української Мишигенської федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч” у Дітройті відбулися 2 квітня в Українському культурному центрі. Було близько 80 осіб. До зборів кредитівка „Самопоміч” виготовила річний звіт, з яким міг ознайомитися кожний.

Метою кредитівки „Самопоміч” є дати своїм членам якнайкращі послуги в атмосфері довіри і ввічливості, щоб задовольнити зростаючі потреби членства та рівночасно забезпечити фінансову стабільність. Кредитівка успішно досягає цього вже протягом 52 років. За цей час „Самопоміч” стала найбільшою українською кредитівкою в Мишигені, займає одне з перших місць поміж українськими кредитівками всієї Америки. Крім головного бюро у місті Ворені, „Самопоміч” має філії в Гемтремку, Дітройті, дві – на Флориді (Норт Порт і Маямі) та Кенті, штаті Вашингтон. Це друга з українських кредитівок Америки, яка дає найвищі відсотки на ощадності. Вона також допомагає датками багатьом українським установам, організаціям та школам метрополітального Дітройту.

Відкрив збори голова дирекції кредитівки Любомир Липецький. Благословив цю подію молитвою о. Пилип Сендрик. Було прочитано імена членів кредитівки, які відійшли у вічність, і вшановано їхню пам'ять хвилиною мовчанки. Привіт від Тсвариства „Самопоміч” прочитала Ольга Гриньків. Протокол засідання попередніх зборів прочитав протоколовий секретар Богдан Лісовський. Потім свої звіти подали голова дирекції Любомир Липецький (з таблицями у прозірках), скарбник Богдан Кордуба та голова Контрольної комісії Василь Колодчин. Під час дискусії були задані запитання, на які члени одержали вичерпні відповіді. Деякі члени подякували дирекції за добру працю, яка допомогла багатьом у позичках чи в інших фінансових справах. Після дискусії відбулися перевибори трьох членів дирекції: д-ра Миколи Григорчука, Богдана Кордуби та Андрія Смика.

В 2004 році активи кредитівки зросли на 2.5 відс., до суми 150.6 млн. дол., депозити збільшилися на 1.8 відс., до 135 млн.; позички досягнули 74.5 млн. – це на 11.7 відс. більше, ніж минулого року. Чистий прибуток був на 1.5 млн. дол. вищий, ніж минулого року. Інвестиційний фонд мав заробіток 2.3 млн. дол.

Кредитівка „Самопоміч” була першою, що виробила систему пересилання грошей в Україну, відкриваючи „зелене світло” усім, хто хоче допомогти коштами громадянам молодій державі – за мінімальну оплату (15 дол.) незалежно від суми, яка пересилається. Вислано 38.9 млн. дол. від започаткування цієї програми, а в 2004 році члени кредитівки енсилали своїм родинам і приятелям в Україні пересічно 360 тис. дол. щомісяця.

Після закінчення зборів відбулася лотерія, деяким учасникам зборів пощастило виграти по 50 дол. Також була подана смачна перекуска.

На першому засіданні дирекції оформлено нову ексекутиву дирекції, яку очолив Любомир Липецький.

Ніна Василькевич

У неділю, 13 березня, у приміщенні школи св. Юра відбулися 54-ті річні загальні збори Федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч” Нью-Йорк при численній участі членів. Збори відкрив голова Ради директорів Мирослав Шмігель, привітавши присутніх, та попросив президента кредитівки д-ра Богдана Й. Кекіша до дальшого провадження загальними зборами.

„У звіттовому 2004 році кооператива „Самопоміч” Нью-Йорк закінчила 54-ий рік діяльності та праці для добра членства і української громади”, – відзначив д-р Богдан Й. Кекіш. У фінансовому господарюванні цей рік позначився успіхами, показниками чого є нові рекордні суми активів, які зросли до 534.7 млн. дол., позичкові балянси, які зросли до суми 299.5 млн. дол., кількість членів збільшилась на 511 осіб. Слід сказати, що праця трьох філій, в Кергонксоні, Асторії та Юніондейлі, під час року проходила прискішеним темпом, де число членів зросло на 9.4 відс. і становило 11.8 відс. всього членства кредитівки. В 2004 році позички були головним рушієм діяльності кредитівки: видано 259 позичок на суму 89.7 млн. дол., в тому числі включено перефінансування давніх позичок на 14.8 млн. дол., кінцева сума виданих позичок була 74.9 млн. дол.

За своїм ростом та досягненнями у фінансовому управлінні, що включає високий непересічний капітал, кредитівка зберегла передове місце між українськими кредитовими спілками, а також займала значну позицію у колі кредитових спілок США, про що говорить кінцевий вислід, який становив 8.2 млн. дол. чистого прибутку на кінець 2004 року. Крім взірцевого господарювання майном своїх членів, кредитівка втішується співпрацею з громадою, а особливо – допомогою установам та організаціям у їхній програмовій праці, зокрема науковим, культурним, релігійним, громадським, молодіжним організаціям. У 2004 році на це було призначено 1.2 млн. дол., а за останні 4 роки ця сума досягла 4.1 млн. дол. На цьому кредитівка не припиняє своєї діяльності, навпаки – створює фундацію під назвою „New York Self Reliance Foundation”, яка зареєстрована у штаті Нью-Йорк як окрема, звільнена від податків корпорація з власною дирекцією та відповідними документами. Завданням фундації є створити структуру та оформити харитативні дотації на громадські цілі і, як початковий капітал, кооператива „Самопоміч” призначила для Фундації 2 мільйони доларів.

Завершено перебудову головного бюро в Нью-Йорку. Кредитівка від початку свого існування перебудовувалась декілька раз, і з самого початку займала тільки перший поверх будинку, але із зростанням членства виникла потреба у розширенні приміщення, і для цього будинок частинно було перебудовано, а в 1989 році добудовано триповерхову частину. Сьогодні головне бюро кредитівки має 5 поверхів. Перебудовою займалась будівнича фірма „New Ground Resources”, а відповідальним за перебудову бюро від „Самопоміч” був інж. Любомир Зєлик, який виконував ці функції до кінця 2002

року, а опісля цю відповідальність було передано члену дирекції Богданові Курчакові.

Під час зборів Номінаційна комісія, в склад якої входили проф. Володимир Стойко, Наталя Дума, Володимир Саф'ян, представила трьох кандидатів до дирекції – Любомира Зєлика, Катерину Попович та Ореста Глюта, які одногосно були призначені на трирічний термін у Раді директорів.

Звіт Кредитової комісії зачитав Петро Шишка, відзначивши, що Кредитова кооператива є фінансово міцною, з сильним капіталом та ефективним керівництвом. Було задіяно фахову фірму для бухгалтерної перевірки книг кооперативи, яка ствердила, що фінансові звіти точно і справедливо представляють фінансовий стан, результати річних операцій і позиції готівки кооперативи.

На зборах були присутні Владика Василь Лостен, оо. Маріо Дацишин, Іван Лишик, Юрій Базилевський, заступник Постійного представника України при ООН Андрій Нікітов, Генеральний консул України в Нью-Йорку Сергій Погорельцев, президент УККА Михайло Савків, голова ради ЦУКА Стефан Керда, голова Головної управи товариства „Самопоміч” Богдан Михайлів, заступниця голови ньюйоркського відділу товариства „Самопоміч” Надія Савчук, від ФКК СУМА Йонкерс – Лев Футала і Андрій Горбачевський, голова ради директорів і президент Національної кредитівки в Нью-Йорку Всеволод Саленко, голова Ради дирекції Української кредитової кооперативи „Самопоміч” в Нью-Джерзі Ярослав Федун.

Д-р Богдан Й. Кекіш на закінчення зборів висловив подяку членам Ради директорів і комітетів, які добровільно присвячують багато уваги, слідкуючи за господарюванням членського майна, та службовцям за віддану працю для „Самопоміч” і служіння всім членам кредитівки.

Ірина Легун

Він будує нову Україну

ВОРЕН, Миш. – 9 квітня в Українському культурному центрі відбулася зустріч з ректором Українського католицького університету, що у Львові, о. д-ром Борисом Гудзяком. Організували її Українське лікарське товариство Мишигену, Українське Патріархальне товариство та Українська католицька освітня фундація. Кожен гість міг побачити серію фотографій про життя УКУ та активну участь його викладачів і студентів у Помаранчевій революції. Був також звіт про роботу Української католицької освітньої фундації (УКОФ) зі списками спонзорів та короткими інформаціями в різних галузях праці цієї фундації.

Відкрила зустріч голова Патріархального товариства Рома Дигдало. Президент УКОФ Джон Курі розповів про працю Фундації в Америці і Україні. З промовами виступили викладач УКУ Володимир Турчинський та випускниця цього навчального закладу Оля Босак. Потім до слова запросили о. д-ра Бориса Гудзяка. З його виступу слухачі дізналися про багато різних добрих справ УКУ і про людей, які їх організували та проводили в життя, а найбільше – про участь викладачів та студентів університету у Помаранчевій революції. Промовець продемонстрував два відеофільми, які глибше розкривали суть однієї з головних ідей УКУ: вчити студентів творити і захищати добро для людей.

Голова Українського лікарського товариства д-р Марко Гудзяк подякував щиро і сердечно всім, хто готував цей вечір, особливо о. д-ру Борису Гудзяку, своєму рідному братові, який є один з тих небагатьох, хто повернувся і працює для вільної України.

Ніна Василькевич

Виправлення помилки

В статті про „Загальні збори Кредитової спілки „Самопоміч” в Чикаго („Свобода”, ч. 17 від 29 квітня) було зроблено помилку. Слід читати: „Чистий прибуток був 6,575,780 дол., що на 2,009,830 дол. більше, ніж минулого року. Кількість членів у минулому році зросла до 21,275, а пожертви на добродійні цілі збільшились на 291,047 дол.”. Вибачаюсь за помилку.

Л. Костелина

Вшанували пам'ять Петра Яцика

ЕДМОНТОН, Канада. – 11 квітня президент Альбертського університету д-р Род Фрейзер та Канадський інститут українських студій влаштували вечерю для вшанування пам'яті Петра Яцика та його благодійної діяльності. На вечері також відзначили 16-ту річницю з дня заснування Центру досліджень історії України ім. Петра Яцика, який був створений при Канадському інституті українських студій в Альбертському університеті у 1989 році.

У своїй промові д-р Р. Фрейзер відзначив українські студії як одне з найбільших досягнень Альбертського університету. Він відзначив, що Центр ім. Петра Яцика при КІУС-і підтримує найвищі стандарти в науковій діяльності, дослідженнях та публікаціях. Все це було важливим для покійного мецената Петра Яцика. Д-р Р. Фрейзер підкреслив, що промова, з якою П. Яцик виступив після одержання почесного звання доктора наук у 1995 році, пригадувалася йому однією з найкращих.

Щоб відзначити особливі зв'язки між університетом та Петром Яциком, д-р Фрейзер подарував його дочці, Надії Яцик, портрет її батька, виконаний на замовлення університету, створений едмонтонськими художниками Ізабеллою Орлецькою-Коніковською та Богданом Коніковським.

Надія Яцик у своїй промові-подяці за портрет її батька та вшанування його пам'яті говорила про велику пошану її батька до Альбертського університету та КІУСу та про його високу оцінку досліджень, які проводяться цим центром українських студій. Центр досліджень історії України ім. Петра Яцика був створений за допомогою благодійного внеску у розмірі 1 мільйон доларів від Петра Яцика та гранту у розмірі 2 мільйони доларів від уря-

Портрет св. п. Петра Яцика, подарований його дочці Надії Яцик від Альбертського університету.

ду провінції Альберти. Сьогодні його внесок, який зріс до понад 7 мільйонів доларів, підтримує проекти та публікації, більшість з яких були обрані Петром Яциком.

Д-р Зенон Когут, директор КІУСу, зазначив, наскільки важливими є благодійні внески Петра Яцика для підтримки українських досліджень на університетському рівні. Д-р Френк Сисин, директор Центру ім. Петра Яцика, коротко розповів про роботу центру та подав звіт щодо результатів монументального проекту перекладу 10-томної праці Михайла Грушевського „Історія України-Русі“. В кінці він сказав, що всі дуже сумують за Петром Яциком.

Серед присутніх на вечорі були лані Джудит Фрейзер та члени Директорської ради Освітньої фундації ім. Петра Яцика, (президентом її є Надія Яцик): д-р Джинет Байдуца, Євген Залуцький, д-р Петро Яцик, Володимир Яцик, Андрій Бригідир.

Анна Біско

„Ми хочемо допомогти Україні“

Проект „Приятелі дітей“ при Канадському фонді допомоги дітям Чорнобиля діє вже 12 років. Його завдання – допомагати дітям-сиротам, що живуть в інтернатах України. Останнім часом добровольці „Приятелів дітей“, велика кількість вихователів дитячих будинків та інтернатів, стипендіяти фонду брали участь у демонстраціях на київському Майдані Незалежності і стали в допомозі демократичним силам. Більше десяти років працюють, щоб допомогти сиротам, студентка Торонтського університету Юлія Креховецька, д-р Марта Хичій, Марко Келер, медична сестра Марійка Дубик-Водославська. З ними, а також з координатором проекту Русланою Вжесневською мала розмову Світлана Кузьменко.

– Що спонукало вас взяти участь у виборах в ролі спостерігачів?

Марійка Дубик-Водославська:

– Бажання допомогти людям в Україні. У пам'ять наших минулих поколінь, які боролися за незалежну Україну, за краще майбутнє України. Мій батько був у дивізії „Галичина“, а один з дідів був січовим стрільцем. Насамперед всі учасники нашої групи спостерігачів ознайомилися з правилами праці спостерігачів на виборах. Допоміжною до цієї програми була для нас також програма в Києві, організована через посла до федерального уряду Канадського парламенту Бориса Вжесневського та підприємця з Канади Константина Темертея. Ця програма забезпечила кожного з нас відеорекамерою. Нашу групу, на чолі з нашим інструктором з України Олександром Воробйовим, послали до Луганська, де прийняли нас дуже неприємно. Кожна адміністративна установа, здавалося, нас переслідувала: старалася залякати, затримати, спинити. Але були окремі люди, які нам сприяли, допомагали, наражаючи себе на різні неприємності, навіть на побиття. Один чоловік відповів своїм залякувачам: „Мені вже нічого не зможете зробити, хіба що вбити“. В Миколаєві міліція була найбільш агресивною, а студенти – найбільш залякані. Там навіть пробували збити з дороги наше авто.

– В чому виявляється ваша допомога сиротам?

– Один чи два рази на рік ми відвідуємо інтернати в Україні, якими опікуємося. Надаємо допомогу понад 200 таким інтернатам. Веземо туди ліки, вітаміни, одяг, взуття й інші речі, допомагаємо фінансово в лікуванні неповносправних дітей. Проект „Приятелі дітей“ також спрямовує свою працю на те, щоб в інтернатах готували молодь до життя в майбутньому, самостійному житті, давали їй можливість бути провідницьких й підприємницьких знань, заохочували її до вивчення української мови, святкування українських релігійних та національних свят. Проект надає здібним студентам стипендії, щоб вони змогли закінчити університетські студії. А минулого літа проект допоміг організувати для 18 юнаків і юначок вишкіл на спостерігачів на виборах президента України. Організовуємо щорічні відпочинкові табори в Карпатах, в місцевості Ворохта, для дітей, що живуть в інтернатах.

– Звідки надходять кошти на ваш проект?

– Фонд проекту створився 12 років тому завдяки пожертвам добродійних, свідомих важливості такої допомоги Україні людей. Головні організатори проекту, а зокрема голова його – Руслана Вжесневська, завдяки своїм організаційним здібностям, зуміли звернути на проект увагу добродійних українців і канадців неукраїнського походження, канадських великих фармацевтичних фірм й інших компаній, які стали допомагати проекту матеріально.

Марта Хичій:

– Найпам'ятнішою подією була зустріч з людьми в Луганську, які знали, що їм загрожує, але все одно вирішили зробити свій вибір.

Марко Келер:

– Люди зрозуміли: за те, чого вони хочуть, потрібно боротися.

Юлію Креховецьку найбільш вразило, що в Луганській тюрмі, яку вона відвідала під час виборів, було 1896 в'язнів і вони становили 100%, „по закону“ проголосували за одного, провладного кандидата. Марійка Дубик-Водославська, як медична сестра, на Майдані надавала медичну допомогу тим, хто її потребував.

Новий український уряд позитивно відреагував на прохання „Приятелів дітей“ покращити життя дітей-сиріт і реформувати інфраструктуру сирітських закладів.

В Україні усе ще відчуваються наслідки Чорнобиля: багато молодих батьків вмирає від різних захворювань, залишаючи дітей-сиріт. Число дітей з фізичними порушеннями зростає, а батьки не в силі дати їм потрібну опіку і тому віддають найслабших в будинки для дітей-сиріт.

„Приятелі дітей“ щиро вдячні жертводавцям, які надають можливість продовжувати гуманітарну і виховну працю з українськими дітьми-сиротами, їхніми вихователями і українськими добровольцями.

Роман Дубенко

Баль випускників відбувся у Філядельфії

Презентація випускників „Нашої Української Рідної Школи“ у Філядельфії і шкільний баль відбулися 14 травня в Українському освітньо-культурному центрі. Випускники не тільки набули знань і полюбили Україну, а й виявили свої здібності в громадських, прицерковних та молодіжних організаціях. Також в американських школах вони посідають передові місця в навчанні, беруть участь у спорті, академічних клюбах, громадській праці. На фото: (сидять зліва) Софія Білинська, Наталія Яворська, Тайса Гевка, Роксоляна Залуцька, Уляна Туркевич, Катерина Ольховецька; (стоять зліва) Роман Дубенко, Микола Чубатий, Ганна Цвіль, Марія Дубенко, Наталія Антоняк, Тарас Дац, Роман Коропецький-Пазуняк.

УКРАЇНА І СВІТ

Україна в першому кварталі 2005 року

Посольство України в США надіслало до „Свободи“ зведення Міністерства економіки про підсумки соціально-економічного розвитку України в першому кварталі 2005 року. Подаємо окремі витяги з нього.

Статистики полічили, що за цей час, порівняно з відповідним періодом минулого року, обсяг валового внутрішнього продукту зріс на 5.4 відс. Особливо відчутним було зростання в обробній промисловості, на транспорті і в освіті. В свою чергу, в обробній промисловості активно розвивалися машинобудування, випуск коксівного вугілля, деревообробне і харчове виробництво, целюлозно-паперова та поліграфічна індустрія. На 48.6 відс. зріс випуск авт, на 41.9 відс. – електронно-обчислювальних машин і техніки для металургії. Зменшилося проти минулого року виробництво контрольно-вимірювальних приладів, устаткування для радіо, телебачення і зв'язку, техніки для залізниць. Скоротився випуск кольорових металів, але труб, чавуну і сталі вироблено більше, ніж торік. На 24.2 відс. зріс випуск м'ясних виробів, на 23 відс. – тютюнових, на 21.6 відс. – напоїв. Прибуткові підприємства становлять в машинобудуванні 57.4 відс. від їх числа (на 2.2 відс. більше, ніж торік), в хемічній промисловості – 62.4, в харчовій – 63.6 відс.

В сільському господарстві виробництво продукції зросло на 3.9 відс., тоді як рік тому відзначалося зниження на 4.7 відс. Зменшилось виробництво м'яса, зросло – молока.

Заборгованість споживачів за електроенергію зросла на 3.5 відс., за тепло – на 13.3 відс. Оплачено також 88.4 відс. вартості використаного газу.

Відзначене деяке зростання цін – продовольство – на 2.2 відс., промислові товари – на 0.2 відс. Особливо подорожчали картопля, фрукти, риба, м'ясо, птиця, оселедці, цукор, сир, ковбаси, подешевшало пшеничне борошно. Підвищилися ціни на ліки, товари побутової хемії, паперові вироби, будівельні матеріали, дешевшими стали хутряні вироби, мастила, телерадіотовари. В царині послуг особливо подорожчали ціни квитків до театрів (на 3.8 відс.), обслуговування в готелях, плата за житло і каналізацію, використання спортивних установ та дошкільних закладів.

Один долар обмінюють на 5.2 гривні, євро – на 6.8 гривні. Інвестиції надійшли за 2004 рік з 116 країн, серед яких переважають (подано від найбільших) США, Кіпр, Велика Британія, Німеччина, Голландія, Віргінські острови, Росія, Швейцарія, Австрія, Польща, – разом 74.4 відс. інвестицій. Якщо США вклали 13.6 відс. загального обсягу, то Польща – 2.3 відс. (Росія – 5.6 відс.).

У зовнішній торгівлі 2004 року переважав імпорту з Росії (37.3 відс. загального обсягу), США мали 2 відс. імпорту в Україну. Найбільші експортні поставки здійснені до Росії, Туреччини, Італії, Німеччини, Польщі. До США відправлено 2.6 відс. загального обсягу експорту.

Доходи населення зросли порівняно з першим кварталом минулого року на 41.8 відс., але реальні доходи – тільки на 25.2 відс. На одну особу в лютому припадала 351 гривня, проти 336 гривень в січні. Сума боргу з платні зросла з початку року на 23.5 відс.

Безробіття зросло порівняно з початком року на 3.7 відс., але порівняно з таким же періодом минулого року зменшилось на 4 відс. Найбільше безробітних є в Тернопільській, Чернівецькій, Рівненській і Волинській областях, найменше – в Києві. Середній розмір допомоги на безробіття становив у березні 165 гривень.

Любов Василів-Базюк – почесний професор Волинського університету

ЛУЦЬК. – Враховуючи наукову, публіцистичну працю, громадську, релігійну, політичну діяльність Любови Василів-Базюк, вчена рада Волинського державного університету ім. Лесі Українки, на подання історика-архівіста Володимира Рожка, 31 березня обрала її почесним професором з врученням грамоти.

Ім'я волинянки з Торонто Любова Василів-Базюк добре відоме в Україні. Народилася вона в с. Видерта Камінь-Каширського повіту, на Волинському Поліссі, де її батько о. Йосип Василів був настоятелем місцевого храму, а дід – архимандрит Серафим – настоятелем монастирів св. Івана Милостивого в с. Малі Загайці, Богоявленського в Кам'янці. Навчання в університеті Люба Василів-Базюк завершила кандидатською дисертацією. Два роки тому, після 60 років розлуки з рідною землею, вона прилетіла вперше в Україну, побувала на Волині, зустрілась з друзями. Її виступи в Волинській, Рівненській духовних семінаріях, Крем'янецькому педінституті, на конгресі товариства „Холмщина” вислуховували присутні з великою увагою і зацікавленням.

В пам'ять свого батька Люба з власних коштів щорічно виділяє іменні стипендії – чотири для студентів Волинської, дві – Рівненської духовної семінарії. Щойно, напередодні Великодня, надіслала вона чергові стипендії студентам Анатолієві Устимчуку, Мар'янові Нестору, о. Валерієві Божку, братам Володимирові та Віталієві Стецишинам, студенту Волинського державного університету ім. Лесі Українки Іванові Ярмусеві. Разом з своєю донькою Наталею вони переказали 500 дол. на будову Тарасової церкви в Каневі. Кількаразові пожерви робили на будову храму-пам'ятника Сорока мучеників Севастійських, який будується в Рівному, в колишньо-

му урочищі Видумка (нині вул. Степана Бандери), де в 1940-их роках енкаведистські і гестапівські кати замордували 3 тис. українського цвіту.

Під час Помаранчевої революції вона літала в Україну, щоб бути спостерігачем на виборах Президента в Кіровограді. Л. Василів-Базюк – автор численних статей, книги споминів про життя і працю батька і діда „Вони служили церкві і рідному народові” (Чернівці, 2004 р.).

Волиняни широко вітають свою землячку з високим званням.

Володимир Рожко

КИЇВ. – 15 травня в музеї під відкритим небом неба в с. Пирогові під Києвом відбувся ярмарок народних ремесел, на якому прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко купила сувеніри – ложки і солом'яну косу. Фото УНІАН

Благодійний базар у штаб-квартирі ООН

26 квітня у штаб-квартирі Організації Об'єднаних Націй відбувся традиційний Чорнобильський базар, організований Постійним представництвом України при ООН. Цей благодійний захід ще раз привернув увагу міжнародного співтовариства до Чорнобильської трагедії – найстрашнішої техногенної катастрофи в історії людства, 19-ту річницю якої весь світ вшанував цими днями.

Як і багато років поспіль, зацікавленими гостями базару стали численні делегати держав-членів ООН, співробітники секретаріату ООН та відвідувачі з різних країн світу, які приготували стравами української кухні та купували національні пам'ятки. Кошти, зібрані в результаті акції, підуть на допомогу ме-

дичним закладам в Україні, де лікують дітей з Чорнобильської зони.

Участь української громади у цьому важливому заході вже стала доброю традицією. Ми дуже вдячні всім нашим друзям за плідну співпрацю. Наша окрема подяка – Юліянові Бачинському, Андрієві Ільницькому, Богданові Кекішу, Миколаю та Марії Дробенкам, Дорі Гензі, Надії Савчук, Нині Ненадкевич і Тамарі Денисенко. Щирі слова вдячності адресуємо також Марті Кокольській за її невтомні зусилля, вагомий внесок в організацію та успішне проведення вже протягом десяти років чорнобильських базарів.

Постійне представництво України при ООН

У фотооб'єктиві – Україна...

Хлопчик – пластун 8 травня виходить зі „Запорожця” при реєстрації нового рекорду України з кількості людей, що можуть вміститися в український міні-автомобіль ЗАЗ-965А у Львові. В середину первістка українського автомобілебудування вмістилося 20 осіб.

Фото УНІАН

У Львові увічнено пам'ять Євгена Коновальця

Львів. – Тут, на будинку на розі вулиць Є. Коновальця і Ст. Бандери, відкрито і освячено художньо-меморіальну таблицю в пам'ять основоположника Української Військової Організації і Організації Українських Націоналістів Євгена Коновальця.

Оскільки на найближчі дні припадає 67-ма річниця від дня убивства полковника Євгена Коновальця у Роттердамі, подаємо отримані інформації про цю меморіальну таблицю, яка повинна вже давно бути встановлена.

У зв'язку з відкриттям таблиці та її освячення організатори – Львівське обласне Товариство політичних в'язнів і репресованих, під проводом голови Петра Франка, видало дбайливо підготовану брошуру, в якій знаходимо короткий життєпис полковника Є. Коновальця, прикрашений численними світлинами, список членів організаційного комітету, програму свята і Декалог українського націоналіста. Брошура є одночасно запрошенням на церемонію відкриття таблиці.

Меморіальну таблицю створили скульптор Юліян Савко і архітектор Олесь Ярема, а виготовив її колектив Художньо-виробничої майстерні Чуба і Канич.

О. Кузьмович

Зліва: будинок, на якому встановлено таблицю; загальний вигляд таблиці

Сергій Набока – володар слова

Київ. – Легендарний журналіст Сергій Набока пішов з життя за два роки до полудня віку, під час відрядження до виправної колонії у селі Райквіці на Хмельниччині. На початку 80-их років саме там він „сидів” за створення Київського демократичного клубу. Офіційно ж це називалося – справедливим покаранням за „розповсюдження наклепницьких вигадок, що плямують радянський державний і суспільний лад”.

Перебудова, проголошена генсеком Горбачовим, і надактивність Сергія Набоки на громадській ниві щасливо збіглися у часі та просторі. Спочатку, у 87-му, був Український культурологічний клуб (УКК), який зібрав разом старих дисидентів та зовсім молодих, з ниточкою вусиків, студентів-націоналістів. Вони нібито були „за культуру”, але насправді, і потім це визнавав Набока, їхня культурологічність була ширмою. УКК має бути вписаний в аналі української історії як політична, виразно самостійницька організація століття.

У 1989 році Набока разом з дружиною Інною Чернявською створив першу масову самвидавну газету Києва „Голос відродження”. Через кілька років – вже у незалежній Україні – інформаційне агентство УНІАР – Українське Незалежне Інформаційне Агентство „Республіка”.

Сергій брав участь у створенні першої після Другої світової війни парафії Української Автокефальної Православної Церкви, чим особливо гордився. Працював на Радіо „Свобода” і в телеетері „Ери”. Вів „Ніч виборів” на 1+1. Був співзасновником одного з перших осередків журналістської корпоративності – Український медіа-клуб. Писав цікаві вірші – минулого року у видавництві „Факт” вийшла його перша книжка „Увага № 0”.

І найголовніше – Набока завжди був живим магнітом, який притягував до себе людей. Саме тому 23 квітня його друзі та знайомі знову зішлись разом до київського Будинку вчителя, щоб згадати цю світлу постать. Справжнього аристократа й володаря вільного, гострого й іронічного слова.

День народження Набоки збігається з днем Чорнобильської катастрофи. 26 квітня 1988 року УКК задумав провести перші за часів перебудови альтернативні збори до другої річниці Чорнобиля.

Ось що мені розповів друг Сергія Набоки, активіст УКК Вадим Галиновський. Інтерв'ю з ним було записано у жовтні 2003 року, за кілька днів до його смерті. Сорокарічний Вадим згас буквально на очах. Рак.

„Хтось, може й Набока, подав ідею вийти 26 квітня на Хрещатик з демонстрацією. Мене послали до Москви повідомити про цю акцію закордонних кореспондентів. Я поїхав і передав кому треба... Вранці приїжджаю на Хрещатик, а він повністю перегороджений. Пішов під поштамт, де вже стояли кілька наших – Ігор Запорожець, Сергій Набока, Леонід Мілявський, здається, й Анатолій Битченко. Бачимо, що розгорнутися нема де. А поруч йдуть приготування до першотравневої демонстрації, встановлюють трибуни. Тут зупиняється міліцейський „бобік”, хапає Набоку та Лімона кидають їх у машину і кудись везуть. Що робити?! Кажу Запорожець, давай перейдемо до будинку профспілок, там вільніше, ще й станемо на трибуну і розгорнемо плакати. Спустилися в перехід, і там внизу Ігор починає голосно кричати – „Громадяни, сьогодні річниця Чорнобиля!”. Я розгортаю один з плакатів. Якийсь дядько біжить на мене з витріщеними очима і вириває з рук плакат. Але все ж вдається вирватися і перейти під будинок профспілок. Там всі інші теж витягають плакати і стають на сходах. Міліція не знає, що робити – розганяти чи ні... Вдалося простояти години дві. Аж потім стали оточувати і висмикувати з наговпу по кілька осіб”.

А ось що повідомила з цього приводу тоді популярна столична „Вечірка”:

„26 квітня 1988 року під час проведення підготовчих і ремонтних робіт до Першотравневої демонстрації на вулиці Хрещатик і площі Жовтневої революції (нині – Майдан Незалежності – В.К.) група екстремістськи настроєних осіб, що складалася в основному з числа членів так зва-

ного „українського культурологічного клубу”, намагалась провокувати безпорядки, ускладнити проведення цих робіт, заважати рухові транспорту і пішоходів. Використовуючи як привід другу річницю аварії на Чорнобильській АЕС, учасники збіговиська прагнули провокаційними вигуками і написами на транспарантах підбурювати перехожих до протиправних дій, свідомо спекулюючи на їх почуттях... Працівники органів внутрішніх справ і народні дружинники були змушені доставити у Ленінський РВВС 17 правопорушників. Після розгляду і відповідного попередження 14 з них того ж дня були відпущені, в тому числі працівник гастроному Набока С.В...”.

В історії зі створенням УКК практично немає „білих плям”, бо його діяльність проходила прозоро і відкрито. Кожен, хто побачив оголошення чи почув від знайомого, міг прийти до кав'ярні „Любава”, танцювального майданчику „Сучасник” чи й до приватного будинку на Подолі, де в різний час збиралися „неформали”. Серед цікавих на „збіговиська” ходили й журналісти газет – „Вечірнього Києва”, „Радянської України”, „Прапора комунізму”, „Правди України” та інших „органів” різноманітних партійних комітетів.

Перший масштабний погром УКК було заплановано на 19 жовтня 1997 року. Тоді пішов у друк нарис під назвою „Театр тіней, або Хто стоїть за лаштунками так званого „Українського культурологічного клубу” (УКК)”. Автор тексту зробив за роки незалежності блискучу кар'єру. До слова, не менш успішну, ніж сьогоднішній ювіляр Набока. Це він створив „Киевские ведомости”, „Всеукраинские ведомости” і, врешті решт, „Факты и комментарии”. І тому сказати, що Олександр Швець, а мова саме про нього, є непрофесіоналом, нечесно. Журналіст він обдарований, але...

Думаю, що не помилюся, якщо скажу – кожен, хто зберіг у пам'яті ту небуденну публікацію, й досі відчуває почуття огиди, бажання вимити руки. Бо саме так народжувалася сумнозвісна „заказуха”. Коли талановитий журналіст на догоду своєму начальству чи ще якимсь нам невідомим обставинам пише не те, що є

насправді, а те, що йому замовили.

О. Швець назвав тих, хто стояв, на його думку, за лаштунками УКК („театру тіней”) – Олесь і Віталій Шевченки, Степан Хмара, Євген Сверстюк („який вступав у конфлікт з законом”). І нарешті перейшов до висновків, звинувативши „неформалів” у будівництві з „цеглин перебудови” власного політичного капіталу. І запропонував з метою утвердження перебудови створювати справжні клуби, а не „ретранслятори ворожих голосів”.

Потім партія вирішила дати слово народові. Загалом, якщо вірити редакції „Вечірнього Києва”, надійшло 172 листи, з яких у 107 підтримувалася позиція газети, тобто Швеця. А з 65, автори яких підтримали позицію УКК, більше половини були підписані анонімами чи, як засвідчила перевірка (чи не силами міліції, парткомів та КГБ?), нібито вигаданими прізвищами.

14 листопада 1989 року у „Вечірці” було опубліковано першу підбірку з десяти листів читачів. Особливо „розчулює” лист воїнів-інтернаціоналістів, які звинуватили Сверстюка, Набоку та інших у незнанні творчості Шевченка. Лист має промовисту назву „Вони заважають нам жити”.

2 грудня вийшла ще одна підбірка листів киян. Гласність випустила джина з пляшки. Скажімо, вперше було надруковано замітку легендарної дисидентки, співзасновниці Української Гельсінської групи Оксани Мешко. Вперше читачі радянської преси змогли прочитати порівняння Швеця та йому подібних з „унтерпрішибєєвими”. А читач Анатолій Руденчик назвав нинішнього заслуженого журналіста „поліцейським репортером”.

На захист УКК виступив письменник Станіслав Тельнюк. Газета наголосила, що не стане полемізувати з людиною, яка була другом Василя Стуса – як майстерно написано: „особисто йому знайомого Стуса (померлого, між іншим, у виправно-трудовій колонії переконаним антирадянщиком)”. Оскільки огляди не підписувалися, отже, авторство і цього шедевра можна сміливо приписати панові Швецю.

Так насправді починалась перебудова. З днем народження, Набоко!

Бахтанг Кініані

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Вистава „Неаполь – місто Попелюшок”

ПАРМА, Огайо. – Українська громада Клівленду-Парми мала нагоду побувати на виставі Національного академічного українського драматичного театру ім. Марії Заньковецької „Неаполь – місто Попелюшок”, за сценарієм Надії Ковалик.

Вистава відбулася 22 квітня в залі церкви Св. Покрови. Громаді Львівський театр ім. М. Заньковецької добре знайомий з вистав „Андрей”, „Тріумфальна жінка”, „УБН”, які залишили у глядачів незабутні враження. На останній могло б бути глядачів дещо більше, але завадила пізня година початку вистави (7:30 вечора) і не найкраща погода. Вистава під керівництвом режисера Федора Стригуна захопила увагу глядачів від першої до кінцевої сцени. Кожна із сцен вистави супроводжувалася легкою музикою, яка підно-

сила настроїв глядача. У виставі був показаний побут західного обивателя, життя українських заробітчан, любовні і матеріальні інтриги, біль і туга за родиною, батьківщиною. Кінцева сцена вистави мала щасливе розв'язання, і в глядачів наступало відпруження. Виконавці – Т. Литвиненко, Ф. Стригун, Л. Остринська, О. Лань, А. Сотникова, Я. Мука, С. Глова і В. Гончаренко заслужили на оплески.

Федір Стригун – художник керівник театру, Народний артист України, лауреат Національної нагороди України ім. Т. Шевченка – перед початком вистави розповів про 90-літню історію театру і його роль в суспільстві: говорити правду і тільки правду. Театр ім. М. Заньковецької виконував цю роль навіть в часі соціалістичного реалізму.

Євген Бачинський

Виставка творів Софії Зелик

ЧИКАГО. – У передвеликодній час на запрошення подруг з пластового племені „Перші стежі” завітала до Чикаго мисткиня Софія Зелик, яка привезла власної роботи писанки та кераміку. Уже не вперше виставка Софії Зелик відбулася в Українському культурному осередку. Протягом трьох днів знавці і любителі творчості Софії Зелик приходили, захоплювалися і купували кольоритні твори мисткині, зроблені на підставі традицій народної орнаментики. Усім Софійка давала докладні пояснення про своєрідність традицій символіки і барв кожного етнографічного регіону України.

Софійка Зелик народилася в Нью-Йорку і виросла в родині, в якій шанують українські звичаї. Почала писати писанки, коли їй було 6 років. Своїй книжці-альбому про писанки, виданій в Україні в 1993 році з передмовою Василя Скуратівського, дала назву за віршем Івонни Савицької „Пише писанки бабуня, пише мама, пишу я”.

Софія Зелик

Один вечір в Чикаго вона присвятила пластовому новацтву, навчаючи охочих дітей в пластовій домівці творити писаночки та продовжувати традиції народного ремесла та мистецтва.

Рута В. Галібей

To book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141
216 Foordmore Road • P. O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

Календар подій 2005р.

20 ТРАВНЯ – Ellenville High School Prom.

20 – 22 ТРАВНЯ – Girl Scout Troop 856 Camp Out.

21 ТРАВНЯ – Весілля

27 – 30 ТРАВНЯ – Вікенд з нагоди Дня Пам'яті – BBQ та забава. Вікенд призначений батькам, що усиновили дітей з України – спонзори Українське посольство і УНС.

1 ЧЕРВНЯ – Ellenville High School Scholarship Banquet.

4 ЧЕРВНЯ – Весілля.

6 – 9 ЧЕРВНЯ – Highland High School Senior Day. Clergy Days.

10 – 12 ЧЕРВНЯ – Ukrainian Language Immersion Weekend offered at State University of New York at New Paltz.

11 ЧЕРВНЯ – Весілля.

12 – 17 ЧЕРВНЯ – Конференція Клубу Сеньйорів Українського Народного Союзу.

18 ЧЕРВНЯ – Весілля.

19 ЧЕРВНЯ – День Батька на Союзівці.

25 ЧЕРВНЯ – Весілля.

26 ЧЕРВНЯ – 3 ЛИПНЯ – Перший табір Пташат.

26 ЧЕРВНЯ – 8 ЛИПНЯ – Тенісовий табір для дітей, віком від 10 – 18 років.

27 ЧЕРВНЯ – 1 ЛИПНЯ – Exploration Day Camp-Session #1, for ages 7-10.

3 – 10 ЛИПНЯ – Другий табір „Пташат”.

4 – 8 ЛИПНЯ – Exploration Day Camp-Session #2 for ages 7-10.

8 – 10 ЛИПНЯ – Ukrainian Language Immersion Weekend offered at State University of New York at New Paltz.

10 – 16 ЛИПНЯ – Discovery Camp-Session #1 for ages 8-12.

17 – 22 ЛИПНЯ – Перший табір Чемного для дітей віком 4 – 7 років.

17 – 23 ЛИПНЯ – Discovery Camp Session #2, for ages 8 – 12. Adventure Camp-Session #1 for ages 13 – 16.

22 – 24 ЛИПНЯ – Ukrainian Language Immersion Weekend offered at State University of New York at New Paltz.

24 – 29 ЛИПНЯ – Другий табір Чемного для дітей віком 4 – 7 років.

24 – 30 ЛИПНЯ – Discovery Camp Session #3, for ages 8 – 12. Adventure Camp-Session #2, for ages 13 – 16.

24 ЛИПНЯ – 6 СЕРПНЯ – Teachers Seminar, Ukrainian Educational Council of New York City.

29 – 31 ЛИПНЯ – Загальноосвітній УПА – Вікенд призначений для ознайомлення упівського життя.

31 ЛИПНЯ – 5 СЕРПНЯ – Scuba Course for ages 12 and up.

1 – 5 СЕРПНЯ – Тиждень гри в голф.

5 СЕРПНЯ – Кабарет Рона Когута і його групи.

5 – 7 СЕРПНЯ – Sports Jamboree Weekend.

6 СЕРПНЯ – Пополудневий концерт „Бараболі” і кабаре Рона Когута з його групою. Забава – оркестри „Грім” і „Буря” у Веселці і на терасі.

7 СЕРПНЯ – День Союзу Українок і не-дільний концерт.

7 – 20 СЕРПНЯ – Український танцювальний табір.

13 СЕРПНЯ – Вибір „Міс Союзівка”. Забава до звуків оркестри „Темпо”.

20 СЕРПНЯ – Концерт танцюристів – учасників таборів. Забава до звуків оркестри „Фата Моргана”.

27 СЕРПНЯ – Весілля.

Всеукраїнський Благодійний Фонд – Фондація Ім. Тараса Шевченка України

Україна, 290053, Львів, вул. Володимира Великого, 50 Тел. (0322) 64-84-67

ШАНОВНА УКРАЇНЬСЬКА ГРОМАДО!
Збудуймо величавий пам'ятник Т. Шевченкові в місті ЯЛТІ, у Криму, з приводу 190-ї річниці від дня народження геніального поета і великого сина нашого народу

Російські шовіністи виготовили у Москві 10-тонну скульптуру, яка зображує членів Ялтинської Конференції в 1945 році (Сталін, Черчіль і Рузвельт), в якій центральною і найбільшою фігурою є Й. Сталін, та довгий час намагаються встановити її у Криму. Вже навіть одержали на це рішення міської ради містечка Лівадії (біля Ялти).

Ці намагання викликають спротив кримських татар, українців та представників інших народностей, які мешкають у Криму, а кілька місцевих політичних партій („Батьківщина”, Народний Рух, УНП та інші) звернулися до Президента, Верховної Ради і Уряду України не допустити встановлення цієї скульптури у Криму, що стало би наругою над кримчанами, наголошуючи, що Й. Сталін уособлює режим, який знищив мільйони людей – українців, кримських татар і представників інших народів. Цей пам'ятник з центральною фігурою Сталіна буде розпалювати міжнародну ворожнечу і ставити під загрозу громадський спокій у Криму.

На протидію цій провокаційній акції російських шовіністів вирішено побудувати пам'ятник Тарасові Шевченкові в Ялті, у Криму. Мер цього міста Сергій Б. Браїко звернувся з проханням до нашої Фондації подарувати для Ялти бронзову статую поета ТАРАСА ШЕВЧЕНКА, яка буде встановлена у центральному місці цього міста. Він сподівається, що МАЄСТАТ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА буде позитивно впливати на міжнародну згоду і взаємну пошану кримчан без огляду на їхню національність та віросповідання.

ШАНОВНА УКРАЇНЬСЬКА ГРОМАДО! ДОПОМОЖИ своїми ЩЕДРИМИ ПОЖЕРТВАМИ встановити у ЯЛТІ пам'ятник ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКУ. Статуя поета у молодому віці, відлита по-мистецьки у бронзі, у ливарні в Буенос-Айресі (Аргентина), очікує на відрядження у Крим після заплати решти коштів за відлив. Звертаємося з цим ПРОХАННЯМ до всіх, хто розуміє важливість пам'ятника КОБЗАРЕВІ УКРАЇНИ у місті, де відбуваються наради Президента і членів Уряду України з представниками чужих держав.

Всі жертводавці від \$50 і більше одержать посвідки для відтягнення від податку, а ті, які пожертвують \$500 і більше, одержать додатково мініатюру статуї Т. Шевченка з цього пам'ятника поетові, відлиту по-мистецьки в бронзі (висота мініатюри 35 см), і їхні імена будуть викарбувані на одній із плит постаменту пам'ятника в такому порядку:

фундатори - \$500
меценати - \$5,000

почесні фундатори - \$1,000
почесні меценати - \$10,000

Всі ці жертводавці будуть Почесними Гостями на Урочистому Відкритті Пам'ятника.

Пожертви просимо вислати на таку адресу:

TARAS SHEVCHENKO CENTER - 2150 Bloor St. West, Suite 96
Toronto Ontario Canada M6S 1M8 Tel.: (416) 239-4407

На чеках просимо писати: T. Shevchenko monument in Yalta
ЗА ВАШІ ПОЖЕРТВИ – ЩИРА ВАМ ПОДЯКА.

За Президію Фондації

Орест Косик,
директор

Іван Драч,
депутат Верховної Ради,
колишній міністр України

А-р Василь Іваницький,
президент Фондації, почесний громадянин м. Львова

Показ художнього фільму про УПА – „Залізна сотня”

ПАРМА, Огайо. – Фільм Олеся Янчука „Залізна сотня” створений на студії „Олесь” в Україні за кошти Юрія Борця і на основі його книги спогадів „УПА у вирі боротьби”, глядачі сприйняли з захопленням. Фільм тривалістю понад 60 хвилин не поступається фільмам західного виробництва. А епізоди у фільмі О. Янчука показані більш реалістично. Екстре-

мальні сцени фільму переплітаються зі зворушливими епізодами життя населення – святкуванням Великодня, весіллям. У фільмі чітко показані характери бійців УПА, їхню готовість до самопожертви, героїзм, оптимізм і поняття честі.

Зворушують глядача насильницьке викидання жителів з їхніх садиб і вивезення їх до залізнич-

них двірців, зрадницький донос про місце шпиталю, в обороні якого гине медична сестра, а поранені і хворі, щоб не потрапити в руки ворога, вдаються до самогубства. І епізод болю і страждань командира сотні при вістці про смерть поранених в шпиталі і його коханої – медичної сестри, яка доглядала поранених. Вістка наспіла командира сотні, коли сотня переходила в інший терен. Командир відійшов від сотні, став над берегом гірської річки і вдивляючись в плесо води, пережив невимовний біль і страждання.

Режисер О. Янчук не забув і про гумор. Це епізод з затриманням комуністичного пропагандиста, якому наказали зробити огляд політичних подій в світі. І останній епізод, болісний для командира сотні, коли він мусив вирушити в похід на Захід до Баварії. Фільм блискуче знятий Віталієм Зимовцем, а сюжет полотна і карпатські красиви тримають увагу глядача.

Віктор Ющенко...

(Закінчення зі стор. 1)

На думку ради Організації ветеранів України (радянської армії), заради примирення українські націоналісти мають визнати свої помилки (наприклад, співпрацю з гітлерівцями) та покаятися за них.

Натомість професор історії Ярослав Дашкевич вважає, що волякам ОУН-УПА нема за що каятися. „Ті, хто боровся проти тоталітарного режиму, а ми всі вже визнаємо, що сталінський режим був тоталітарний, заслуговують поваги і пошани. Так що я не знаю, хто перед ким має вибачитися, але я думаю, що Комуністична партія має вибачитися за десять мільйонів, померлих унаслідок голоду і великого терору“, – сказав він.

В інтерв'ю Українській службі Бі-Бі-Сі останній командувач УПА Василь Кук напередодні Дня перемоги сказав, що лише з 1944 до 1946 року каральні органи СССР вбили 110,835 осіб, заарештовано було майже 250 тисяч осіб, і багатьох з них було засуджено на смерть. Ще під час першої окупації 1939-1941 років було вислано понад мільйон людей із західних земель. Комусь треба було боронити ці землі, і це робила УПА. Щодо примирення ветеранів УПА з ветеранами Червоної армії, сказав він, ветерани є різні. Є Всеукраїнське об'єднання ветеранів Другої світової війни на чолі з академіком Юхновським, з якими немає ворожнечі. Але є верхівка ветеранської організації, яку очолює генерал Герасімов, котра виразно антиукраїнська. Вони виступають проти незалежної України, тому з ними не може бути співпраці.

В інтерв'ю Українській службі Бі-Бі-Сі професор історії Монреальського університету (Канада) Роман Сербин сказав, що УПА – це були борці за визволення України. Тоді як Червона Армія боролася за утримання Радянського Союзу під Сталіним, а українці в німецькій армії воювали все ж таки за утримання німецького режиму, зокрема в Україні, то УПА боролася і проти одного, і проти другого тиранів, виключно за незалежну Україну. „Сьогодні це досить дивно, що Україна, яка стала незалежною, не визнає ту єдину військову організацію, яка боролася за незалежність“, – сказав він.

Примирення в Україні Р. Сербин вважає необхідним: „На перешкоді не є населення. Для ветеранів Червоної Армії важливо згадати війну, випити тих сто грамів, хто ще може, і з'їсти якоїсь там каші і поговорити зі своїми друзями. Для них не так важлива перемога. Міт про перемогу був накинутий режимом, і досі він так і тримався. Сьогодні його підтримує лише Комуністична партія, яка має ностальгію за СРСР і хоче повернути Україну до якогось євразійського союзу, і так далі. Але це – мала частина населення. Молодь не переймається такими міттами. Чи примирення станеться цього року, що було б ідеально, чи ще треба буде зачекати кілька років, побачимо“.

За матеріалами ЗМІ

Українському історичному клубові – 10 років

МОСКВА. – Вчена Рада Українського університету міста Москви рекомендувала до друку монографію В.С.Ідзя „Український Історичний клуб м.Москви – 10 років активної праці“. Однак на видання книги нема необхідних коштів, тому автор звертається до українців західних країн, зокрема США, з проханням підтримати цей проєкт фінансовими пожертвами.

Монографія В.С.Ідзя про Український Історичний клуб м.Москви, (1995-2005) – досліджує розвиток

української наукової та громадської думки, погляди українських вчених Росії на історію України, роль Українського історичного клубу м.Москви в українському політичному, громадському, культурному та релігійному житті української діаспори в Росії та житті світового українства від часу заснування УІК в 1995 році до сьогоднішнього дня. Адреса: вул. Таллінська, 20/101, Москва, 123458 Russia.

Український історичний клуб

Євген Бачинський

І шляхи стають коротшими!

Тільки **Аеросвіт Українські Авіалінії**

пропонує безпосадкові рейси

літаками Boeing 767

Нью-Йорк – Київ, Київ – Нью-Йорк

А також через Київ:

Львів, Івано-Франківськ, Одеса, Сімферопіль,

Донецьк, Дніпропетровськ, Харків, Запоріжжя,

Чернівці, Ужгород, Москва, Мінськ, Баку,

Ташкент, Алма-Ата, Делі, Тель-Авів,

Пекін, Дубаї, Афіни, Салонікі, Софія,

Белград, Бангкок, Каїр

1.888.661.1620, 1.212.661.1620,

sales@aerosvit.us

або звертайтеся у Вашу агенцію

Вантажні перевезення:

1.718.376.1023,

express@aerosvitcargo.com

Новинка! Тепер у Вас є можливість

замовити і оформити білет на нашій

веб-сторінці **www.aerosvit.com**

АероСвіт **AeroSvit**
UKRAINE AIRLINES

Важкий шлях українського джазу

Ольга Кізлова

Протягом останніх років Київ вшанували своєю присутністю яскраві світові зірки. Почнемо зі Стінга. Він працює в імпровізаційній манері, часто зближуючись з популярним нині стилем „World Music“. Не менш відомі Джо Завінул і його „Синдикат“, Мейнард Фергюсон, Білі Кобем, Ерні Вотс, Віктор Бейлі, Хайрам Булок, Ренді Брекер, французький Національний джазовий оркестр, квартет Сільвена Касапа, Сільвен Бйоф і його „Октовойс“, саксофоніст Гіом Орті, супердует Рішара Гальяно та Мішеля Платіні, австрійські „Vienna Art Orchestra“ та брати Мутшпіль, норвезьке тріо „Urban Connection“, фінські дует-вокалістки Сані Орасмяе з піаністом Мікою Похйолою і тріо Пеппі Пайвінена, британські Джон Маклафлін і „Шакті“, „Transglobal Underground“, саксофоніст Джон Серман. Їхні виступи стали реальністю, коли розтанули недовіра і страх, які невидимою крижаною стіною відділяли у радянські часи концертний музичний світ України від західного. Після приїзду до Києва в квітні 2004 року Бетговенської симфонічної оркестри з Бонну та солістів оркестри лондонської Королівської опери „Ковент Гарден“ прорив на український музичний ринок відбувся навіть у царині академічної музики. 13 квітня у Києві заспівав Лючіано Паваротті, а у травні знову грали солісти „Ковент Гардена“. Частими й бажаними гостями київських клубів та концертних залів здавна є наші найближчі східні й західні сусіди – і поляки і росіяни. Це – яскраві представники своїх національних джазових шкіл: Ігор Бриль з синами, Олексій Козлов, Сергій Манукян, Анатолій Крол, Ігор Бутман, Аркадій Шилклопер, В'ячеслав Горський, Олексій Кузнецов, Данило Крамер з Росії, Томаш Станько, Лешек Мождзер, Томаш Шукальський, Адам Перончик, Пьотр Войтасик, Януш Муняк, Збігнєв Намисловський з Польщі, концерти яких безплатно організовує Польський інститут на чолі з Пьотром Козакевичем. Завдяки можливості живого сприйняття джазової музики, українські професіонали й широка публіка нині мають чітке уявлення про тенденції європейського та американського джазового процесу і ринку. Це слугує орієнтирами, здатними формувати українську джазову школу.

Уже понад 20 років джаз серйозно вивчають на відповідних факультетах більшості американських, європейських і частини російських консерваторій. В Україні також є естрадно-джазові відділення в кількох музичних училищах та в Донецькій академії. У Києві відкрито вищий факультет джазу в училищі ім. Глієра.

Виступ українців на фестивалі „Дніпрогастроль“ у 2002 році був, м'яко кажучи, скромним. Тоді на сцену вийшли ті, „чия відвага, тих і перемога“. Відтоді минуло два

роки... І що ж? Крига скресла... Свідчення цього – маленькі фестивалі радощі київської „Єдності“, донецького „ДоДжа“, одеського „Джаз-карнавалу“, кримського Коктебелю, дитячих – пам'яті Леоніда Утьосова в Южному та київського „Атлант-М“.

В Україні є чудові музиканти: світового рівня чоловічий вокальний секстет „ManSound“ і виконавець етноджазу, блискучий гітарист Енвер Ізмайлов, неперевершені представники „World Music“ баяніст Костянтин Стрельченко й інструментальний „Ег. J. Orchestra“, незрівнянна свінгова вокалістка Наталя Гура. Добре працюють дівочий вокальний квінтет „Beauty Band“, інструментальні „Схід-Side“ і „Night Groove“. З'явилася яскрава молодь: кияни – „Етновація“, донеччани – „Unlimited“ і „BiCi“.

Краще вдається виконання популярних випробуваних стандартів, що звично торують шлях до серця слухачів. Набагато складніше з авторською музикою. Навіть там, де вона виконується, успіхів мало. Український джаз шукає свій шлях, і цей процес непростий і нешвидкий. Його розвиток вбачається лише у створенні власного образно-інтонаційного простору. Таким успіхом здався слухачам „Єдності-2004“ весь виступ „ManSound“ і особливо пісня Р. Толмачова „Не метелиця лугом стелиться“. Ця пісня прозвучала шестиголосною вокальною симфонією у кращих традиціях Миколи Леонтовича. На жаль, восени 2004 року під час гастролів у Естонії раптово помер 40-річний керівник гурту Володимир Михневський. Ця трагедія дуже болісно вдарила по українському джазу. Але гурт оновив склад і 21 квітня в Києві дав великий сольний концерт в рамках проекту „Open Land“. Цей цикл з чотирьох джазових виступів організувало Посольство США. В ньому також брали участь інструментальні гурти „Схід-Side“ та „Night Groove“. На безкоштовних концертах, що проходили у Культурному центрі Києво-Могилянської Академії, побувало декілька тисяч прихильників джазу, і переважно це була молодь, студенти.

З 15 по 18 липня 2004 року джазовою столицею України став маленький кримський Коктебель, і зовсім не випадково. Тут жив і створив світлу атмосферу свободи і творчості неформальний ідеолог сучасного глобалізму, поет „Срібного віку“ Максиміліян Волошин. Тільки 1928 року під дахом його кімерійського будинку перебувало ледь не шістьсот гостей. Тоді тут було засновано щорічний джазовий фестиваль, приурочений до століття Будинку Волошина. На змонтовану під волошинськими вікнами сцену виходили українські, російські, польські, латиські колективи, гості зі США та Великобританії. У концертах брали участь артисти різного віку: від зовсім юних до майстрів.

Дуже професійно прозвучав квартет „Дніпро“, який грає добрий старий традиційний джаз. Традиційно добре сприйняла публіка Енвера Ізмайлова – Заслуженого артиста України, патріарха кримсько-татарського джазу і його групу „Мінарет“. Відмінно виглядало польське тріо акордеоністів.

Енвер Ізмайлов і його група „Мінарет“. Фото: О. Кізлова

І хоча всім зрозуміло, що якісно виглядають, як правило, музиканти з академічною освітою, за великим рахунком, джазові, як і культурі загалом, ніхто не приділяє уваги: джазова освіта просто старіє, в училищі ім. Глієра матеріальна база джазового факультету досить скромна, платня викладачів сміховинна.

У консерваторіях (крім Донецька) джазу цнотливо не вчать. Але закордон нам допоможе, як мовиться. Восени 2002 року літали в США за рахунок Державного департаменту для підвищення своєї джазової кваліфікації шестеро київських організаторів джазової справи. Але держава до джазу байдужа.

На каналі „ТЕТ“ закрили програму „35 хвилин джазу“ Леоніда Гольдштейна, яка понад 10 років діяла у цій сфері, „Імпрезу“ Оксани Новосад, яка висвітлювала новини концертного, зокрема джазового життя. На радіо зник джазовий „Континент“.

Щоправда, двічі на тиждень є радіопрограми Олексія Когана, і тихо крутить свою музику „Радіо-Ренесанс“. Шість разів на рік виходив періодично обтяжений фінансовими землетрусами часопис В. Криштофовича-молодшого „Нота“, який рік тому також припинив своє скрутне існування. На жаль, зрушень у бік розширення культурних обріїв покищо не відчувається.

Вперше у Каннах – український фільм

ЛьВІВ. – 20 травня на 58-му кінофестивалі в Каннах, Франція, уперше за історію незалежної України покажуть український документальний фільм „Подорожні“ режисера Ігоря Стрембітського – у коротометражному конкурсі. Окрім українського, у конкурсі ще 8 фільмів з Австралії, Нової Зеландії, Бельгії, Данії, Сполучених Штатів, Угорщини та Франції.

Фільм „Подорожні“ створив 31-річний випускник Київського театрального інституту ім. Карпенка-Карого, родом він з села Парище на Івано-Франківщині. На режисера-документаліста пішов вчитися вже дорослим – після технікуму та служби у війську. Зараз Ігор працює режисером на телебаченні.

Сценарій до фільму написала його дружина Наталка Конончук, киянка, їй 25 років. Вона також закінчила театральний інститут, і зараз працює кінокритиком у журналі.

Спершу за допомогою для участі у фестивалі автори фільму звернулися до міністерства культури, де їм сказали, що на квитки грошей у міністерства немає, але свою підтримку запропонував телеканал „1+1“.

„Подорожні“ – десятихвилинний чорнобілий документальний фільм, знятий на дешевій вітчизняній плівці „Свема“, виготовлений у Шостці. Більшість героїв „Подорожніх“ – це пацієнти психоневрологічного диспансеру. Режисер спостерігав за ними кілька років, доки вони не звикли до нього і його камери. Ще одного він знай-

шов у будинку старших віком колишніх акторів. Це сліпий дідусь, який розповідає вірш про любов. Фільм сумний, але, як каже режисер, оптимістичний: „Незважаючи на все, життя прекрасне. Все, що з нами є, все, що з нами відбувається, від народження до смерті, так має бути. Треба на все подивитися оптимістично, і з цим жити“.

„Подорожні“ – це фільм спостереження за людьми, за шматочками цукру і склянкою чаю, за листям, яке шелестить під дощем.

Автор розповів про шлях фільму на фестиваль:

– Ми вибрали Каннський фестиваль, де саме закінчувався термін прийняття заявок. Надіслали звичайною поштою відеоверсію фільму (на DVD) відбірковій комісії. А того дня, коли оголосили офіційний прес-реліз фестивалю з усіма учасниками, отримали запрошення електронною поштою. Українське кіно може бути конкурентоспроможним. Звичайно, якщо Україна захоче зняти фільм на кшталт „Зоряних воєн“ чи „Термінатора“, то це буде стовідсотковий проґраш. Коли ж йдеться про „фестивальні“ стрічки, то тут шанси має будь-яка держава. Тут усе залежить від автора. Головне, щоб йому було що сказати. Чесно й відверто. Фестивалі – це єдина можливість для молодих режисерів показати свої твори у світі. Плюс це ще одна нагода сказати світові, що є така держава – Україна.

Катерина Сліпченко,
„Львівська газета“

Про автора: Ольга Кізлова – музикознавець, автор понад 100 праць в галузі джазу (також пише про симфонічну музику, оперу, театр). Друкується у періодиках „День“, „Дзеркало тижня“ та ін.

Скромна знаменитість

Володимир Біляїв

Не кожному випадає щастя на шляхах свого життя стати приятелем дуже цікавої людини. Таке щастя випало на мою долю, а тому не можу не розповісти про це у своїх спогадах.

З Олександром Васильовичем Корнилевым я познайомився в 1950-ті роки у Філадельфії, у вузькому колі наших спільних приятелів. Щотижня він влаштовував музичні вечори в своєму домі в дільниці Логен. В ній тоді мешкало багато українців, особливо новоприбулих, переважно з таборів Ді-Пі. В тій дільниці існували такі установи, як ЗУАДК (З'єднаний Українсько-Американський Допоміжний Комітет), доми Пласту, СУМА (Спілка Української Молоді Америки), СУА (Союз Українок Америки), кредитні кооперативи, банки-щадниці, спортивний клуб „Тризуб” та безліч крамниць різного профілю.

Олександр Васильович чудово грав на фортепіані, акомпанюючи київській співачці-солістці Інні Черняхівській (сопрано), співакові Аркадієві Правдюкові (баритон) та харківському юристові Павлові Бузаневі, який, не будучи фаховим солістом, мав сильний оксамитний баритон і одного разу просто приголомшив товариство майстерним виконанням арії „Золотий телець” з опери Гуно „Фавст”. Павла Бузана я знав ще з табору Ді-Пі „Пюртен-ІІ” поблизу Мюнхену. Черняхівська, Правдюк та Бузань співали в церковних православних хорах, а Правдюк ще й у чоловічому хорі „Прометей”, який під орудою талановитого молодого диригента Михайла Дябологі здобув собі славу по всій Америці та Західній Європі. Якщо не помиляюсь, співав він і в хорі „Кобзар”, диригентом якого був видатний композитор Антін Рудницький. Постійним гостем на тих музичних вечорах був також диригент хору катедри св. Володимира Української Православної Церкви Петро Куриленко. Юнаком Куриленко був „ісполатником” (хористом) у домашній церкві царської сім'ї в Санкт-Петербурзі. Мав він приємний тенор і співав залюбки

„Зелений гай, широке поле” на слова Павла Грабовського, а разом з Правдюком – чарівні дуети: „Коли розлучаються двоє” та „Де ти бродиш, моя доле”. Часто господар запрошував також своїх приятельок і колишніх учениць, сестер Озаркових, які тоді ступали перші кроки на українській театральній сцені, а одна з них – Христина Озаркова – декламувала вірші на вечорах поезії, присвячених Є. Маланюкові, Ю. Кленові, Т. Осьмачці та іншим поетам.

Майже ніколи не пропускав тих вечорів старший брат Олександра Васильовича – Микола. Він працював лікарем в єврейській кардіологічній санаторії „Дебора” в сусідньому штаті, Нью-Джерсі. Микола Васильович залишив Україну в 1920-их роках і працював лікарем у Болгарії, будучи там, до речі, представником Українського Червоного Хреста до часу його самоліквідації. Помер він несподівано на службі 4 грудня 1958 року, був свідомий своєї серцевої недостатності і не раз казав, що молить Бога, щоб не вмерти за кермом свого авто і тим, боронь Боже, спричинити катастрофу іншим. Як видно, Господь вислухав його молитву – як черговий лікар, він сидів у кріслі в своїй кімнаті, слухаючи радіо-музичну програму. Там він і помер від удару серця. Його смерть вразила молодшого брата і глибоко засмутила усіх, хто його знав. Поховали його на цвинтарі Челтен Гілл 8 грудня 1958 року.

На згаданих музичних вечорах неодмінно були приятелі братів Корнилевих – інженер-шляховик Максим Бондаренко, його дружина Галина Іванівна, чоловік Інни Черняхівської – інженер-конструктор, дружини Правдюка й Бузана та моя перша дружина Галина. Що то були за вечори! Усі ми разом – солісти і не солісти – співали безліч народних пісень, включно з „Де згода в сімействі” Григорія Сковороди, а солісти під акомпанемент господаря виконували арії, дуети, романси, особливо „Чари ночі” й „Айстри” на слова Олександра Олеса, улюбленого, як я довідався, поета Олександра Васильовича. Він також сам komponував і навіть написав музику на мій вірш „Зваба”:

Там, де вечір у проломах вулиць
Спалахнув, погас і спопелів,
Щось мені примарилось,
причилось
У медовім сляві ліхтарів.
Це ж твоя напівзабута
постать!..
А хода, немов танок, легка,
Увижається мені чомусь
не спроста,
Як колись, приваблює й ляка...

Не раз шкодую, що не маю нот цієї пісні, хоч і нині пам'ятаю її мелодію. Інколи, наспівуючи її, бачу перед собою, як живого, Олександра Васильовича Корнилева. Слід додати, що він у вільні хвилини пробирав також малювати. І хоч художником не став, проте поцінувачем живопису він безперечно був, колекціонуючи полотна деяких діяльних мистців. Пригадую, як одного разу він аналізував для мене картину оригінального художника – о. протопресвітера Сергія Кіндзеря-Пастухова. Посідаючи закладене в душу, правдоподібно, з дитинства, відчуття прекрасного, він, як і багато людей його вдачі, був надзвичайно чутливим, а його скромність просто межувала з самозапереченням. Це дає мені підставу назвати його скромною знаменитістю.

Олександр Васильович Корнилев народився 23 березня 1900 року в Харкові в духовній сім'ї. Його предки – з роду в рід – священики. Отож, правдоподібно, за родовою традицією, він вступив до Харківської духовної семінарії. Однак нова дійсність комуністично-радянського режиму визначила семінаристів не службу перед вівтарем, а зовсім інший життєвий шлях.

У 1918 році у тому ж Харкові він закінчив середню освіту і, як аспірант, від 1922 до 1927 року викладав біологію та геологію в Харківському Інституті народної освіти. Після того упродовж двох років був учителем біології та геології в одній із середніх шкіл Харкова. Там разом із своїм колегою А. Демчен-

ком він написав популярну книжку „Земля та її життя”, яка вийшла двома виданнями (у 1931 та 1934 роках). У 1929 – 36 роках Олександр Васильович працював професором – асистентом на факультеті геології та будівельних матеріалів у Харківському Автодорожному інституті. Перед Другою світовою війною до часу окупації Харкова німцями Олександр Васильович працював, як науковий дослідник, в Інституті геології Академії Наук УРСР та брав активну участь в наукових експедиціях, переважно до Азії. За німецької окупації йому пощастило влаштуватися на посаду техника-аналітика у одній медичній лабораторії (мікроскопічне дослідження крові та деяких бактерій). Опинившись на Заході, у 1945-49 роках викладав біологію та геологію в середній школі табору Ді-Пі в Інсбруці (Австрія).

У 1950 році він емігрував до США. Оселився спочатку в Чикаго, де упродовж одного року працював фізично, водночас удосконалюючи знання англійської мови. У 1952 році став членом наукової групи Дослідницької програми Фонду ім. Форда, яка досліджувала проблематику СРСР. Описав майже дванадцять років працював у лабораторії університету ім. Дрекселя у Філадельфії. Як дійсний член НТШ, опублікував у „Записках НТШ”, Нью-Йорк 1954, свою капітальну працю „Природні будівельні матеріали України”.

Як я вже згадував, Олександр Васильович брав активну участь в наукових експедиціях. Про це він розповідає в записках та резюме, які я маю в своєму архіві:

„Майже щороку під час літніх канікул я брав участь в різних наукових експедиціях. Двічі я побував на Тянь-Шані, двічі в Монголії, один раз на Памірі та кілька разів на Кавказі і в самій Україні. В результаті цих експедицій я написав ряд статей на геологічну тему,

(Закінчення на стор. 23)

З нагоди 60-ліття подружжя

найдорожчим батькам

Марії і Василеві

Вітакам

кріпкого здоров'я

на дальші роки спільного життя та

Многая Літа!

Бажав

син Роман

Scope Travel Inc - the Ukraine Specialists!!

HUTSUL FESTIVAL TOUR

Ivano Frankivsk + Lviv + Kyiv
Sept. 1 - 11, 2005

via Aerosvit from New York/JFK

Join us at the greatest folk festival in Rakhiv, the heart of the Hutsul world! Enjoy over 30 ensembles performing at the biggest song and dance competition of the Carpathian Mts.

Limited hotel accommodations!!

800-242-7267 973-378-8998

www.scopetravel.com scope@mycomcast.com

OTHER TOURS:

Best of Ukraine	Jun 09	15 Days	Odessa, Kyiv, Lviv, Yalta
Western Ukraine	Jun 24	15 Days	Kyiv, Lviv, Yaremche, Krakow
Best of Ukraine	Jul 21	15 days	Odessa, Kyiv, Lviv, Yalta
Western Ukraine	Aug 12	15 days	Kyiv, Lviv, Yaremche, Kyiv
Crimea-Independence Tour	Aug 12	15 days	Yalta, Lviv, Kyiv
Independence Tour	Aug 17	10 Days	Lviv, Karpaty Exc., Kyiv
Hutsul Festival Tour	Sep 1	11 Days	Rakhiv, Lviv, Kyiv
Best of Ukraine	Sep 15	15 days	Odessa, Kyiv, Lviv, Crimea
Budget Tour	Sep 23	10 Days	Lviv, Kyiv
Ski Ukraine	Jan 15	10 Days	Bukovel Resort, Lviv

www.Bukovel.com

Скромна...

(Закінчення зі стор. 22)

які були опубліковані в різних періодичних виданнях. Моя дослідницька праця переважно стосувалася стратіографії, петрографії та глетчерології. У мене збереглася тільки книжка „Геологія Тянь-Шаню”. Публікацію моєї останньої книжки „Природні дорожнєбудувельні матеріали”, гранки якої вже були готові, зупинив початок Другої світової війни”.

Якось на музичному вечорі мова чомусь зайшла про довговічність кавказців. Олександр Васильович, якому не бракувало почуття гумору, розповів майже анекдотичний випадок, про який він чув на Кавказі:

„Колись один німецький дослідник мов різних народів і племен Кавказу, в якомусь глухому селі Сванетії зустрів на вулиці старенького чоловіка приблизно шістдесятирічного віку, який гірко плакав, спершись ліктями на високий кам'яний паркан” – розповідав Олександр Васильович. – „Шановний добродію, чому ви плачете? Чим я можу вам допомогти? – запитав його німець. “ Плачу, бо батько мене побив” – відповів старий, витираючи сльози. „А чи я можу побачити вашого достойного батька?”. „Прошу дуже – він поранений на подвір'ї”, – відповів старий, відчиняючи хвіртку. Німець побачив, як подвір'я замітав вісімдесятирічний жвавий сванет, і запитав його, за що він побив свого сина? „За те, що не шанує свого діда!” – вигукнув той і мітлою

вказав на дідуся, який сидів на ганку, посмоктуючи горбатую люльку. Німець онімів від такої несподіванки, а дідусь промовив: „Розбещена тепер молодь... Не та, що була в старі добрі часи...”

Пригадую, як ми всі сміялися і бажали один одному так же довго жити, як той сванет. Олександр Васильович любив людей і природу. Нежонатий та не зв'язаний родинними обов'язками, він, використовуючи літні канікули в університеті, багато подорожував. Не було штату, який би він не відвідав, від Аляски до Фльориди. Одного літа він випадково натрапив на американця - пілота, який (що за щасливий збіг обставин!) полюбляв геологію. Не відкладаючи нагоди на пізніше, вони відразу ж полетіли з Філадельфії до Центральної Америки на дослівно музейному біплані, подібному на „Спіріт оф Сент -Луїс”, на якому Чарльз Ліндберг звершив перший трансатлантичний політ. „Ну як ви могли відважитись?” – запитав я свого старшого приятеля. „Е, дорогий, у мандрівку я полетів би навіть на літаку, що має крила з брезенту...”, – засміявся Олександр Васильович. У його відповіді, як у краплині води, відбилася його пристрасть мандрувати колись степами України, верхів'ями й ущелинами Кавказу, горами і долинами Тянь-Шаню, Алтаю, Тарбакатаю, Паміру, відтак Італією, Грецією, Іспанією, Францією та Англією.

Як мандрівникові, Олександрові Васильовичу були зрідні хіба лише поет і літературознавець Яр Славутич, ономастик і лексикограф

Ярослав Рудницький та поетеса Ганна Черинь. Різнило їх тільки те, що перший після кожної мандрівки світом писав про неї вірші, другий – подорожні нотатки і спостереження, опубліковані окремими книжками, третя – статті-травелогі, а Олександр Васильович – справжній мистець фотографії – робив власні знімки людей, краєвидів, історичних пам'яток. Він сам проявляв, побільшував і друкував знімки, дбайливо збираючи їх у альбомах.

Працюючи в університеті ім. Дрекслея, Олександр Васильович також учителював у суботній школі Української православної церкви св. Покрови. Помер він 2 листопада 1965 року. Так склалося, що я не був тоді у Філадельфії, бо брав участь у нарадах УРДП в Торонто. Не був я і на похороні свого приятеля 6 листопада в Бавнд-Бруці. Згодом я попросив Христину Озаркову описати для мене останні дні життя Олександра Васильовича. В листі, що зберігається в моєму архіві, вона, серед іншого, писала:

„Помер професор дослівно несподівано в нашому домі. Думаючи повертатися додому, сказав: „Думаю пробити у Вас 20 хвилин, а довго засидівся – час так скоро проминув...Коли повертатимусь додому, світла ще горітимуть”. І вже не повернувся до свого дому. Йому зробилося погано – і за кілька хвилин не стало професора. Отець Василь Серафимович з православної церкви св. Покрови миропомазав покійника і прочитав упокійну молитву.

Поховали професора на українському цвинтарі в Бавнд-Бруці. В

храмі над відкритою труною прощальне слово виголосив о. Олексій Царик, а над могилою в Бавнд-Бруці – професор Хортік, товариш за працею в університеті ім. Дрекслея. Професор Андерсон з того ж університету, цінуючи великі заслуги професора О. Корнилева в ділянці геології, замість квітів на могилу подарував 500 доларів на стипендію ім. О. Корнилева для студентів геологічного факультету.

Все життя професор був щедрим жертводавцем на українські цілі. Згідно з його заповітом, частка з продажу його дому, бібліотека та наукові праці були призначені для НТШ. А його фортепіано було подароване для школи українознавства парафії св. Покрови”.

Колись Олександр Васильович розповідав своїм ученицям, сестрам Озарковим, що він часто згадує своє дитинство: „Як заплющу очі, так і бачу себе хлопчиком на санках, брата біля мене, няню і сніг...”.

Перед відходом на пенсію і переїздом до Фльориди я майже щороку на Провідну неділю відвідував цвинтар у Бавнд-Бруці, вклоняючись там могилам і пам'яті близьких мені людей: В. М. Доманицького, В. В. Дорошенка, Т. Осьмачки, Є. Маланюка, Г. Журби, В. Гайдарівського. Та могилі О. В. Корнилева, молячись, щоб у вічному житті він знову насолоджувався сценами дитинства, санчатами та снігом... А оцим спогадом я хочу подати вістку, в першу чергу харків'янам, про їхнього земляка, що був у діяспорі скромною знаменитістю.

Фльорида 2004

Хочете забезпечити кращий прихід, коли надійде пенсійна пора? Зверніться до УНСоюзу. У нас

найкращі пенсійні грамати “ANNUITIES”!

Короткотермінова Пенсійна Грамота “Annuity”

2 роки *3.5% APR
3 роки *4.0% APR

*в разі непоновлення або передтермінового відтягнення, грамата автоматично перетворюється у 10-літній контракт з біжучим відсотком.

UKRAINIAN NATIONAL
ASSOCIATION, INC.
2200 Route 10 West
Parsippany, NJ 07054
Phone: 800-253-9862
Fax: 973-292-0900
Email: una@unamember.com

Український Народний Союз...

Служить громаді від 1894 року...

Понад \$63 мільонів в активах...

- Забезпечений дохід протягом цілого життя
- Високі відсотки
- Знімайте безкоштовно до 10%
- сума вкладу необмежена
- tax-deferred- прибуток не оподатковується, аж поки не почнете знімати гроші
- жодних адміністративних оплат

Довготермінова Пенсійна Грамота “Annuity”

- 5 років *4.5% APR
- 10 років *5.5% APR

*1-ий рік гарантований

СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ НА УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ У ЛЬВОВІ, ЩО СКЛАЛИ З НАГОДИ ЗУСТРІЧІ З РЕКТОРОМ ОТЦЕМ Д-РОМ БОРИСОМ ГУДЗЯКОМ НА УРОЧИСТІЙ ВЕЧЕРІ 6 ЛИСТОПАДА 2004 Р. У НЬЮ-ЙОРКУ

100,000.00 дол.	Українська Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч“ у Нью-Йорку
10,000.00	Гудзяк, Ярослава і Олександр (деклярував)
10,000.00	Анонімний жертводавець
10,000.00	СУМА Федеральна Кредитова Кооператива у Йонкерсі
5,000.00	Кизик, Орест
5,000.00	Кизик, Роман (деклярував)
5,000.00	Томин, Лідія і Володимир
5,000.00	Стефанія Шипула
3,000.00	Бачинський, Марія і Юліян
3,000.00	Сливоцький, Володимира і Стефан
2,000.00	Анонімний жертводавець
2,000.00	Петрик Степан у пам'ять Теодора Возняка
2,000.00	Рак, Анна і Володимир
2,000.00	Рубель, Ярослава
2,000.00	Світлове Товариство „Самопоміч“
2,000.00	Федорців, Теодора Малиняк і д-р Василь
1,500.00	Подпірка, Роксоляна М. і Чарльс А.
1,225.00	Михайлів, Ольга і Богдан
1,123.69	Кузик, Богдан з родиною у пам'ять 35-тої річниці смерті сина і брата Михайла Кузика
1,115.00	Шикеринець Василь
по 1,000.00	Бінковський о. монсеньор Юрій, Галів Андрій (деклярував), Галів Микола й Орест, Галів-Керні Леся і Тома, Гайда Рома й Ігор, Глют Лідія й Орест, Данилишин Мирослава, Данко Осип, Еген Кардинал Едвард, Зачка Марія, Зазуля Ольга і Теодозій, у пам'ять мамин Єфросими Петровської в 30 річницю смерті, Зелик Лариса і Любомир, Івашків-Маркус Тайса і Левко, Кекіш Дарія і Богдан, Косович Стефанія і Дмитро, Лозинський Роксоляна й Аскольд, Магун Лідія й інж. Володимир, Магун Леся і д-р Ігор В., Малаховський Зоря і о. дякон Юрій, Михальчак Мірся і д-р Борис, Мокрівський Ірина й Іван, Никифорок Василь, Павлічко Анна і Юрій, Покінська Єфросина і Дарія у пам'ять Павла Покінського, Процик Роман, Романків Любомир, Салецька Анна у пам'ять мужа Ярослава Міся Драбича, Сидорак Зеновія, Слиж Богданна і Володимир, Відділ Товариства „Самопоміч“ у Нью-Йорку, Смаліго Саллі, Стебельський Лідія, Українська Національна Федеральна Кредитова Кооператива, Федорців д-р Джуді і д-р Борис, Чабан Марія і Богдан, Чорна, Стефанія у пам'ять мужа Миколи Чорного-Досінчука і сина Олега Венгерчука, що трагічно загинув 11 вересня 2001 р у Нью-Йорку, Явдошин Софія і Володимир;
по 500.00	Анонімний жертводавець, Баранецький Христина і Володимир, Безручко Катерина, Василік Марія у пам'ять мужа Корнеля, Камінський Едвард, Кекіш Борис, Крук Анна, Кузик Володимир, Логаза Марія, Мицак Аніса і Юрій, Мачула Марія у пам'ять мужа Юрія, Оберишин Галина і Ярослав, Пастушенко Надія у пам'ять мужа Ярослава, Степанків Текля, Сафіян Анна і Володимир, Крайова управа Українського Патріархального Т-ва в США, Шмігель Надія і Мирослав, Шумилович Ірина і Тарас, Черник Лідія і Ярослав, Чехович Дана;
по 400.00	Лавро Марія, Вишивана Мирослава, Стрітинський Світлана й Ігор;
по 300.00	Банах Меланія, Ісаїв Патриція і Юрій, Мельник Люба, Семущак Стефанія, Серант Стефанія й Іван;
по 200.00	Вербицький Ірина і Лев, Войтович Мона і Йосиф, Гаврилюк Богдан, Гіряк Тарас, Гембара Володимир, Дроздовська Дарія і Свідрук, Марія у пам'ять Юрія Свідрука, Дякун Роман (Stage Restaurant), Ільків Михайло з родиною, Ковалишин Ольга у пам'ять Анатолія Чорнія, Карайм Стефан, Кузишин Оксана і Богдан, Левицька Віра, Літепло Семен, Лозинська Марія, Макар-Лявді д-р Стефанія, Менцінська Святослава й Орест, Навроцький Христия і Юрій, Овсянецька Софія, Одуляк Рома і Тарас, Роговська Олімпія, Салевич Ксеня і Олександр, Сидорак Марко З., Стахів Анна, Стець Марія і Василь, Стець Степан, Українська Католицька Церква св. Андрія, Фітьо Марія, Чернявський Іван;
по 150.00	Добрянська Дзвінка, Ластовецький Дозя й Андрій, Петришин Володимир, Рабій Татянна;
102.00	Кулинич Любомир;
по 100.00	Андрусишин Теодор, Барна Стефан, Барусевич Ярослава, Борис Євген з дружиною, Борковська Марія, Воробець Ірина й Олександр, Галаган Борис, Ганущак Стефанія і Микола, Гапій Марта О. й Адам В., Гінрічсен Карло Д., Гусак Марія і Петро, Діба Юрій, Добрянський Арета і Лев, Дудар Розалія, Івашків Євгенія і Євген, Качинська Ева, Кисіль Параскевія з родиною, Ключевіч Стефанія і Василь, Колтонюк Антонія й Орест, Красівська Стефа, Кузьма Надія, у пам'ять мужа Василя, Курилко Андрій, Кушнір Любомир, Лисяк Аскольд, Луцька Оксана, Нич Марія, Обух Йосиф, Олексин Ельфріда, Осташевська Анна, Соневіцький Наталія й Ігор, Пашук Лариса й Андрій, Приймак Марія, Рачинська Ева, Рейнарович Марія, Росцішевський Іван Світницький Петро, Стасюк Лідія, Стецок Іван, Стець Марія і Василь, Сусь Параскевія, Тенюх Яким з дружиною, Тівадор Анна і о. Василь, Хемич Марія, Шмирко Володимир з дружиною, Штогрин Марія і Юрій, Шуль Віра, Юзенів Марта і Роман,

70.00	Чорнодольська Стефанія, Червоняк Катря і Ярослав, Чупа Александер, Яворів Надія А., Ярош Марта;
по 50.00	Шоробура Марія і Тимко; Безуб'як Анастасія й Іван, Біляк Богдан, Боднар Елізабет і Теодор, Вацлавський Антон з дружиною, Закревський Лідія й Андрій, Заневич Ірина, Іванчишин Ірина, Кулинич Зеновія і Мирослав, Маслій Пелагія, Мелета Марія, Подоляк Роман з дружиною, Сосяк Василь, Стасюк Лідія, Сулима Анна, Тур Стефанія, Хамуляк Катерина, Хімов Марія, Шевчук Маріон;
40.00	Літепло Семен у пам'ять Корнеля Василика;
30.00	Салая Анна і Стефан;
25.00	Лойко Розалія;
10.00	Козак Володимир.

Разом пожертв зібрано на суму **226,390.69** дол.

Вступи на вечерю принесли **15,500.00** дол.

Разом.....**241,890.69** дол.

Список жертводавців виготовив голова Ділового Комітету Микола Галів. Якщо пропущено чиєсь ім'я або невірно подана пожертва згори вибачаюсь. Поправки зголошувати на адресу канцелярії церкви св. Юра у Нью-Йорку.

St. George's Ukrainian Catholic Church

30 E. 7th St., New York, NY. 10003

Микола Галів

СПИСОК УЧАСНИКІВ НА СПІЛЬНІЙ ЗУСТРІЧІ - ВЕЧЕРІ З РЕКТОРОМ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ ОТЦЕМ Д-РОМ БОРИСОМ ГУДЗЯКОМ, ЩО ВІДБУЛАСЬ 6 ЛИСТОПАДА 2004 Р. У НЬЮ-ЙОРКУ В АВДИТОРІЇ ШКОЛИ СВ. ЮРА.

Зустріч, яку приготував для цього обраний ад-гок комітет, (Микола Галів – голова, о. парох Вернард Панчук, Роман Кизик – заступник голови, Василь Никифорок – секретар; члени: Христина Балко, о. Маріо Дацишин, Олена Джеджора, Софія Галадза, Ірина Гордєєва, Ярослав Грицак, Осип Грицак, Богдан Кекіш, Олег Кіндій, Джон Ф. Курі, Орест Кизик, Ярослав Криштальський, Андрій Ленчик, Оксана Лопатинська, Олег Лопатинський, о. дякон Юрій Малаховський, Ярослава Рубель, Джеф Сміт і Володимир Турчиновський) відбулась за ініціативою і патронатом Стемфордського Епарха УКЦ Владики Василя Лостена.

Імена учасників вечери подаємо поазбучно:

Абрам'юк Марія, Алексійчук о. ігумен Венедикт Студитського Уставу - Україна, Баранецький Христина і Володимир, Баранська Лідія, Бачинська Анна, Бачинський Марія і Юліян, Березовська Віра, Білик Ярослава, Бирд Тома, Боднарчук Анна, Вархола Юлія, Ващик Софія, Венгерчук Остап, Вербицький Лев з дружиною, Вілз Джефрі, Вишивана Мирослава, Гайда Ігор, Галаган Борис, Галів Микола, Гарайда Ева, Генза Дарія, Гіряк Анастасія, Глушевський Ірена і Богдан, Глют Лідія й Орест, Гнайтеко МIRON, Гнатишин Текля, Гнатковський Володимир, Григорович брат Семен ЧСВВ, Грон Ева, Грицак Ярослав, Гудзяк Ярослава і Олександр, Гусяк Текля, Данилишин Мирослава, Данко Осип, Джеджора Олена, Дроздовська Дарія, Дубович о. Михайло, Дякун Мирослава, Закревська Лідія, Зелик Лариса і Любомир, Івашків Євгенія і Євген, Івашків Іван, Ільницький о. Теодозій ЧСВВ, Ісаїв Патриція і Юрій, Камінський Едвард, Качарай Анна, Кекіш Богдан, Кекіш Борис, Кінь о. Богдан, Кизик Олександра й Іван, Кизик Міра і Роман, Кизик Орест #1, Кизик Орест #2, Кіндій Олег, Ковалишин Ольга, Ковальська Ірина, Корчинська Анна, Косович Стефанія і Дмитро, Кошик о. дякон Ігор, Криштальська Віра і Ярослав, Кузич Мотря, Кузьма Олександр, Кузьмович Ольга, Кузьмович Параскевія, Кулинич Зеновія і Мирослав, Куль-чицька Анна, Курі Джон, Куровицький Ярослав, Кушнірчук Анна, Лабунька Ілля, Лавро Марія, Лемішка Наталія, Лещук Григорій з дружиною, Лещук Лідія, Лис Катерина, Лозинська Марія, Лопатинська Оксана й Олег, Луцька Оксана, Луків сестра Теодозія ЧСВВ, Лучечко Ярослава, Магаль Донія, Майорчак Володимир, Макар Джон, МакПарлен Джон, Малаховський Зоряна і о. дякон Юрій, Мацелюк Віра, Мачай Іванна, Менцінська Святослава, Михайлів Ольга і Богдан, Михайлів Оксана, Мицак Аніса і Юрій, Міттел Девід, Мудрий Василь, Никифорок Василь, Никифорок Роман, Оберишин Галина і Ярослав, Олексин Ельфріда, Павельчак Анна, Панчук о. парох Вернард ЧСВВ, Петрик Стефан, Петришин, Володимир, Піріг Марта, Попадюк о. протоігумен Маврикій ЧСВВ, Процюк Олена, Решитівський Семен, Роговська Лідія, Рубель Ярослава, Савчин Стефанія, Салевич Ксеня і Олександр, Сафіян Анна і Володимир, Семанишин Квітка, Серант Стефанія й Іван, Сливоцький Володимира і Стефан, Слиж Богданна і Володимир, Стадник Розалія, Стасюк Лідія, Стахів Євген, Стецко Євгенія, Терлецька Катерина, Терлецький о. Іван, Федоришин Леся, Ференцевіч Христина і Юрій, Фолик Ева, Харук Володимира, Хома Анна, Чабан Марія і Богдан, Черник Лідія і Ярослав, Чернявський Іван, Чорна Стефанія, Шевчук Ольга, Шегда Іван, Шепарович Марія, Шикеринець Василь, Шипула Стефанія, Шишка Петро, Шмігель Надія і Мирослав, Шот Анна, Штогрин Марія і Юрій, Шумилович Тарас, Юськів Теодор, Явдошин Софія і Володимир, Ярема Люба.

Всі пожертви на Українську Католицьку Освітню Фундацію звільнені від податків. УКОФ є неприбутковою доброчинною організацією під кодом IRS (с) (3).

Адреса Фундації: Ukrainian Catholic Education Foundation

2247 West Chicago Ave., Chicago, IL 60622 • Tel.: (773) 235-8462 • E-mail: ucef@ucef.org

Це було в буремному травні 1945-го...

У вересні 1944 року ми з батьком опинилися в Німеччині, за 70 кілометрів на південний схід від Берліну, в селі Шоневальде-Спеевальд, де працювали у землевласників. Позналимились з такими, як і ми, біженцями з України – Петром Височенком та Іваном Мельником.

Фронт зупинився на річці Одер, за 45 кілометрів від нас. Надходила весна, усі чекали на новий наступ. Ми з Іваном та Петром почали збиратися в дорогу. 16 квітня, ледве розвиднілося, поклали наші речі на маленький візок і вирушили до сусіднього села, де у Височенка, ще з дому, була знайома сім'я. Вони мали воза, яким виїхали з України.

Не встигли дійти до автошляху, який проходив недалеко села, коли, як грім з ясного неба, гримнула кононада, почулося скреготіння танкових гусениць. Почався загальний наступ на Берлін. Вирішили малими доріжками пробиратися далі. З лівого боку весь час гриміли вибухи. Перед обідом зустрілися зі знайомими Височенка. Григор, так звали чоловіка, з дружиною і маленькою дівчинкою чекали на нас коло наладованого речами, запряженого воза. Поклали наші речі на віз і вирушили у північному напрямі. З лівого боку не втухала приглушена кононада.

Надходив вечір – і ми завернули у ліс, щоб перебути ніч. Ранком, лише почало сіріти, вузькою лісовою дорогою рушили далі. Проїхавши декілька кілометрів, помітили на дорозі якісь тарілки, з десяток яких перетинав дорогу. З лівого боку стояли німецькі вояки. Один з них підняв руку, щоб ми зупинилися. Підійшовши до вояків, я пояснив, що ми тікаємо від руських. Один з них за шнур, яким були пов'язувані тарілки-міни, відтягнув їх з дороги. Ми в'їхали в невелике село. Попросили дозволу і розмістилися в stodolі.

Вночі відійшло німецьке військо. Вранці батько пішов подивитися, що робиться в селі, і швидко повернувся.

– Бачив на тому боці двох червоноармійців з велосипедами, які роздивлялися, що робиться в селі, – сказав він.

– Втікати немає куди, – промовив Іван. – Мусимо залишатись.

– А що ти скажеш на це, сину?

– Ми вже були раз на засланні. Краще смерть, ніж знову туди. Я не залишаюсь!

– Ну що ж, тоді – в дорогу!

Відбрали харчі і одяг, побажали один одному усього найкращого і вирушили в дорогу. Проїхали лісовою дорогою кілометрів зо три, вийшли на просіку і метрів за двісті побачили двох вояків у довгих сірих шинелях. Завернути назад ми не могли.

– От і дійшла ниточка до клубочка, – промовив батько. На щастя, то були німецькі вартові, які на нас не звернули уваги, коли ми проходили.

По шосе повільно рухались військові авта. За пачку сигарет шофер дозволив сісти в закритий кузов вантажівки. Не знаю, як довго ми їхали, аж ось авто звернуло з шосе і до лісу. Ми затаїлися по кабіні, і вантажівка зупинилася. Я запитав, куди ми їдемо. Шофер відповів, що вони їдуть заховатися у лісі. Ми забрали наші пожитки і пішли до шосе, забитого потоком людей, що рухався в північному напрямі. Ми з батьком влилися у цей потік. Гриміли гармати, розтинали повітря черги кулеметів, скреготали гусениці танків, низько над головами летіли літаки, скидаючи бомби. Ми все бігли, не помічаючи ваги наших наплечників. Почали з'являтися невеликі, приземкуваті будиночки, біля яких стояли жінки з відрами води і кухлями пригощали спраглих людей. В однієї жінки я запитав, що це за місто.

– Берлін, – відповіла вона.

Непривітно зустріло нас незнайоме місто. Ми почувалися наче після шторму, викинуті на невідомий острів. Біля входу в підземку стояв поліцай. Щоб зорієнтуватись, де ми є, я запитав у поліцай, де є північ. Він подивився на нас, як на якихось придурків, обернувся і пішов у протилежний бік.

По сходах зійшли у підземку, де, на щастя, висіла мапа Берліну. Записавши назви вулиць,

що вели на захід, в напрямі Потсдаму, рушили в дорогу. Більшість вулиць була забльокована руїнами. Інколи треба було проходити зробленими у них тунелями. В одному з них я запитав у молодого чоловіка, як дістатись на одну з записаних вулиць.

– А ви хто такі? – запитав він російською мовою.

– Ми втікаємо на захід, на Потсдам, – відповів я.

– Я латиш, і також буду втікати з Берліну, але Потсдам зайнятий. Тут недалеко є залізнична станція, останній потяг буде йти на Шпандау. Купіть квитки і їдьте цим потягом.

Він завів нас до двірця, купив квитки і лише тоді залишив нас. Цим потягом доїхали до Науена. Коли вийшли з потягу, була глибока ніч. Недалеко від двірця ми натрапили на викопану протиповітряну щілину, в якій було кілька лавок для сидіння. На них ми полягали спати.

Вранці в якомусь паркові сіли відпочити. Я зайшов до ресторану щось купити. Проходячи коло столика, за яким сиділи два офіцери, почув як один з них промовив: „Науен зайнятий советами”.

Цього дня ми пройшли до тридцяти кілометрів, щоб як найдалі відійти від „визволителів”. Наступними днями вже не спішили. Добре, що погода була тепла, соняшна. Спали, здебільша на соломі чи сіні, разом з іншими втікачами, маса яких рухалася дорогою. З харчами не було проблеми: в селах отримували тижневі харчові картки, на які купували харчі.

Тепер ми не спішили, проходили по 10–15 кілометрів за день. Англійські літаки полювали за автами, посипаючи їх кулями. Все, що рухалось, розбігалось, хто куди, залишаючи свої речі на дорозі. Десь гриміли далекобійні гармати.

Через 7–8 днів ми зупинилися у великому господарстві, де у великій stodolі вже було чимало таких, як ми. Всі чекали, що англійські війська перейдуть Ельбу, до якої було з 10 кілометрів. Одного вечора був шалений гарматний обстріл, а на другий день, уранці, на подвір'я в'їхали англійці на „джіпах”. Тепер нашим найпершим завданням було дістатися за Ельбу.

Ми познайомилися з молодим подружжям з Кубані і вирішили подорожувати далі разом. Довідалися, що в містечку Доміти Фахре, коло Ельби, англійці зробили понтонну переправу. Коло переправи стояли два вартових, перевіряли документи. Тих, що були з ССР, через Ельбу не пропускали. Я з батьком пішли перші, бо в наших документах було вказано, що ми з Сянока. Показали папери і сказали, що ми з Польщі. Вартові, не дивлячись на папери, пропустили нас усіх. Опинившись на другому боці Ельби, зітхнули з полегшенням.

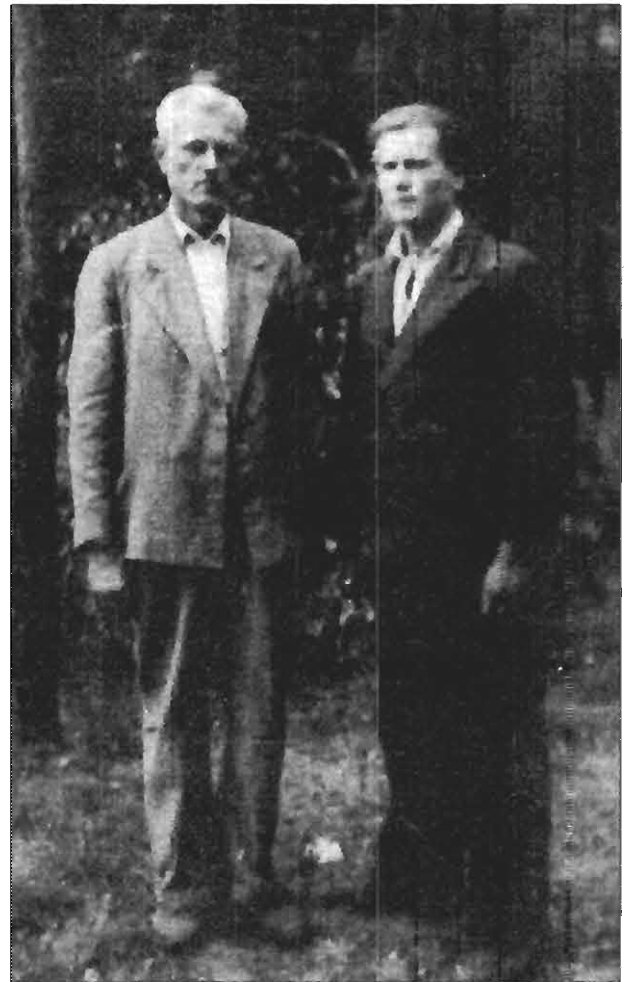
Безжурні і щасливі рушили далі. Одного дня нас зустрів англійський патруль і під вартою спровадив до недалекого села. Тут був збірний пункт тих, що з ССР і Польщі. Англійський офіцер німецькою мовою оголосив, що нас відправлять до перехідного табору у англійській зоні, а звідти – на батьківщину. Я пробував пояснити офіцерові, що ми були переслідувані в ССР, були на засланні і вертатися не хочемо. Він сказав, що має наказ, якого порушити не може.

Через деякий час нас посадили до військової вантажівки разом з польськими громадянами. Ми з батьком сіли на останньому місці. Коли вже все було готове до відправки, офіцер погукав шофера до задку нашого грузовика, розгорнув мапу так, що нам її було добре видно і показав пальцем, куди він має їхати: через Люнебург до Ельби і в советську зону.

– Бачив, батьку? – запитав я.

– Бачив, – відповів батько.

Видно, офіцера мучила совість і він давав нам останній шанс. Вантажівка було п'ять, наша – передостання. За селом дорога йшла полем. Їдемо через Люнебург. Уже перші авта торохтять на понтонному мостові через Ельбу. Майже перед самим мостом наша вантажівка зупинилася – кругом розбомблені бу-

Юрій Курилко (справа) з батьком Корнієм

динки. Ми зіскочили, забігли в підвал розбитого будинку і зачаїлись. Минуло декілька хвилин, грузовики від'їхали.

Просиділи в підвалі хвилин десять – кругом тихо. Поміж руїнами будинків вибрались у поле. Відійшли декілька кілометрів полем, як почалося смеркатись. У якомусь хліві провели ніч. Добре, що погода стояла тепла, бо моє пальто залишилось в авті. Всі наші речі залишилися там. Найбільше шкода мені було кілограмову м'ясну консерву, яку ще з Польщі зберігали на „чорну годину”. З нами були гроші, продуктові картки і документи. Вирішили йти на південь до ГанOVERу. Відстань – більше ста кілометрів. Йшли малими стежками, через ліси. Іноді натрапили на німецьких вояків, що не хотіли йти в полон. Вони лякалися нас, а ми – їх. На другий день вирішили зайти до маленького містечка, поспробувати купити харчі на продуктові картки. Без застереження нам продали хліб, масло і цукор. Стало трохи веселіше. Одного разу побачили на шосейній дорозі „джіп” з советським вусатим офіцером в погонах і шофером, що їхали в напрямі містечка, до якого ми хотіли зайти. Ми обминули те містечко, мов заражене чумою.

Батькові йти важко – ноги стали напухати. Кожного дня проходили менше і менше. Аж ось і ГанOVER. У місто увійшли з півночі. Проходячи повз невелику групу людей, почули українську мову. Зраділи несподіванці, підійшли і заговорили перші. Пояснили, хто ми такі і як сюди потрапили. Виявилось, що це група, очолена професором Подільським, збирається йти до головної військової квартири в справі українців, які не бажають, з політичних причин, повертатися до ССР.

Ми запитали, що нам робити. Одні казали, що в ГанOVERі час не певний, що краще йти далі, до американської зони. Але Юрій Плавайко і Іван Отроба, обидва закарпатці, сказали, що недалеко поселилась група молодих хлопців-галичан, які не повертаються додому, і вони нас туди заведуть. До цього будинку і привели нас наші нові знайомі. Тут уже мешкало з десяток галичан. Ми були перші східняки. Не знаю, хто і коли дав назву, але будинок уже називався „Січ”. Січовики прийняли нас гостинно. Допомогли очистити від щабеню невелику кімнату. Десь роздобули ліжко з матрасом. Після тяжких поневірянь ми спали тієї ночі між своїми січовиками.

Юрій Курилко,
Іст-ГанOVER, Н. Дж.

СПОРТ

Дві нічії „Чорноморської Січі”

„Чорноморська Січ” – ФК „Спутник” – 2:2
 „Чорноморська Січ” – „Джерзі Шор Бока” – 2:2

Продовжуються змагання з копаного м'яча чемпіонату еліт-дивізії „Гарден Стейт Сакер Ліг” в Нью-Джерзі, в яких бере участь перша дружина УСВТ „Чорноморська Січ”.

5 і 8 травня дружина провела два змагання і обидва закінчила з рахунком 2:2. 5 травня „Січовики” провели зустріч на виїзді з клубом „Спутник”, в складі якого в значній більшості виступають недавні емігранти з України, але чомусь в чужому середовищі, хоч мешкають в Брукліні і могли б виступати в УСК-у Нью-Йорк.

Зустріч пройшла на вищому рівні, в якій „Січовики” тримали ініціативу, трикратно вели – 1:0, 2:0 і 2:1, однак суперники зуміли вирівняти вислід на 86-й хвилині – 2:2. Голи для „Ч. Січі” здобули Адріан Рібейро і Марко Гординський.

8 травня „Січовики” провели чергові змагання у себе вдома, на площі Керсі в Юньйоні, з сильним клубом Джерзі Шор Бока, в якому грають футболісти з Південної Америки. Незважаючи на значну технічну завантаженість змагунів цього клубу, господарі весь час протягом зустрічі надавали грі тон, і вже в 12-й хвилині Адріан Рібейро успішно закінчив акцію свого нападу і здобув ведення – 1:0. До кінця першої половини „Січови-

ки” створили ще кілька добрих можливостей до збільшення рахунку, але м'яч із стрілів Гудзія і Гординського пролітав поруч або понад воротами гостей. Щойно в 40-й хвилині швидкий рейд нападу господарів вдало закінчив Лесь Миськів, встановивши вислід половини – 2:0.

В другій половині суперники виявили більше завзятості, завдяки якій в 50-й хвилині знизили рахунок – 1:2. До кінця змагань гра проходила рівнорядно, але гості все таки використали нагоду за дві хвилини перед закінченням змагань, коли здобули голя – 2:2. Незважаючи на ці виследи, дружина „Ч. Січ” в обидвох змаганнях показала гарну, швидку гру.

Радую, що в складі дружини виступають власні українські таланти, ряд молодих, надійних спортсменів – Андрій Панас (він же – граючий тренер), Марко Гординський, Михайло Гудзій, Лесь Миськів, Андрій Кудрик, Степан Колодій. Поруч них дещо старші Гриць Сергій (граючий асистент тренера), Марко Витвицький, Данило Левицький, Петро Дудняк, Дам'ян Колодій, Регс Хомик, Владислав Штайнберг, Адріан Рібейро. Провідник дружини – Микола Гординський.

Омелян Твардовський

Волейбол

У відбірковому колі волейбольного чемпіонату світу 2006 року жіноча збірна України зіграє з командами Франції, Білорусі і Греції. Україна і Греція починають боротьбу за право виступати на чемпіонаті світу в Японії з другого кола. 10-12 червня в Афінах команди розіграють між собою дві путівки в третє відбіркове коло чемпіонату світу.

Гокей

Збірна України 11 травня прогала в останній грі кваліфікаційного етапу чемпіонату світу з гокею збірній Канаді з рахунком 1:2. У попередніх змаганнях кваліфікаційного етапу чемпіонату в групі „F” збірна України прогала латиській збірній – 0:3 та зіграла внічию зі збірною США – 1:1. У підсумку вона набрала 1 точку і не вийшла до чвертьфіналу чемпіонату.

15 травня на львівському треку відбулися чвертьфінальні змагання особистого чемпіонату Європи з швидкого ковзань. До Львова приїхали гонники з 12 країн: України, Польщі, Молдови, Італії, Хорватії, Угорщини, Словенії, Росії, Латвії, Чехії, Австрії та Німеччини. Україну представляли Віктор Гайдим та Ігор Марко з Рівного. Українці увійшли в кращу вісімку і потрапили до півфінальної стадії змагань. Вслід за Гжегожем Власеком з Польщі (14 точок) другим став Віктор Гайдим – 12 точок, третім – Ігор Марко – 11 точок. На фото: Віктор Гайдим перший на скруті.

Фото УНІАН

Українки Ганна Безсонова та Наталія Годунко 11 травня посіли друге та третє місця на міжнародному турнірі з художньої гімнастики у французькому Корбей-Есоні в абсолютній першості. Виграла турнір росіянка Ірина Чащина. У Г. Безсонові – перше місце у вправах з м'ячем, два других місця у змаганнях з булавами та скакалкою. Наталія Годунко стала другою у вправах зі стрічкою і третьою в інших видах змагань. На фото: Ганна Безсонова (справа) і Наталія Годунко показують свої медалі.

Фото УНІАН

Стрільба з лука

Тріумфом українських лучників завершився 15 травня в турецькій Анталії перший цього річний етап „Гран-прі Європи” зі стрільби з лука. Перемоги в командних змаганнях здобули чоловіча та жіноча збірні України, а в фіналі жіночих змагань юна

харків'янка Катерина Ксенофонтівна поступилася тільки Долі Банержі з Індії. У боротьбі за третє місце Тетяна Бережна перемогла росіянку Анну Карасьову. Літній чемпіонат світу відбудеться наприкінці червня у Мадриді, а найближчий етап Гран-прі стартує 31 травня у польському Сопоті.

Бадмінтон

У Пекіні, на чемпіонаті світу з бадмінтону, збірна України втратила можливість продовження участі в чемпіонаті і завоювання прямої путівки на чемпіонат світу 2007 року в Шотландії. Після поразки від Японії (0:5) і Сінгапуру (0:5) 12 травня команда України прогала Німеччині (1:4).

Фехтування

Етап Чаші світу з шаблі, що відбувся 11 травня у столиці Іспанії приніс нагороду для України: Володимир Лукашенко в Мадриді дійшов до півфіналу, де поступився з рахунком 12:15 росіянинові Олексію Якименкові. У підсумку О. Якименко став переможцем Мадридського етапу, а в В. Лукашенка – бронза.

Бокс

Бій між экс-чемпіоном „WBO” у суперважкій вазі Володимиром Кличком й білоруським боксером Сергієм Ляховичем, що не відбувся у квітні через те, що білорус не зміг приїхати в Німеччину, мав бути проведений у США. Переможець бою отримує право на зустріч із чемпіоном „IBF” Крісом Бьордом. Але 13 травня бій С. Ляховича з В. Кличком знову скасований „через отримання цікавішої пропозиції”. Це пропозиція, мабуть, виходить з табору Кріса Бьорда, що потребує суперника для призначеного на 23 липня захисту титулу. Відповідно до деяких повідомлень, у Бьорда знову виникли проблеми з Доном Кінгом, що не бажає виплачувати йому зумовлений контрактом мінімальний гонорар в 2.5 мільйона доларів, мотивуючи це відсутністю глядацького інтересу. 16 травня стало відомо, що компанія „DiBella Entertainment” продала промотерські права на білоруського боксера Сергія Ляховича компанії

„Don King Productions”. Дон Кінг оголосив, що С. Ляхович стане суперником чемпіона „IBF” Кріса Бьорда в черговому захисті його титулу, запланованому на 23 липня.

Атлетична комісія штату Нью-Йорк скасувала результат бою за титул чемпіона „WBA” між Джоном Руїзом і Джеймсом Тоні й оголосила двобій таким, що не відбувся – через виявлення в аналізах Тоні забороненого препарату. Тоні на 90 днів відстороняється від виступів на професійному ринзі і повинен сплатити кару 10 тисяч доларів. Тоні не визнає, що він вживав заборонені препарати.

У норвезькому місті Тонсберг 15 травня закінчився четвертий чемпіонат Європи з боксу серед жінок. Українки Оксана Сітакун, Вікторія Руденко, Людмила Грицай, Олександра Козлан, Наталія Перехрест та Ганна Желюк вибороли шість бронзових нагород. Усього в змаганнях взяли участь 100 боксерок з 18 країн Європи.

**ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА СУМА
ЦЕ НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ ЗБЕРЕЖЕННЯ
ВАШИХ ОЩАДНОСТЕЙ!**

**3 місячні
Сертифікати**

3% APR

**2 річні
Сертифікати**
4% APR

Не тратьте часу! Інвестуйте сьогодні!

Головне бюро
Main Office

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701-6841
• Tel: 914-220-4900 Fax: 914-220-4090
• E-mail address: SUMAYONFCU@AOL.com
• 1-888-644-SUMA

Філія в Йонкерсі
Yonkers Branch

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

Філія в Спрінг Велі
Spring Valley Branch

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Філія в Стемфорді
Stamford Branch

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-696-0498
Fax: 203-696-0498

УКРАЇНСЬКА БУДІВЕЛЬНА ФІРМА

1. Більше ніж 25 років будівельної практики.
2. Говоримо по-англійськи і по-українськи.
3. Забезпечені повністю страхівкою.
4. Будуємо на нашій або на Вашій площі.
5. Високо кваліфіковані працівники.

Будуємо в North Port, Venice, South Venice, Englewood.

ІГОР ГРОНЬ,
президент
(941) 270-2413

ЛЮБОМИР ЛУЖНЯК,
заст. президента
(941) 270-2411

TRIDENT DEVELOPMENT CORPORATION

**ЙОСИФ
КУПЧАК**

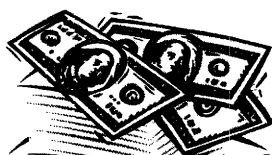
В Л А С Н И К

**JOSEPH
MEAT MARKET**

М'ясні європейські вироби

437 Smith Street, Perth Amboy, NJ

Tel: **(732) 442-4660**

У Федеральній Кредитовій Кооперативі Самопоміч Нью Йорк

**ЗБУДУЙ СВОЇ ЗАОЩАДЖЕННЯ ЗА РАХУНОК ВИСОКИХ
ВІДСОТКІВ!**

Пропонуємо високі відсотки на ощадностях,
які дають Вам можливість збудувати свої заощадження скоріше

**ОЩАДНИСТЕВІ РАХУНКИ
ЧЕКОВІ РАХУНКИ
IRA РАХУНКИ
СЕРТИФІКАТИ РІЗНОГО ТЕРМІНУ**

Незалежно який вид заощаджень Ви виберете, Ви отримаєте високі відсотки, плюс персональну, професійну та конфіденційну обслугову.

ГОЛОВНЕ БЮРО:

108 Second Ave New York
NY10003
Tel: 212 473-7310
Fax: 212 473-3251

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
SRNYFCU@aol.com

Філія в КЕРГОНКСОНІ:

6325 Route 209 Kerhonkson, NY12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ІНТЕРНЕТ:

www.selfreliancenyc.org

Філія в ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave, Uniondale NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

Філія в АСТОРІЇ:

32-01 31ST AVE ASTORIA NY 11106
TEL: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

Поза Нью Йорком дзвоніть безкоштовно:
1-888-SELFREL

300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040

Tel.: (973) 763-8778

ROXOLANAInternational Trade, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com**ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:****МОРЕМ • АВІА**

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку існують певні обмеження.

Додаткова оплата за доставку – \$10 – Західня Україна; \$15 – Східня Україна
Телефонуйте безкоштовно:

1-888-PAKUNOK (1-888-725-8665)

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

В Україні:	ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ		
\$100 - \$8	\$500 - \$25	\$900 - \$45	
\$200 - \$14	\$600 - \$30	\$1000 - \$50	
\$300 - \$18	\$700 - \$35	\$1500 - \$75	
\$400 - \$20	\$800 - \$40	\$2000 - \$100	

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

• Доставка \$10 за кожне замовлення

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталогу вміст пакунку: борошно – 20 ф., гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф., сальми – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф., кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна \$ 99 за 51 ф.

• ДО ВІНАЙМУ •

Помешкання в Джерзі Сіті, Н.Дж.
3 спальні, кухня, їдальня, вітальня в приватному домі. Близько до Нью-Йорку. Поруч транспорт та магазини.

Тел.: (201) 795-2189 Ольга

• ЗНАЙОМСТВА •

Кавалер, 42 роки, доброї будови, без шкідливих звичок, чесний, громадянин Канади хоче познайомитися з чесною дівчиною 30-40 років, греко-католицькою.

Тел. веч. або в неділю:

IWAN 1(519) 836-1135 або писати:
Jan Symko, 71 June Str., Apt. #1, Guel,
Ont. N1H-1H8, Canada

• РІЗНЕ •

Відеокасети

„Я ІДУ В ПРЕЗИДЕНТИ“

„ПОМАРАНЧЕВА РЕВОЛЮЦІЯ“

та

„ІНАВГУРАЦІЯ“

можна замовити за адресою:

Petro Vashchuk,
7060 E. Parkview Dr.,
Parma, OH 44134

(440) 885-2272, (440) 532-9417

e-mail: kozakpetro@yahoo.com

Ціна кожної 25 дол. з пересилкою.

**Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.**

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в кр. і англ. мовах)

Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 30-літнім досвідом!

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

DNIPRO CO.

**ПАЧКИ В
УКРАЇНУ**

В наших крамницях можна придбати авіаквитки в Україну та з України, зробити візи до України.

До вибору 99 візців хусток!

Телефонні картки: 100 хв. розмови із Україною за \$10.

NEWARK, NJ	CLIFTON, NJ	PHILADELPHIA
688 Sanford Ave	565 Clifton Ave	1801 Cottman Ave
Тел.: (973) 373-8783	Тел.: (973) 916-1543	Тел.: (215) 728-6040
(888) 336-4776		

**LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES**

1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036

PACKAGES TO UKRAINE

BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ	ЛІТАКОМ	ДОЛЯРИ	ЕЛЕКТРОНІКА
мінімум 10 фунтів	2-3 тижні мін. 10 фунтів	Пересилка і доставка	220 V

15 років в бізнесі чесною і добросовісною праці.

Відправляємо і полагоджуємо митні справи.

У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.

Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словачії.

Підбираємо пакки з дому безкоштовно.

Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.

Call Toll Free 1-800-965-7262

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn, Manager

NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням тілних Останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Diaspora

1914 Pine St.
Philadelphia, PA 19103
215-732-3732 • 1-800-487-5324

INDEPENDENCE TOURS

- I. Aug. 14-28 LVIV-Yaremche/Truskavets-TERNOPIL/
Pochaiv-KYIV-POLTAVA \$2950
II. Aug. 16-28 LVIV-KYIV-POLTAVA/Reshetlivka \$2600
III. Aug. 20-Sep. 2 KYIV-Poltava/Reshetlivka-YALTA/Simferopol/
Bakhchisaray/Sevastopol/Khersones-ODESA/Kherson \$2850
IV. Aug. 16-25 LVIV(5)-KYIV(4) \$2130

Please call for tour BROCHURE or Design your own tour

EASTERN UKRAINE

June 2-12 — 11 days — LVIV-Bakhchisaraj-
YALTA-KYIV-Kaniv \$2300

PYSANKA

June 14-24 — 11 days — LVIV-lv. Fran-
kivsk-Jaremche-Kolomyja-CHERNIVTSI-
Khotyn-Kam. Podilskiy-KYIV \$2350

KALYNA

June 30-July 14 — 15 days — LVIV-Po-
chaiv-TERNOPIL-YALTA-Symferopol-Bakh-
chisaraj-KYIV-POLTAVA \$2850

POLONYNIA

July 26-Aug. 7 — 12 days — ODESA-
Kherson-YALTA-Bakhchisaraj-Symferopol-
KYIV \$2100

LOWEST fares on AEROSVIT
JFK-KYIV-ODESA-LVIV

\$768+tax
20 May-12 June

\$968+tax
13 June-14 Aug.

YOUTH FARES

(ages 12 to 24) — \$680 + tax

\$768+tax
15 Aug.-31 Aug

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЕКТ.

В П'ЯТУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашого найдорожчого і незабутнього
ЧОЛОВІКА, БАТЬКА, ДІДУСЯ І БРАТА

бл. п.

МАРКІЯНА „ТУСЬКА“ ТИТЛИ

будуть відправлені
СЛУЖБИ БОЖІ

24 травня 2005 р.

- в церкві св. Івана Хрестителя у Випані, Н. Дж.;
- в церкві св. Анни у Варінгтоні, Па.;
- в церкві св. Івана Хрестителя в Гантері, Н.Й.

26 травня 2005 р.

- в церкві св. Миколая в Пасейку, Н. Дж., о год. 6:00 веч.
- в катедрі св. Юра у Львові, Україна.

28 травня 2005 р.

- в церкві Всіх Святих в Підгайцях, Україна;

Про молитви за спокій душі Покійного просить
дружина НАТАЛКА з родиною.

З глибоким жалем і смутком повідомляємо всіх наших
знайомих, що в суботу, 14 травня 2005 р. відійшов
від нас у вічність наш дорогий і любий
МУЖ, БАТЬКО І ДІДО

бл. п.

МИХАЙЛО ХОМУТ

нар. в 1920 р. в с. Переволока, Буцацького р-ну, в Україні.

Залишив у смутку: дружину АННУ, дітей ОЛЮ, БОГДАНА,
ДМИТРА І ТЕРЕСУ з родинами, 6 внучок і 2 внуків, брата ВАСИЛЯ
з родиною в Нью Джерсі, братів ЙОСИФА І ДМИТРА та двох сестер
АННУ І ДУСЬКУ з родинами в Україні.

Покійний буде похований 19 травня 2005 р. на цвинтарі
св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 14 травня 2005 р.
по довгій недужі упокоївся в Бозі наш найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ

бл. п.

ТЕОДОР ТРЕНЗИЛЮК

ПАРАСТАС за спокій душі Покійного відбувся у вівторок, 17 травня 2005 р., о
год. 7:30 веч. в похоронному заведенні „Katuski“, Manville, NJ.

ПОХОРОН відбувся в середу, 18 травня о год. 9:00 ранку з того ж похоронного
заведення до церкви св. Архистратига Михаїла, 1700 Brooks Blvd, Manville, NJ.

Тлінні останки були зложені на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд
Бруку, Н. Дж.

Залишені у глибокому смутку:

дружина – ДЖОЗЕФІН
донька – МАРІЯ
син – ЯРОСЛАВ з дружиною ДЕБІ
брат – ІВАН в Україні
внуки – АНТОН І ЙОСИФ
та ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Ще одне порожнє місце

Кожного разу, коли приходжу тепер
до церкви св. Юра, що є моско парафі-
яльною церквою, мимоволі кидаю зор-
ом на правий ряд лавок аж до пер-
ших, близько престоло, де залишилися
порожніми у третьому ряді два місця,
у яких довгими роками можна було ба-
чити вірних членів цієї церкви – по-
дружжя Навроцьких. Їхні силуетки
були для мене немов підтвердженням,
що я на правильній Богослужбі, у пра-
вильному часі. Відтак неодмінно після
закінчення традиційної недільної „два-
надцятки“ ми зустрічалися, виходячи з
двох протилежних частин „нашої“
церкви, щоб перекинутися принаймні
кількома словами та новинами, де,
коли і що відбувається. Вони були за-
вжди у серці усіх подій, імпрез, у серці
життя українського Нью-Йорку, як ві-
рні його члени та піклувальники.

Здається, не було жодної імпрези,
жодного громадсько-патріотичного свя-
та, на якому не бачили б Христини і
Юрка – цього широковідомого примір-
ного і патріотичного подружжя, що
було завжди активне, завжди готове
брати участь у житті української грома-
ди. Зокрема Христя, загальновідома
пластова та жіноча активістка, яка до-
вгими роками займалася виховною пра-
цею в її улюбленому Пласті, а рівночас-
но так багато часу та серця вкладала у
свою громадську працю в Союзі Украї-
нок, здавалося була „все і всюди“, а її
усміх та доброзичливість були загально
дуже цінні, як „прикраса“ до її громад-
ської і пластової праці.

І ось несподівано для мене та усіх
інших, що звикли бачити це взірцеве
подружжя, що усюди з'являлося ра-
зом – два місця у третьому ряді на
правій частині церкви стали порожні-
ми. Сумна і трагічна доля зустріла
Христину і Юрка Навроцьких. Нespo-
дівана смерть вирвала з життя та ак-
тивних рядів пластунок і „союзняк“

Св. п. Христя Навроцька

Христину, а майже одночасно важка
недуга відібрала можливість ходи у її
вірного чоловіка Юрка.

Зі справжнім глибоким сумом про-
щали Христю вірні пластові друзі та
численні співробітніці із Союзу Укра-
їнок – усі підкреслювали її актив-
ність, самопосвяту та любов до цих
організацій.

Учасники похоронних відправ співа-
ли із співчуттям „Вічну пам'ять“ і не
могли повірити, що постійно активна,
повна життя та енергії людина віді-
йшла, як кажуть пластуни, „на вічну
ватру“... Але така була Божа воля, а її
змінити ще нікому не вдалося...

Минає тиждень за тижнем, неділя
за неділею, а я дивлюся на порожнє
місце у правому крилі нашої церкви
св. Юра, кожний раз як увійду у Бо-
жий храм. А воно і далі порожнє. І та-
ким вже для мене залишиться...

О. Кузьмович

У ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

нашої найдорожчої і улюбленої МАТЕРІ,
„Заслуженої артистки України“

бл. п.

ВІРИ ЛЕВИЦЬКОЇ

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ з ПАНАХИДАМИ

- в неділю, 29 травня 2005 р., о год. 10-й ранку
в українській православній церкві св. Покрови
у Філядельфії, Па.;
- в неділю, 29 травня 2005 р. , о год. 12-й пол.
в церкві св. Андрія Первозваного, в С. Бавнд
Бруку, Н. Дж.;
- в катедральному соборі св. Юра у Львові;
- в св. Володимирському Соборі у Володимирі-
Волинському, Україна;
- в церкві, у Києві в Україні.

Родина просить приятелів і знайомих про
молитви за душу Покійної та участь у відправах.

Вічна їй пам'ять!

Донька Ірена з чоловіком Робертом
Син Юрій

ЧЕТВЕРТА РІЧНИЦЯ СМЕРТИ

бл. п.

д-ра ветеринарії

ЮРІЯ МИХАЙЛА ЦЕГЕЛЬСЬКОГО

6 вересня 1906 р. + 31 травня 2001 р.

Пластун, „Лісовий чорт“, автор „Зага роду Цегельських“, розповідь про Камінку Струмілову.

У НЕЗАБУТНЮ ПАМ'ЯТЬ

Ділимося сумною вісткою з родиною і приятелями, що відійшов у вічність 23 березня 2005 р. на 81 році життя, найдорожчий МУЖ, БАТЬКО й ДІДУСЬ

сл. п.

МИХАЙЛО ФЕДАК

ПАНАХИДА була відправлена 27 березня в похоронному заведенні Неведюка Панахиду відслужив о. Петро Шумельда з дияконом о. Василем Корніцьким. При домовині стояли друзі з прапорами. Співав хор „Веснівка“ у супроводі Квітки Кондрацької. Опісля Роман Мац (швагер Покійного) дуже змістовно розповів про життєвий шлях Покійного. За це щиро дякуємо.

У понеділок, 28 березня відбулися похорони відправи в церкві св. Дмитрія на La Rose Ave., відтак на цвинтарі Park Lawn, де спочили тілні останки найдорожчого і незабутнього мужа, батька і дідуся. З великим жалем і сльозами на очах прощали його востаннє родина, друзі по зброї і приятелі та вся українська громада Торонто. Домовину несли його учні, приятелі сина, зять Михайло Дякун, та внук Маркіян Дякун.

Тризна відбулася в „Золотому Леві“, де зішлося понад 100 людей родина з Америки, сестра Анастасія з донею Марусею та сином Лесиком, сестра Анна з мужем Романом Мац, друзі по зброї та приятелі Михайла, щоб віддати йому останню пошану.

Тризною проводив син Покійного Мстислав. Привітав усіх і попросив о. П. Шумельду провести молитву, відтак п. Анну Дрогобицьку до слова від друзів і „Шкільної Ради“, а опісля проф. П. Потічного від видавництва „Літопису УПА“, про працю в шкільництві та в громаді Торонто. Доня Мирося Дякун попрощала свого найдорожчого тата зворушливими словами. Вкінці найстарша внучка Наталка Дякун висловила свої приємні спомини про свого улюбленого дідуся.

Родина складає сердечну подяку всім за їхні щирі співчуття, молитви, квіти та пожертви на Меморіальний фонд в імені сл. п. Михайла Федака. Цей фонд є на Енциклопедію України, який допоможе помістити на інтернеті про історію УПА, та українознавство. Сердечна подяка о. парохів І.Татаринів за відслуження св. Літургії в церкві св. Дмитрія. Також дякуємо друзям упівцям, які вистояли два дні з прапорами при домовині Покійного. Особлива подяка п. Циліупі та п. Куликові за некрологи у газетах.

Щира подяка п. Дрогобицькій, проф. Потічному та Р. Мац за спомини та теплі слова, про сл. п. Михайла Федака, Миросі й Наталі Дякун за любов до тата й дідуся, а синові за любов і проведення тризни.

Вкінці сердечна подяка о. П. Шумельді за змістовну проповідь у церкві в пам'ять пок. Михайла, якого він пізнав, як з ним працював. О. Шумельда так щиро, із глибини серця, підчеркнув його доброту. Усім щира й глибока подяка, а сл. п. Михайлові, хай канадська земля буде легкою.

Залишилися у глибокому смутку:

- дружина – **МАРІЯ ФЕДАК**
- донька – **МИРОСЯ** з мужем **МИХАЙЛОМ ДЯКУН**, донею **НАТАЛЕЮ** та сином **МАРКІЯНОМ**
- син – **МСТИСЛАВ** з дружиною **ІВАННОЮ** та донями **КІРОЮ** й **ЛІСЮ**
- сестри – **АНАСТАСІЯ ЦЕСАРСЬКА** з донею **МАРУСЕЮ** та сином **ЛЕСИКОМ** і дітьми
- **АННА** з мужем **РОМАНОМ МАЦ** з донею **МОТРЕЮ** і зятем **ІГОРЕМ** та сином **АНДРІЄМ** і дружиною **ЮЛЕЮ**.

Вічна йому пам'ять!

За мову і зміст
посмертних оголошень і подяк
редакція не відповідає

О. протопресвітер Федір Білецький
(1908–1885)

Двадцять років тому в Чикаго помер о. протопресвітер Федір Білецький, заслужений пастир Української Автокефальної Православної Церкви, який присвятив своє життя на службу Богові й народові та залишив про себе світлу пам'ять в серцях багатьох.

Народився він 8 лютого 1908 року в Дубні на Волині, у священничій родині. З ранніх років відчув покликання до священничого служіння і готувався стати пастирем Христовим. Вчився в духовних семінаріях у Крем'янці та Вільнюсі, а богословську освіту закінчив на богословському факультеті Варшавського університету. Серед його професорів були такі визначні науковці, як Іван Огієнко, Олександр Лотоцький, Василь Біднов, Роман Смаль-Стоцький, Мирон Кордуба.

25 грудня 1930 року Архiepіскоп Олександр Громадський, у той час єдиний архиєрей-українець Православної Автокефальної Церкви в Польщі, висвятив молодого богослова на священника. Отець Федір почав своє служіння в Білорусії, потім повернувся на Волинь і служив на парафії в Городку. Вірні любили молодого настоятеля, який був справжнім духовним батьком, учителем, радником, наставником, утішителем в горі. Любов'ю та пошаною своїх парафіян він користувався все своє життя. В його пастирській праці йому постійно допомагала вірна подруга паніматка Ніна.

З вибухом німецько-польської війни отець Федір з родиною емігрував на еміграцію і в 1940 році опинився в Німеччині. Організував в Берліні парафію св. Архистратига Михайла в юрисдикції Митрополита Діонісія, і був її настоятелем (поміщена тут фотографія – з того часу). Крім діяльності в церкві, вклав багато праці для обслуги таборів військовополонених та українців „остарбайтерів“. Друкував на циклостилі молитви, збирав харчі й одяг та з допомогою гетьманівни Єлизавети Павлівни Скоропадської відвозив до таборів. Давав примусовим вигнанням моральну підтримку, духовну опіку та матеріальну допомогу. Німецька влада мала його на прикметі, про що свідчить заборона йому поїхати в липні 1944 року до Праги на похорон визначного українського поета Олександра Олеся (в Чехії тоді не було жодного українського священника).

За ревну службу Церкві й народові Митрополит Діонісій у 1941 році нагородив о. Федора саном протоієрея, а в 1945 році – митрою.

Після війни о. Федір служив у парафіях таборів ДП у Фюссені, Фельдмохінгу, Фраймані. Це був час, коли вигнанці з України жили в невпевності і страху перед майбутнім. Отець Федір підтримував їх на душі, зміцнював віру в Божу допомогу, в краще майбутнє. Коли у 1946 році великій групі переміщених осіб у фюссенському таборі загрожувала примусова репатріація, отець Федір був в передових лавах масової демонстрації на їх захист.

Емігрувавши до Америки 1949 року, отець Федір обслуговував парафії в Пітсбургу та Дітройті, а потім став настоятелем катедрального собору св. Володимира в Чикаго, де прослужив 28 років. Під його керівництвом чикагський собор став центром Українського

Св. п. о. Федір Білецький

Православ'я на Середньому Заході США. Тут відбулись три єпископські хіротонії. Довгі роки о. Федір очолював Чикагський деканат. Брав найактивнішу участь в діяльності парафіяльної Школи українознавства, поширив курс навчання в ній до десяти років. Підніс на високий рівень щосуботню релігійну радіопрограму при парафії.

Обдарований гарним мелодійним голосом та красномовністю, отець Федір чарував віруючих своїми відправами, підносив їхні душі у небесні висоти, до Творця, робив Слово Боже доступним, зрозумілим і актуальним для кожного. Характерними рисами його вдачі були лагідність, терпеливість і толерантність.

Отець Федір був багатолітнім членом Ради Митрополії Української Православної Церкви у США. На засіданнях цього міжсборного керівного органу Церкви він спокійно та розсудливо закликав до взаємного розуміння, мирних компромісів.

За високі заслуги перед Церквою, Митрополит Іоан на початку 60-их років нагородив отця Федора званням протопресвітера, а в 1983 році Митрополит Мстислав надав йому право носити два золоті хрести.

Отець Федір Білецький був у дружніх взаєминах з українцями інших віровизнань. З пошаною та вдячністю його згадують українці-католики Чикаго, які після переходу УКЦ на новий календар не погодилися на це нововведення і заснували парафію св. Володимира з проханням дозволити відправляти Богослуження в їхньому соборі. Отець Федір підтримував їх, і українські католики роками користувались приміщеннями катедрального собору, аж доки не побудували свій власний храм.

Відданий пастир Української Автокефальної Православної Церкви о. протопресвітер Федір Білецький відійшов до свого Творця 13 травня 1985 року. Усього кілька років не дожив о. Федір до відновлення незалежності України, любов'ю до якої був перейнятий усе своє життя та передавав її молодим поколінням. Тепер перед престолом Всевишнього він молиться за кращу долю свого народу, за єдність Рідної Церкви у всьому світі.

Вічна йому пам'ять!

Олександр Воронин

Ділимося сумною вісткою, що 10 травня 2005 р.
відійшла у Божу вічність наша найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА І БАБУСЯ

СВ. П.

ВАРКА БАЧИНСЬКА **з ЦЬОЛКІВ**

уроджена 1 лютого 1934 р. в Тернополі.

Була активною в житті української громади, зокрема в Союзі Українок
Америци, Українському Народному Союзі та інших структурах
українського життя в Америці.

ПАРАСТАС відслужено у неділю, 15 травня 2005 р., о год. 7:30 веч. в
похоронному заведенні Петра Яреми в Нью-Йорку.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА відбулася в понеділок, 16 травня о год.
9:30 ранку в церкві св. Юра в Нью-Йорку.

В глибокому смутку залишились:

чоловік – ЯРЕМА-ЛЕВ

син – ЯРЕМА-АНДРІЙ з дружиною ІНОЮ, синами ІВАНОМ,
МИХАЙЛОМ і донечкою СОФІЙКОЮ

брат – МАРІАН ЦЬОЛКО з дружиною НАДЕЮ та родиною
ближча і дальша родина в Америці, Канаді й Україні.

Вічна їй пам'ять!

Замість квітів у пам'ять Покійної просимо складати пожертви на
допомогу сиротам в Україні. Чеки виписувати на: „UNWLA – Orphans in
Ukraine“ та висилати на адресу: Lidia Zakrewsky, 62-68, 81st Street,
Middle Village, NY 11379-1406.

З невимовним сумом
повідомляємо членство УНСоюзу
і цілу українську громаду,
що у вівторок, 10 травня 2005 р.
несподівано відійшла у вічність

СВ. П.

ВАРКА БАЧИНСЬКА

колишня радна УНС (протягом двох каденцій), голова Ньюйоркської
Округи, професійний продавець забезпечень і секретар 184 Відділу
УНС в Нью-Йорку. Віддана і енергійна працівниця Організаційного
відділу Українського Народного Союзу впродовж 12-ти років.

Покійна залишила в смутку чоловіка Ярему, сина Ярему
з дружиною Іною і дітьми, брата Маріяна з дружиною Надею
та ближчу і дальшу родину, яким висловлюємо
наші щирі співчуття.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок, 16 травня, в україн-
ській католицькій церкві св. Юра в Нью-Йорку.

Пам'ять про Варку буде завжди з нами!

Вічна їй пам'ять!

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашої найдорожчої МАМИ

бл. п.

КАТЕРИНИ БУК **з роду СМОТРИЧ**

будуть відправлені

ПОМИНАЛЬНІ СЛУЖБИ БОЖІ з ПАНАХИДАМИ

1 червня 2005 р.

- о год. 9:30 ранку в каплиці парафії св. Андрія Первозваного
(цвинтар св. Духа) в Гемптонбургу, Н.Й.;
- о год. 9:30 ранку в церкві св. Юра в Нью-Йорку, Н.Й.;
- о год. 10:00 ранку в церкві св. Архангела Гавриїла в Лас Вегас, Нев.;
- о год. 7:30 ранку в катедральному соборі св. Юра у Львові, Україна;
- о год. 9:30 ранку в церкві св. Івана Хрестителя в Гантері, Н.Й.;
- о год. 9:00 ранку в каплиці Дому св. Йосифа у Слоатсбургу, Н.Й..

Про молитви за спокій душі Покійної просять

ДІТИ з РОДИНАМИ

У світлу пам'ять дорогої Мами її діти жертвують
3,000 дол. на будову церкви св. Андрія Первозваного
на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.,
де Вона похована.

Ділимося сумною вісткою, що 27 квітня 2005 р.
відійшов у вічність наш найдорожчий
ЧОЛОВІК І БАТЬКО

бл. п.

ВЕНЯМІН КОРСУНЬ

нар. 29 вересня 1911 р. на Волині.

Довголітній відданий парафіяльний діяч, нагороджений грамотою від-
значення вдячності за довголітню працю в Українській Національній Фе-
деральній Кредитовій Кооперативі та за віддану працю для добра і роз-
витку українського кооперативного руху.

ПАНАХИДА відбулася 3 травня в похоронному заведенні Петра Яреми
у Нью-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 4 травня 2005 р. в катедрі св. Трой-
ці в Нью-Йорку.

Тіло спочило на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку,
Н. Дж.

У глибокому смутку залишив:

дружину – ВІРУ

доньок – ГАЛИНУ І ЛЯЛЮ

та ближчу і дальшу родину в Америці, Польщі, Україні
і Німеччині.

Нехай гостинна американська земля буде Йому легкою!

Вічна Йому пам'ять!

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040**УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ**

Найбільший вибір українських книжок.

Замовляйте каталог:

1-866-422-4255www.ukrainianbookstore.com**УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР****PALLADA International****ВСІ ВИДИ ІМІГРАЦІЙНИХ СПРАВ**98 Second Avenue, 2nd Floor, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (212) 228-3029

L. Kulynych Cinematic Experience Specializing in Filming

Ukrainian Weddings and

Special Events

Web.: www.UkrainianWeddings.com

Tel.: 1 (917) 848-8437

КАРДІОЛОГ**ПЕТРО ЛЕНЧУР, MD. FACC**

Board Certified: Cardiovascular Disease, Interventional, Nuclear Cardiology and Internal Medicine.

Єдиний україномовний „Interventional“ кардіолог в NY і NJ.

НОВІ КАРДІОЛОГІЧНІ ЦЕНТРИ

Всі основні обстеження проводяться в двох зручно розміщених сучасних офісах

776 E. Third Ave.
Roselle, NJ 07203
(908) 241-55451432 Hylan Blvd.
Staten Island, NY 10305
(718) 351-9292**Fregata TRAVEL SERVICE, INC.**250 West 57th St. #1211 Phone: (212) 541-5707
New York, NY 10107 Fax: (212) 262-3220**ECONOMY AIRLINE
TICKETS FROM USA TO
KYIV, LVIV, ODESA
and WARSAW**

Restrictions Apply

APON RECORD CO., Inc.

P.O. Box 3082 Long Island City,

NY 11103 • Tel.: (718) 721-5599

NEW VHS HISTORY OF UKRAINE**ПРИСЯГА ТА ПРОМОВА ПРЕЗИДЕНТА
УКРАЇНИ – ВІКТОРА ЮЩЕНКА**

VHS Апон-2008 – 2 год. 20 хв.

Ціна з пересилкою – 35 дол.

ПОМАРАНЧЕВА РЕВОЛЮЦІЯ В УКРАЇНІ

APON-2009 – 1 год. 20 хв.

Ціна з пересилкою – 28 дол.

ІНАВГУРАЦІЙНИЙ КОНЦЕРТ

APON-2010 – 1 год. 20 хв.

Ціна з пересилкою – 28 дол.

До кожного відео додаємо
авдіо-касету безкоштовно.**ОРКЕСТРА „ЛУНА“**

Музика на весілля, забори, фестивалі.

Святкування роковин.

ОЛЕСЬ КУЗИШИН

Тел./Факс: (732) 636-5406

e-mail: dumamuse@aol.com**LAW OFFICES OF****ZENON B. MASNYJ, ESQ.**

Від 1983

- Серйозні персональні пошкодження
- Купно, продаж нерухомостей (Real Estate and coop-closings)
- Репрезентування комерційної діяльності
- Securities arbitration
- Розводи
- Заповіти-офіційні завірення

157 SECOND AVENUE

NEW YORK, NY 10003

(212) 477-3002

(Тільки за попереднім домовленням)

ARKA COMPANYНитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: (212) 473-3550

16.9¢/min

CALL УКРАЇНА

Great domestic rates.
Great rates to the rest of the world
- any day, any time, direct dial.
We also offer prepaid Phone Cards:
calls to Ukraine from 7.8¢ min.

1-800-448-0445

LDPOST

WWW.LDPOST.COM

FATA MORGANAМузика для всіх: весілля, забори, концер-
ти, фестивалі і приватні прийняття.

Тел. до Олексія: (609) 747-1382 або

e-mail: ok1band@yahoo.comwebsite: www.fata-morgana-band.com**KOZAK CONSTRUCTION, Co.**Ремонтуюмо і переробляємо хати, помеш-
кання, пивниці, паркети, кафлі, шідрак,
шпалювання, малювання.

Тел.: (201) 437-3227 • (646) 279-1910

Export • СКОРА ГАРАНТОВАНА ДОСТАВА • Import Ltd.

KARPATY TRAVEL121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario Canada M6S 2Y4**1-800-265-7189**

в Торонто (416) 761-9105

e-mail: nsemczys@aol.com**ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
ПРОДУКТОВІ НАБОРИ
ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ****НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата
в Україні, Польщу та інші держави****ПОДОРОЖНІ
ПОСЛУГИ****ВІЗИ • АВІАКВИТКИ****ЗАПРОШЕННЯ до Канади і США****СТРАХУВАННЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ****НАЙДЕШЕВШІ МІЖНАРОДНІ
ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ****Пам'ятайте – як посилати, літати, чи телефонувати – то тільки через КАРПАТИ!**